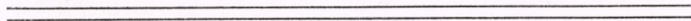
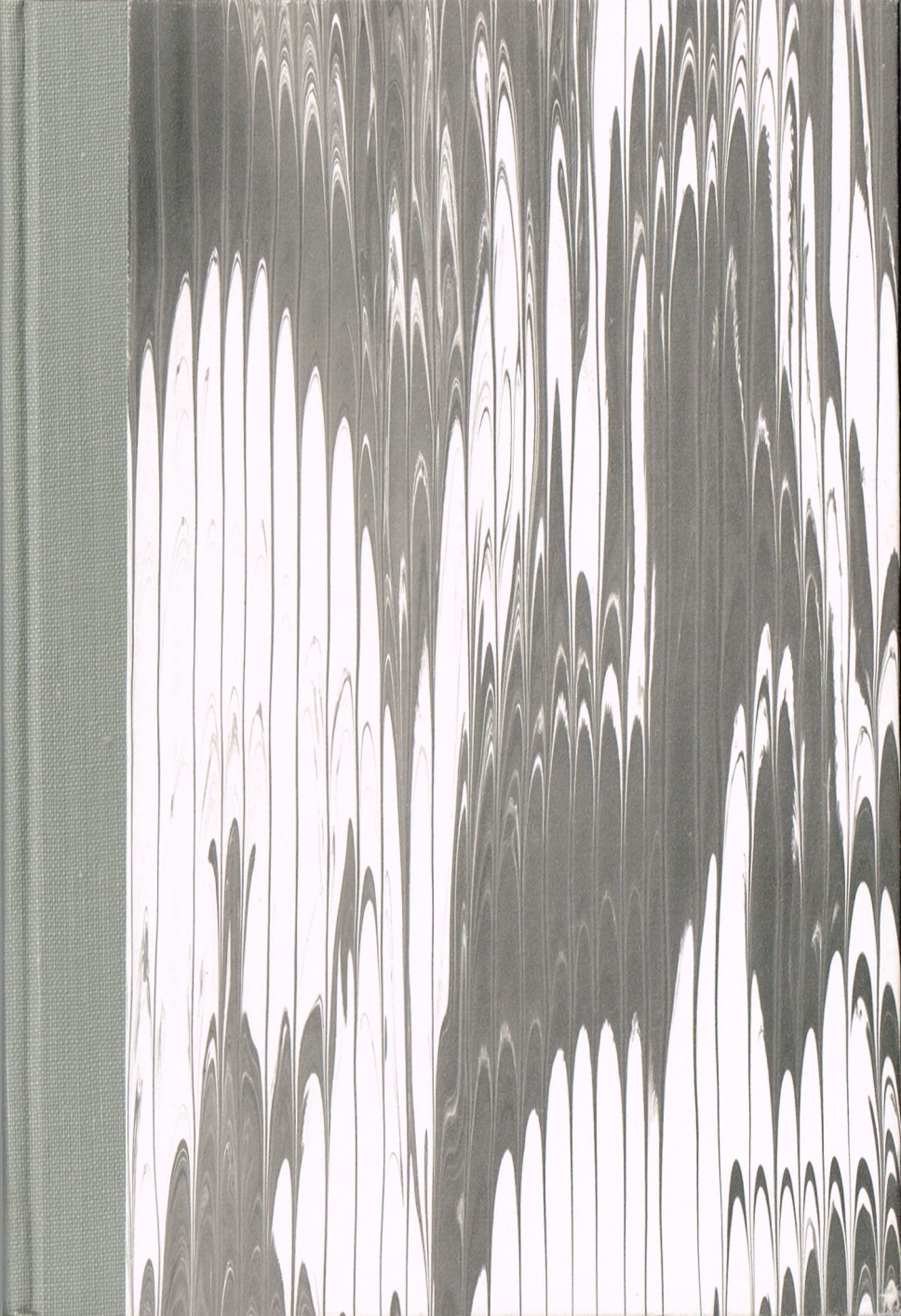

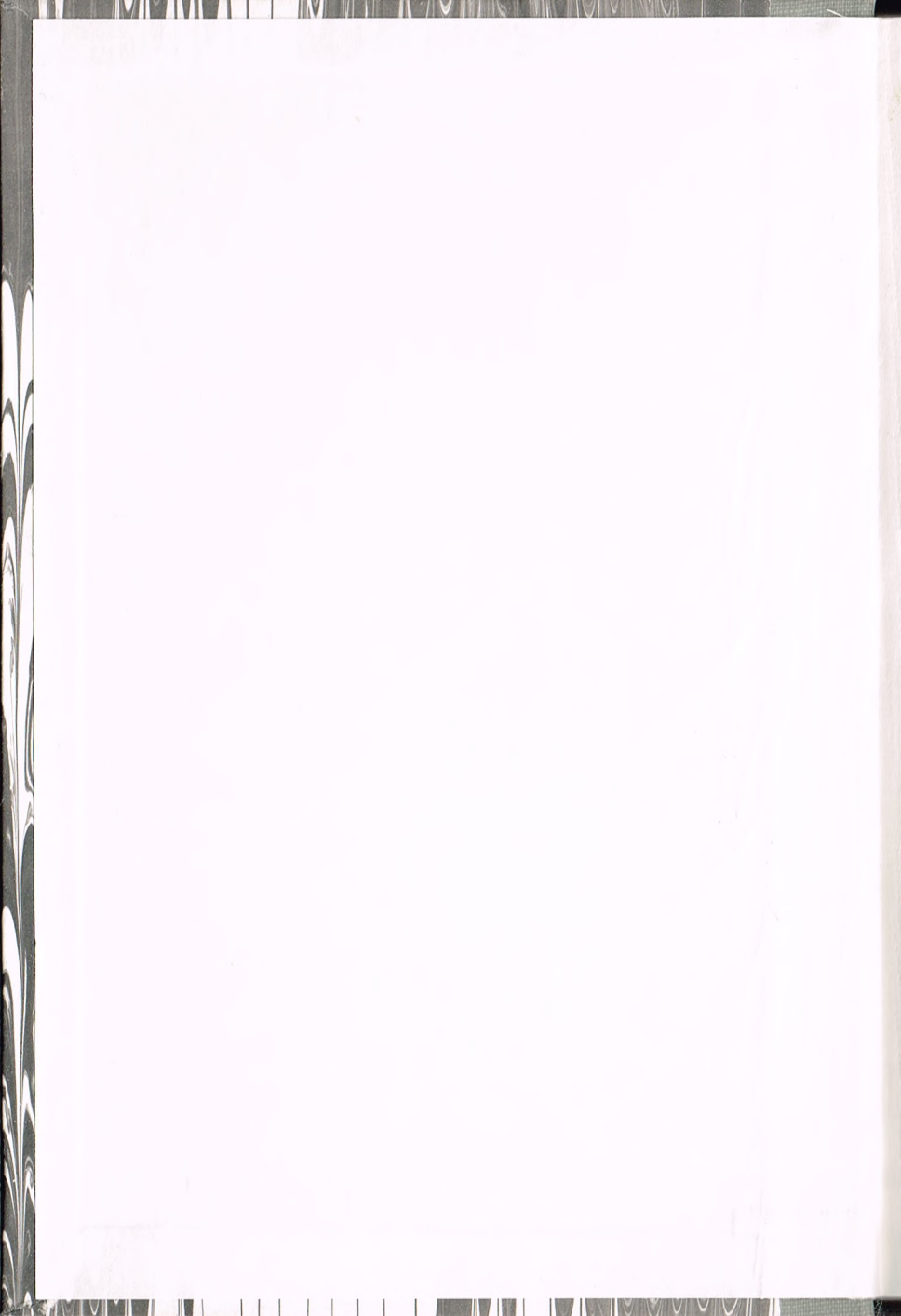
VÄINÖ LEHTONEN

ONGELMIEN
SEURASSA

V

ONGELMIEN SEURASSA

V

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1966 painoksesta.

Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut jäädä alkuperäisestä poikkeavia kohtia.

Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.

(Ks. J. R. Hannula, Kristosofian Polulla II, s. 304.)

Lahdessa marraskuussa
2015 Jaakko Kesävuori

ONGELMIEN
SEURASSA

V

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1966.

Kristosofinen Kirjallisuusseura r.y.

O.Y. Syrénin Paino, Tampere 1966

Tämä kirjanen liittyy viidentenä osana sarjaan »Ongelmien seurassa». Kirjasen sisältö on koostunut eri paikkakunnilla pidetyistä kysymystilaisuuksista, joissa allekirjoittanut on vastannut kirjoitettuihin kysymyksiin. Vastaukset on merkitty muistiin joko magnetofonin avulla tai kirjoittamalla.

Tampereella maaliskuussa 1966.

V ä i n ö L e h t o n e n .

Kysymys: Sanotaan, että vain itsenäinen ihminen osaa toteuttaa veljeyttä. Mitä itsenäisyyteen sisältyy?

Vastaus: On ainakin siveellistä ja taloudellista itsenäisyyttä. Siveellisesti itsenäistynyt ihminen on irrottautunut vallitsevasta yhteiskuntamoraalista ja omaksunut sellaisen elämäncäsityksen, jonka uskontojen perustajat ovat antaneet. Uskontojen moraali-ohjeissa on kuitenkin asteita. Totuudenetsijöinä olemme tilaisuudessa rinnastamaan toisiinsa henkisten opettajien opetuksia ja näemme niissä eri syvyyksasteita, vaikka ne kaikki ovatkin kotoisin samasta lähteestä, Valkoisesta Veljeskunnasta. Tämä johtuu siitä, että uskonnot on annettu eri aikakausina ja erilaisille ihmisryhmille, kunkin aikakauden ihmisten kehitystasoa vastaavassa muodossa. Siksi myöhemmät uskonnot, kuten Jeesus Kristuksen opetukset, ovat syvempiä kuin vanhan liiton uskontojen perustajien opetukset. Pekka Ervastian tuoma siveysoppi, moraali, on kerrassaan ”yliveto” sekä selkeydessään että syvyydessään. Hänen avullaan ymmärrämme Jeesuksenkin moraalia. Kristikunta ei ole ymmärtänyt oman Mestarinsa siveysoppia, Vuori-saarnaa, mutta meillä on nyt mahdollisuus Pekka Ervastian opetusten avulla tutustua myöskin Jeesus Kristuksen opettamaan siveysoppiin. Näin voimme

oman työmme, henkisen tutkimustyömme avulla rakentaa itsellemme sellaisen siveellisen elämäkatsomuksen, joka itsenäistää meidät siveellisesti. Tulemme sillä tavoin itsenäisiksi ettemme ole kaikkien tuulien heiteltävissä. Maailman riehua ei vaikuta siveellisesti itsenäistyneeseen ihmiseen.

Taloudellisesti itsenäinen ihminen pyrkii tulemaan toimeen omalla työllään.

Voimme puhua myös henkisestä itsenäistymisestä. Siveellinen ja taloudellinen itsenäistyminen johtaa aikanaan henkiseen itsenäistymiseen. Se merkitsee sitä, että ihminen muuttaa koko elämänsä suunnan henkisen työn piiriin. Hän sitoutuu sisäisesti aina toimimaan henkisen työn edistämiseksi tehden kuin sitoumuksen Mestarilleen, sen jälkeen kun hän on täysin ymmärtänyt löytäneensä sellaisen maailmankatsomuksen, joka on tosi ja joka ratkaisee kaikki elämän pulmat. Kun hän omistaa koko elämänsä esim. kristosofiselle elämänymmärrykselle, silloin hän alustavasti itsenäistyy henkisesti. Hänellä on sisässään sellainen peruskallio, joka kestää kaikissa maailman myrskyissä. Henkinen itsenäistyminen yksin takaa sen, että ihminen saa jatkaa jälleensyntymien pyörässä sitä työtä ja tehtävää, johon hän on kokonaan antautunut. Lopullinen henkinen itsenäistyminen tapahtuu Kristussyntymässä.

2

Kysymys: Tuntuu siltä, että jos ihmiset osaisivat luottaa toisissakin ihmisissä olevaan Jumalaan, niin

kaikki olisi ratkaistu. Mitä merkitsee Jumalaan luottaminen?

Vastaus: Kyllä kristikuntakin luottaa Jumalaan. Uuden vuoden vastaanottajaisissa tavallisesti lauletaan: »Jumala ompe linnamme». Mutta sen Jumalan oletetaan olevan ihmisen ulkopuolella ja kristityt kansat rukoilevat sitä Jumalaa sotakentillä omaksi turvakseen ja toisten kansojen tuhojaksi. Sellaista Jumalaa emme löydä toisista ihmisistä, emme itsestämmeäkään. Se on ulkonainen, joko kuviteltu tai todellinen näkymätön mahti, henkiolento. Maailmankaikkeus ei ole vuodattautunut persoonallisesta olenosta, vaan jumaluudesta, jonka ulkopuolella ei voi ihmisenkään olla. Se jumaluus piilee ihmisessäkin. Uskontojen perustajat ovat siitä kertoneet, sillä heillä on kokemuseräistä tietoa Jumalasta. Jeesus Kristus sanoi: minä ja Isä olemme yhtä; niinkuin Isä tekee, samoin tekee poikakin. Pekka Ervast puhuu myös omalla kokemuksellaan, että hän löysi Jumalan Jordankastekokemuksessaan, jonka hän koki v. 1896 lokakuun 13 päivänä. Nämä ihmiset kertovat meille, millainen on Jumala, millainen on Jumalan moraali, jos niin tahdomme sanoa. Jeesus Kristuksen opetuksista, Vuorisaarnasta, näkyy Jeesuksen Isän moraali, joka on esitetty siten, että me ihmiset osaamme sitä käsittää. Kun tutkimme sitä, niin saamme kyllä itsellemme vakaumuksen siitä, että Vuorisaarnan Jumalan moraali ei sisällä taisteluhenkeä. Rinnastaessamme Vuorisaarnan käskyjä oman parhaan ymmärryksemme ja valistuneen

omantuntomme kanssa, saamme sisäisen todistuksen, että Vuorisaarnan elämänyymmärrys sisältää saman moraalin kuin omatuntomme. Ja koska meissä itsessämme puhuu Vuorisaarnan Jumala, niin sen Jumalan täytyy olla toisissakin ihmisissä. Siihen Jumalaan meidän täytyy luottaa itessämme ja toinen toisissamme. Näin tehden haihtuu riita ja sota. Paljon pikkumaisuutta, joka usein tulee esille ihmisten keskeisissä suhteissa, haihtuu, kun ymmärrämme, että kaikki olemme saman Isän lapsia. Vaikka ulkonaisesti olemme erilaisia ja meillä on erilaisia sisäisiä mahdollisuuksia, niin se kaikki on ohimenevää, ajallista. Sisässämme olemme yhtä.

Elämä on koulua. Tämä ulkonainen elämä kaikkine puuhineen on eräänlaista elämänkoulua, jossa jokainen saa kokea sellaista, mitä elämä eteen tuo. Mutta henkisen liikkeen muodostaa koostuma maailmasta tulleita ihmisiä. He ovat niitä harvoja valittuja, jotka ymmärtävät uskonnon sisäisen tarkoituksen. Siksi henkinen liike muodostaa sisäisemmän elämänkoulun, joka on paljon todellisempi kuin ulkonainen koulu. Henkinen työskentely on kuin elämän salakoulu, joka kaivaa esille sekä pahaa että hyvää. Se koulu asettaa ihmisen puhdistuksen tielle. Sielun sopukoista pursuaa esille sekä hyvää että pahaa. Pahanousee esille, jotta se voitettaisiin, ja hyvä siksi, että se pääsisi kasvamaan. Sielun syvyydestä nousee esiin myös kykyjä, jotka tulee asettaa henkisen elämän palvelukseen. Salakoulu on vaikeampi koulu, mutta toisaalta ymmärrämme, että ennemmin taikka myöhemmin me kaikki ihmiset tulemme olemaan

myös elämän salakoulussa. Elämän tarkoitus ja päämäärä on täydellisen ihmisen luominen, emmekä me voi kumota elämän omaa tarkoitusta.

3

Kysymys: Henkisellä tiellä ei pääse etenemään, ellei ole ratkaissut sota- ja väkivaltakysymystä pohjaan saakka, opettavat viisaat. Kysyisin, eikö kristosofista kirjallisuutta tutkimalla ja opiskelemalla saavuta henkistä viisautta ilman sota- ja väkivaltakysymyksen ratkaisua?

Vastaus: Viisaus ei ole samaa kuin kokemus. Kristosofinen kirjallisuus on niin monipuolinen ja syvä, että siitä saa kyllä viisautta. Sen viisauden valossa ymmärrämme koko elämää. Mutta pelkkä viisastuminen ei muuta luonnettamme eikä sisäistä olemustamme, se muuttuu vain käytännön avulla. Voihan joku viisastua niin, että hylkää sodan ja asettuu ajatuksissaan ja tunteissaan ihmisyyden puolelle. Mutta toinen saattaa joutua sodanvastaisen asennoitumisensa lisäksi tilanteeseen, jolloin hän kieltäytyy sodasta vaikkapa elämänsä menettämisen uhalla. Hänen vakaumuksensa tulee siten koetuksessa vahvistetuksi. Joku ei ole ehkä kuullut puhuttavankaan kristosofisesta elämänymmärryksestä, mutta on muiden havaintojensa ja kokemustensa takia päätenyt siihen, että sota on hulluutta, ja riistäytynyt siitä irti. Jos hän myöhemmin pääsee sisälle kristosofiseen elä-

mänkäsitykseen, niin se antaa ymmärryksellisen selvyuden hänen ratkaisuilleen. Ennen hankittu, ehkä karmana saatu salassa piillyt viisaus johti tekkoon, jonka jälkeen vasta tuli kristosofinen valistus.

4

Kysymys: Miten on mahdollista, ettei kristikunta herää huomaamaan oppiensa järjettömyyttä?

Vastaus: Tosiaan! Ajatelkaamme nykyaikaista koulutusjärjestelmää. Lapsi viedään kouluun jo melko nuorena. Hän voi käydä koko koulutusportaikon alusta loppuun, hänestä tulee lopulta vaikkapa jumaluusopin professori. Oppineena, sivistyneenä ja kaikin puolin valistuneena ihmisenä hän saattaa kuitenkin uskoa, että kun raa'at ja väkivaltaiset ihmiset tappoivat pyhän miehen Golgatalla, niin me uskoessamme tuohon julmaan tekoon pelastumme kadotuksesta. Se on niin järjetön ja typerä käsitys, ettei nykyaikaisen koulutuksen saaneen ihmisen luulisi sellaiseen uskovan. Mutta niin hän vain uskoo. Kun meihin lapsesta pitäen iskostetaan jokin käsitys, ja jos meillä itsellämme ei ole halua ratkoa elämän kysymyksiä, niin saatamme uskoa aivan mitä tahansa. Olemme kyllä niin korkeasti valistuneita, että nauramme, kun alkuasukas polvistuu puujumalan eteen, mutta emme itse huomaa omaa typeryyttämme, vaikka sama kuvainpalvonta rehottaa uskonossamme. Ristiinnaulitun ja pyhimysten kuvat

koostuvat samoista alkuaineista kuin »pakanoitten» puu- ja kivijumalat. Kun tulevat sukupolvet muuttaman tuhannen vuoden kuluttua katselevat hautausmaitamme ja niiden komeita hautakiviä, niin he pääättelevät, että me nykyajan ihmiset olimme vainajien palvojia. Eivätkä he suinkaan erehdy, sillä sisältäähän uskomme, että vainaja nousee haudasta ylös. Tulevat sukupolvet osaavat ehkä selvemmin katsoa tätä nykyaikaa ja nähdä taikauskaisuutemme. Näyttää siltä, ettei koulutus auta vapautumaan taikauskosta. Mutta kun itse etsimme totuutta, käytämme järkeämme ja otamme Mestarien opetukset huomioon, vapaudumme taikauskosta.

5

Kysymys: Voiko ja miten auttaa sellaista vainajaa, joka on kuollut uskossa ikuisen helvettiin?

Vastaus: Tietenkin voi. Mutta ei se käy siten, että tahdomme mennä sen vainajan luo auttamaan. Ehtona on, että itse kasvamme ihmisyydessä. Kun jokapäiväisessä elämässämme opimme hyviksi ja auttavaisiksi ja itse vapaudumme helvettiuskosta, niin osaamme auttaa vainajiakin. Vainajaa ei osaa auttaa, ellei uskalla ottaa osaa vainajan kärsimyksiin. Pitää asettua vainajan tilaan ja kärsiä hänen kanssaan. Siihen kykenee vain hyvä ja auttavainen ihminen. Pekka Ervast neuvoi ajattelemaan ennen nukkumista: kunpa olisin hyvä ihminen. Valkoiset voimat

voivat antaa hyvälle ihmiselle jonkin tehtävän hänen nukkuessaan.

6

Kysymys: J. R. H. sanoo: totuudenetsijä voi tajunnassaan nähdä, että edessä on kuolema tai Isän antama tehtävä. Voiko tällainen sanonta koskea tavallista totuudenetsijää ja missä suhteessa?

Vastaus: J. R. Hannulan ja Pekka Ervastin opetuksista selviää, että totuudenetsijä, jolla todella on tehtävä elämässä, voi joutua siihen tilanteeseen, että hänen on joko kuoltava tai suoritettava se tehtävä, jonka elämä on hänelle antanut. Mutta se edellyttää, että hänellä todellakin on sellainen henkinen elämäntehtävä, joka hänen pitäisi suorittaa. P. E:llä ja J. R. H:lla oli sellainen elämäntehtävä. Meidän elämäntehtäväämme sisältyy lähinnä syventyminen heidän opetuksiinsa ja niiden käytännöllistyttäminen.

7

Kysymys: Sanotaan: Vain ryhmän yhteydessä yksityistä ihmistä autetaan. Mitkä vähimmäisedellytykset ovat kuulumiselle ryhmään? Ovatko niitä säännöllinen ryhmätyö, opiskelu ja asuminen paikkakunnalla, jossa on ryhmä?

Vastaus: Ensimmäinen aste on myötämielinen sisäinen tila, sellainen asenne, että hyväksyy kristo-

sofisen elämänymmärryksen, tutkii, mitä se on ja tekee sen puolesta mitä osaa. Etsijä voi asua sellaisella paikkakunnalla, ettei hän voi olla mukana ryhmässä, koska kristosofista ryhmää ei ole lähellä. Mutta onhan tuollaisella yksinäiselläkin ihmisellä sellainen mahdollisuus, että hän voi yksin ollen varata aikaa ja tutkia opetuksia. Niin tehden hän luo henkistä solua, johon voi aikanaan tulla joku toinenkin mukaan. Siten alkaa ryhmätyöskentely, joka vähitellen laajenee. Mutta ensimmäinen aste on sisäinen asenne, sillä ellei ihminen ole myötämielisesä suhteessa kristosofiaan, ei hän tule ryhmäänkään, vaikka sellainen olisikin. Uskollisuus vähässä tulee aikanaan palkituksi suuremmalla henkisen työn taakalla, sillä henkinen elämä ei ole laiskanparatiisia.

8

Kysymys: Kun ei ole kykyjä eikä talentteja, niillä tavoin voi palvella henkisessä työssä, jonka todeksi näkee?

Vastaus: Se on perin yksilöllinen asia. On yritettävä voittaa eteen tulevia esteitä ja olla vähässä uskollinen. Toinen ihminen ei uuvu siinä missä toiselle pyrkii tulemaan uupumus, koska toisella on suuremmat voimat ja toiselle on annettu suurempi taakka voitettavaksi riippuen kunkin karmasta. Ei auta muu kuin pyrkiä ja yrittää tulla itsenäiseksi ihmiseksi. Emme pääse irti elämästä, olemme sidotut

jälleensyntymäin pyörään. On vain pyrittävä kasvaamaan ihmisyydessä niissä olosuhteissa, missä on.

9

Kysymys: Suomi viettää itsenäisyyspäiväänsä so-
taisissa merkeissä. Se osoittaa, ettemme ole kansana
vielä edistyneet henkisen itsenäisyyden taidossa,
vaan yhä matkimme toisia kansoja. Totuudenetsijät
ovat tiennäyttäjiä, uranaukaisijoita uuteen elämän-
käytäntöön, joten joudumme kysymään: Mitä on hen-
kinen itsenäisyys eli elämän ilmakoe kristosofisen
ryhmän kannalta ja sen työssä?

Vastaus: Henkinen itsenäisyys on mm. sitä, ettem-
me kumarra tämän maailman auktoriteetteja. Pekka
Ervast opettaa: Pitää tulla tottelemattomaksi tämän
maailman auktoriteeteille. Näin tehden voi joutua,
kun on kysymyksessä ilmakoe, heitetyksi aivan kuin
ilman varaan, ts. oman uskonsa varaan, sen näke-
myksen varaan, että kristosofinen elämäntehtävä on
suoritettava, sitä on yritettävä suorittaa esteistä huol-
limatta. Siinä työssä ihminen itsenäistyy. Hän omak-
sua sellaisen kannan, ettei anna ulkoisen maailman
vaikuttaa itseensä niin, että jättäisi henkisen työnsä
tekemättä. Pekka Ervast kertoo, että tämän maa-
pallon ihmiskunnan tehtävänä on antaa aurinkokun-
tamme toisten planeettojen asukkaille oppi: Täytyy
kestää kaikkien vaikeuksien keskellä. Kysymykses-
sä on kestäminen taito. Kun me ihmiset voitamme

henkisissä liikkeissä eteen tulevat vaikeudet sekä ne vaikeudet, jotka kohtaavat henkistä työtä maailman taholta, niin niissä kokemuksissa saavutettu tieto, taito ja voima auttavat kansaakin kestävämmän vaikeuksissaan. Siten autetaan sekä kansaa että, kuten P. E. huomauttaa, toisten planeettojen asukkaita. Ihmiskunnalla on näin suuri läksy opittavanaan. Pekka Ervast nimittääkin maapalloa aurinkokunnan kuritushuoneeksi ja tuskallisten ponnistusten kouluksi. Ihmiskunnan on opittava voittamaan kaikkein suurimmat vaikeudet.

10

Kysymys: Onko ihminen jättänyt jo silloin ruumiinsa, kun lääkäri toteaa hänet kuolleeksi?

Vastaus: Ainakin kerran jouduin toteamaan, että erittäin tunnollinen lääkäri oli epätietoinen siitä, oliko potilas kuollut. Kysymyksessä oli itsemurhan uhri, hirttäytynyt. Olen itse ollut sairaalassa toimesa yli neljäkymmentä vuotta, joten olen joutunut seuraamaan monenlaisia tapauksia. — Lääkäri sanoi kaikkien merkkien osoittavan potilaan kuolleeksi. Kuitenkin ryhdyttiin antamaan potilaalle tekohengitystä, ensin käsivoimin pari tuntia, kunnes saatiin tekohengityskone. Sillä jatkettiin tekohengitystä melkein vuorokausi ilman, että potilaassa olisi havaittu näkyviä elonmerkkejä. Mutta suoraan sydämeen työnnetty ruiskuneula osoitti sydämen olevan

hiljaisessa liikkeessä. Tämäkin tapaus todistaa, ettei kuoleman toteaminen aina ole helppoa. Ihminen on tajuinen vielä silloin, kun ulkonaiset merkit viittaavat kuoleman tapahtuneeksi. Kuoleman saapuessa eetteriruumis, fyysillisen ruumiin näkymätön puoli, alkaa irtautua ja loistaa siirtyen vähitellen ylöspäin. Sydän lakkaa sykkimästä, mutta tajunta toimii silti vielä aivoissa. Kuoleva on silloin siinä tilassa, että hän katselee omaa elämäänsä jumalallisen puolensa valossa. Mennyt elämä soljuu hänen tajuntansa ohi ja hän arvostelee puolueettomasti kaikkia tekoja, joita hän on elämässään suorittanut. Hänen jokainen tunnelmansa ja ajatusvärähtelynsä tulee siinä tilassa arvostelluksi, hän jakaa itsensä vasemmalle ja oikealle, tapahtuu viimeinen tuomio. Fyysilliset aivot saattavat lakata toimimastakin, mutta menneen elämän arvostelu jatkuu eetteriaivoissa. Kuoleva vetää eletyn elämänsä ydinmehun fyysillisestä ja eetterisestä ruumiistaan ja nukahtaa. Jonkin ajan kulluttua hän herää terveessä ja kevyessä ruumiissa, joka sisältää keskeisenä muistin. Kuoleva on jakautunut kolmeen osaan. Fyysillinen ruumis ja eetteriruumis alkavat hajota, mutta vainaja elää siinä aineperäisessä verhossaan, jonka kuoleva minä veti esiin fyysillis-eetterisestä ruumiistaan. Hän elää jonkin aikaa näkymättömänä tässä fyysillisessä maailmassa, kunnes Tuonela vetää hänet kiirastuleen. Hän joutuu yhteyteen niiden sielunsa voimien kanssa, jotka hän kuollessaan tuomitsi vasemmalle. Tuonelassa tapahtuu hänen persoonallisuutensa hajoamisprosessi. Sen jälkeen seuraa persoonallinen taivastila, nauttiminen

omista hyvistä teoista. Lopuksi seuraa taivasmaailma, devakhaani, tosionnellinen aika, pitkä ja antoisa. Ankarasti arvostellen kuolemanjälkeinen taivastila ei ole aivan todellista sentähden, että se on ennustusmaista elämää. Se on vertauskuvaa ja unelmaa tulevaisuuden ihmiskunnan todellisesta elämästä, kaukaisesta kuudennesta luomispäivästä, jolloin maapallo ja sen elämä on noussut älytasolle, sille tasolle, missä vainajat nyt viettävät devakhaaniaan. Siksi Pekka Ervast opettaa, että meidän tulisi jo eläessämme käydä kuolema mystillisesti läpi ja kokea jo eläessämme taivasmaailmaa, ikuista elämää. Siihen ihmiskehitys tähtää.

11

Kysymys: Kun ihminen jättää kuolemassa fyysisen ruumiinsa kuin käytetyn vaateen, niin miksi hän toisinaan — näin kerrotaan — on vielä kiinnostunut ruumiistaan?

Vastaus: Kiinnostus johtuu vainajan elämänhalusta, hän tahtoi uudistaa elämänsä kokemuksia. On taruja vampyyreista. On myös taruja vanhoilta ajoilta, jolloin käytettiin paljon ruumiin palsamoitua. Kun vainajan ruumis palsamoitiin, ja samalla käytettiin tehokkaita maagillisia menoja, niin hänen eetteriruumiinsa ei hajonnut kokonaan, koska fyysillinenkään ruumis ei päässyt hajoamaan. Eetteriruomis pysyi jotenkin »elävänä». Vainaja, joka oli

voimakas pahassa, oli tilaisuudessa käyttämään hyväkseen eetteriruumistaan ja sen avulla aiheuttamaan ilmiöitä. On kaikenlaisia kertomuksia vampyyreista, jotka eivät ole kauniita kerrottaviksi. Nykyaikana sellaisille kertomuksille hymyillään, sillä puoskarointi ruumiittenkin kanssa on saanut uusia muotoja, kuten sodassa kaatuneitten ja tuntemattomien sotilaitten hautojen palvonta. Nykyaikana palsamoidaan ruumiita ani harvoin, mutta nyt pyritään palsamoimaan eli tekemään kestäväksi vainajan muisto. Se on entistä palsamointia monin verroin vaarallisempaa, koska sellainen »palsamoiminen» tapahtuu ihmisten ajatusmaailmassa. Sodissa kaatuneiden yhä uudistuva palvonta syöpyy suggestiona suurienkin ihmisjoukkojen ajatusmaailmaan herättäen uskon sodan pyhyyteen, oikeutukseen ja tarpeellisuuteen. Tuollainen joukkousko, paitsi että se on rikos ihmisyyttä ja ihmiskunnan elämisen oikeutta kohtaan, tekee sodissa kuolleitten kiirastulen todelliseksi helvetiksi. He ovat vainajien maailmassa toden edessä, katuen tekojaan. Mutta ihmisten sotausko on kuin pilkkanaurua heidän onnettomuudelleen.

12

Kysymys: Onko Venuksessa ja muissa planeetoissa kehittyneempiä sieluja kuin täällä maapallolla?

Vastaus: Teosofisen maailmansyntyopin mukaan aurinkokunnan planeetat ja aurinko syntyvät sa-

manaikaisesti siitä kosmisesta »sumusta», joka muodostuu komeetan hajotessa. Tästä yleisestä säännöstä tekevät poikkeuksen ne planeetat, jotka »kaukaisina ja suurina vieraina» tulevat avustamaan kehitystä aurinkokunnassa. Tällainen »vieras» on mm. Neptunus. Kuoleva planeetta kuten Kuu, on edellisen luomispäivän kiteyty-nyt jäännös. — Sanotaan, että kullakin planeetalla on oma erikoinen elämänkoulunsa ja omat pulmansa ratkaistavana. Noita pulmia ja sitä tavoiteltavaa kohdetta joka kunkin planeetan »ihmiskunnalla» on, kuvaa planeettojen nimitys. Pekka Ervast nimittää planeettakouluja eri nimillä. Tätä maapalloa nimitetään tuskallisten ponnistusten kouluksi. Hän nimittää Maata myös surujen tähdeksi ja aurinkokunnan kuritushuoneeksi. Tällaiset nimitykset osoittavat, että maapallon elämänkoulu on ankarampi ja vie syvemmälle kärsimyksen läksyssä kuin jonkin muun aurinkokuntamme planeetan elämänkoulu. Koska se vie syvemmälle niin se nostaa myöskin korkeammalle. Pekka Ervast sanookin, että maapallon ihmiskunta on erikoisasemassa, siitä on kutsuttu tulemaan Mestarien ihmiskunta, Logos, joka luo maailmoita. Toisten planeettojen järkiolennoilla on tietenkin toisenlaisia päämääriä. Venus on tietävästi jo viidennessä kierroksessaan, joten sen ihmiskunta on niin paljon meitä edellä, että sieltä lähetettiin maapallolle apua Valkoisen Veljeskunnan muodossa. Mutta Venuksen ihmiskunta ei painunut niin syvälle aineeseen kuin Maan ihmiskunta.

Kysymys: Mikä ero on pyramiideissa tapahtuneen ja nyt käytännössä tapahtuvan itsekasvatuksen välillä?

Vastaus: Pyramiidin kasvatusjärjestelmä toimi vanhan liiton merkeissä. Valkoinen Veljeskunta, ensimmäiset vihityt tulivat maapallolle Venuksesta. Heidän kasvatusjärjestelmäänsä toteutettiin pyramiideissa ja muissa mysteriokouluissa. Venuksen elämänkoulu oli kasvattanut Mestareita jo silloin, kun tämä tavallinen ihmiskunta oli vielä lapsen kengissä. Venuksen elämänkoulu oli jo silloin niin pitkällä, että sieltä voitiin lähettää apua maapallolle. Valkoinen Veljeskunta antoi ensimmäisen viisauuskonnon ja perusti kouluja, jotka olivat äärimmäisen tarkasti vartioituja ulkopuoliselta kosketukselta. Vain harvat ihmiset siellä täällä silloin ponnistivat omasta aloitteestaan ja vapaasta tahdostaan. He tahtoivat tietää, mikä on totuus, tahtoivat tulla tuntemaan Jumalan. Nämä ihmiset olivat vanhempia sieluja. He olivat tulleet ihmisasteelle jo edellisissä luomispäivissä ja he muodostivat etujoukot varhaisemmissa juuriroduissa. Etsijäsielut johdatettiin mm. pyramiidikouluun, missä he kävivät läpi sellaisen psyykkisen ja ruumiillisen trenauksen, että pääsivät sieluina ulos ruumiistaan ja saivat näkymättömässä maailmassa kokemusperäisen kosketuksen Kristukseen. Silloin ei ollut muuta mahdollisuutta Jumalan löytämiseen. Sen jälkeen on tilanne muuttunut. Paavalikin sanoo,

ettei vanha liitto tehnyt ketään täydelliseksi. Tuli uusi liitto. Venuksesta tullut opettajajoukko kykeni johdattamaan harvoja ihmisiä vain tietyn matkan. Vanha liitto johdatti etsijän aivankuin lumihuippuisille vuorille, mutta se ei kyennyt tuomaan Kristusta ihmiskuntaan niin, että kaikilla ihmisillä olisi samat mahdollisuudet tulla Jumalan tietoon ja tuntoon. Tällainen on ero vanhan ja uuden tien välillä. Vanhan liiton eli Melkisedekin tie oli luonnollinen varsinkin niille sieluille, jotka jo edellisissä luomispäivissä olivat ihmisiä, mutta eivät ehtineet suorittaa loppututkintoaan siirtyäkseen enkelikuntiin. Heille avautui jatkokoulutus, mahdollisuus nykyisessä luomispäivässä Melkisedekin koulussa tulla jumaliksi. — Kun Kristus, maailmankaikkeuden poikatajunta oli kauan pyrkinyt ihmiskuntaa lähelle, niin se pääsi lopulta ilmenemään Venuksesta tulleitten vihittyjen kautta. Nuo vihityt lähettivät tarpeen vaatiessa jonkun oppilaansa, profeetan, joka toi aivankuin palavan kynttilän tullessaan ja näytti ihmisille tietä. Ajan tullen Kristus pääsi niin lähelle ihmiskuntaa, että eräs ihminen, Buddha, joka oli kauan etsinyt ja ponnistanut, osasi ottaa Kristuksen vastaan järkeensä. Sanotaankin, että Buddha oliärkevin ihminen siihenastisesta ihmiskunnasta. Hän näki elämän järkähtämättömän lakisiteisyyden ja ymmärsi, että karman jumalalliseen toimintaan sisältyi sääli. Buddhan korkein moraaliksi oli sääli. Mutta Kristus painautui yhä lähemmäksi ihmiskuntaa päästen Jeesus Kristuksessa, kuten Pekka Ervast opettaa, ihmiskunnan päivätajunnan taakse. Jeesuksessa Kristus il-

meni rakkautena ja samalla Kristus tuli jokaiseen ihmiseen aivankuin sikiötilaan. Se vaikuttaa meissä mm. synnintuntona. Osaamme nyt arvostella itseämme korkeamman moraalin valossa, tajuta niin korkeita ihanteita, ettemme osaa niitä käytännössä toteuttaa. Tästä aiheutuu ristiriita ihmisen sielussa. Se ristiriita kannustaa pyrkimään ihmisyyttä kohti voimakkaammin kuin ennen.

Kristus, Isä, lähestyi kolmannen kerran ihmiskuntaa Pekka Ervastissa. Kristus, Logos, tuli nyt niin lähelle, että se vaikuttaa tekojen tasolla. Buddhan jälkeen Kristus vaikutti siten, että ihminen osasi paremmin tehdä eron valheen ja totuuden välillä. Hän näki selvemmin, mikä elämässä oli petollista ja mikä totta. Jeesuksen kautta tullut Kristusvoima vaikuttaa synnin ja synnittömyyden tasolla. Se kiihottaa ratkomaan asioita syvän moraalisesti. Pekka Ervastin kautta tullut Kristusvoima vaikuttaa jokapäiväisissä teoissa, ovatko meidän tekomme vääriä vai oikeita, ovatko ne saatanallisia vai jumalallisia. Näin on ihmiskunta tullut henkensä, sielunsa ja ruumiinsa kautta kosmillisen Kristuksen vaikutuksen alaiseksi, joten ihmisten täytyy yhä enemmän ponnistaa ihmisyyttä kohti. Mutta Kristuksen lähestymisen ansiosta myös näemme, tunnemme ja saamme kokea, mitä ihmisyyys on.

Kysymys: Voisiko ajatella olevan vielä kolmannen-

kin periaatteen jumallisen ja saatanallisen periaatteen lisäksi?

Vastaus: Jumalallisen ja saatanallisen periaatteen välillä on useitakin periaatteita, jotka eivät ole suorastaan jumalallisia eivätkä saatanallisia. Tavallisesti sotakin aloitetaan hyvässä tarkoituksessa, siis tehdään pahaa hyvässä tarkoituksessa. Sodan jatkuessa sen todellinen saatanallisuus vasta paljastuu. Samoin tehdään hyvää pahassa tarkoituksessa. Kun valkoinen rotu vei »sivistystä» pakanoille, niin oltiin tekevinään hyvää. Mutta tarkoitus oli alistaa nuo pakanat orjuuteen ja siinä on onnistuttu. Värilliset rodut riistäytyvät parhaillaan irti orjuudesta.

15

Kysymys: Miksi on tärkeää ymmärtää Pekka Ervastin henkinen ja okkultinen asema?

Vastaus: Elämme sellaisen tosiasian edessä, että uusi elämänyymmärrys, uusi uskonto on julistettu maailmalle. Se uskonto ei tullut tyhjästä, vaan sen julisti eräs viisas ihminen, Pekka Ervast. Uuden uskonnon sanoma on julistettu hänen kirjoissaan. Kaikilla uskonnoilla on ollut julistajansa, keskushenkilö. Ei olisi Buddhan oppia ilman Buddhaa, ei kristinuskoa ilman Jeesusta Kristusta. Ei myöskään olisi tätä kristosofista elämänyymmärrystä ilman Pekka Ervastia. P. E:n työn jatkajana ja täydentäjänä oli

J. R. Hannula. Nämä ovat tosiasioita, joita ei käy sivuuttaminen.

Uskonto on annettu oppaaksi ihmisille, jotta he eläisivät sen opetusten mukaista elämää. Opetusten noudattaminen vaatii uskoa, selvää, näkevää auktoriteettiä uskonnon julistajaan. On ymmärrettävä Pekka Ervastin asema, jotta käsittäisimme, mistä lähteistä hänen viisautensa on kotoisin. Viisaus joka ratkaisee elämän kaikki pulmat ja on tarkoitettu koko ihmiskuntaa varten, ei voi tulla vähäpätöisistä lähteistä. Ei mikään enkelikunta kykene sellaista viisautta ilmoittamaan. Jeesuskin sanoo, etteivät Kristuksen toisen tulemisen ajasta tiedä enkelit taivaissa eikä siitä tiedä Poikakaan, siitä tietää vain Isä yksin. Vain Isä, joka Pojankin lähetti maailmaan, tietää omasta tulemisestaan. Siis kysymyksessä olevan viisauden täytyy tulla aurinkokuntamme Logoksen Isäryhmän johtajalta, jotta se kykenisi auttamaan koko ihmiskuntaa tulevina aikakausina.

Isän tulemista on aavistettu, odotettu ja valmistettu kauan. Valmistus huipentui siihen, että H. P. Blavatsky julisti teosofisen maailmankatsomuksen. Teosofisen metafysiikan avulla ymmärrämme maapallon ja ihmiskunnan kehitystä, ymmärrämme ne luomispäivät ja kierrokset, jotka johtavat siihen ajankohtaan, missä tapahtuu kehityksen käänne. Olemme nyt juuri siinä ajankohdassa, josta alkaa nousu ylöspäin. Aineellisuuden syvin kohta saavutettiin Atlantiksella, joten nousevan kehityskaaren ensimmäinen porras on nykyisen viidennen juurirodun viides, eurooppalainen alarotu. Tässä ajankoh-

dassa tarvitaan sitä vivun kääntäjää, joka kääntää kehityksen pyörän uuteen suuntaan. Käytännössä se merkitsee sitä, että vanha elämänyymmärrys tulee kelvottomaksi ja annetaan uusi elämänyymmärrys, joka pätee uusissa olosuhteissa. Emme pääse tähän elämänyymmärrykseen sisälle, elleimme ymmärrä Pekka Ervastin asemaa kosmoksessamme. P. E:n asemaa emme käsitä, elleimme ensin ymmärrä Jeesus Kristuksen asemaa. Emmekä liioin ymmärrä Jeesus Kristusta, elleimme ensin ymmärrä Buddhaa ja toisia uskontoja, sillä Pyhä Henki, jota Buddha sanomasaan edustaa, tuo meidät Pojan luo ja Poika vie Isän luo. Sellainen järjestys on järjen avautumisessa. Siksi emme voi sivuuttaa H. P. B:n työtä, hänen esittämäänsä filosofiaa ja metafysiikkaa, sillä sen avulla löydämme nuo suuret ihmiskunnan vapahtajat, kosmokraattorit ja avataarat oikeilta paikoiltaan. Lopullisen selvyuden antavat kuitenkin heidän moraaliset opetuksensa. Sulatteleamalla Jeesuksen Vuorisaarna P. E:n opastuksella pääsemme sen avulla sisälle Isän uskontoon. Pekka Ervastin selventämä Vuorisaarna on elämänyymmärryksemme moraalinen pohja ja perusta.

16

Kysymys: Mestarien opetus on: Jos sinulla on jotakin veljeäsi vastaan, niin sovi ensin veljesi kanssa ja tule sitten vasta uhraamaan alttarille. J. R. H. sanoo, että henkiseltä työltä on kärki pois, elleivät

nämä ihmissuhteet ole selviä. Voimme kenties kovastikin puuhata henkisten asioiden parissa, mutta elävä hengen elämä on vasta anteeksiopyynnön ja anteeksiannon takana. Olisiko tähän mitään lisättävää?

Vastaus: Kun henkinen elämä tuodaan käytäntöön, niin se merkitsee veljessuhdetta, joka sitoo ihmiset yhteen. Se elämäntie, jota pitkin ihmiskunta on kutsuttu kulkemaan tästä lähtien, on nouseva kehityskaari, joka johtaa ykseyttä kohti. Ykseyden käytännöllinen ilmaus on ihmisten keskinäinen veljeys ja veljeyteen sisältyy keskinäisten välien lopullinen selvittely. Kun ajattelemme niitä monenlaisia kahinauksia, joita meillä saattaa olla toistemme kanssa, niin useimmiten ne ovat arvoltaan perin mitättömiä ja turhanpäiväisiä. On viisasta ajatella niiden syyt pohjaan asti ja selvittää välit. Tämä elämä on koulua eikä se pakota meitä välien selvittelyyn, meidän on itse siihen ryhdyttävä. Jokaisen tulee itse riisuutua aseista ja oppia antamaan anteeksi toisten erehdykset ja virheet.

17

Kysymys: Elämään väsynyt nuori ihminen tekee itsemurhan. Saako hän toivomansa levon?

Vastaus: Itsemurhan »oikeutetuksi» syyksi voisi kenties ajatella sellaista tilannetta, että ihminen joutuu — omasta mielestään — niin pyhän asian eteen, että hän aivankuin uhraa itsensä tehdessään itse-

murhan. Hänen järkensä ei kykene ratkaisemaan tilannetta muulla tavoin. Tavallisimmat itsemurhan syyt ovat kuitenkin aivan persoonallisia. Kun esim. nuori ihminen väsyä elämään, niin se johtuu useimmiten itsesäälistä, vakavammassa tapauksessa sairaudesta. Mutta usein saattaa mitätön lemmensuhde niin raadella, että hän päättää päivänsä. Tekoon sisältyy silloin koston ajatus: itsemurhallani minä koston tuolle kavalalle juudakselle; hän saa koko ikänsä kärsiä omantunnon tuskia minun takiani. Tuollainen motiivi on täysin itsekäs ja itsemurhan seuraukset ovat edessä tuonelassa. Itsemurhan karmallisena seurauksena on väkivaltainen kuolema tulevassa ruu-mistuksessa.

18

Kysymys: Vanha Testamentti kertoo, että Elian alttarin määrät puut ja uhri syttyivät »Jumalan tullesta». Oliko Elia maagikko ja kykenikö hän käyttämään maagillisia kykyjään nujertaakseen vastustajansa?

Vastaus: Mikäli kertomus profeetta Elian ja baalin pappien keskinäisestä voimankoitoksesta on historiallinen kuvaus, niin Elian menetelmä kuului alemmanlaatuisen seremonialliseen magiaan. Siinä uhrettiin eläimiä, jopa joskus ihmisiäkin. Elia uhrasi sekä eläimen että neljäsataa ihmistä.

Eläinuhrimagiassa taivutetaan astraalinen elementtaali suorittamaan voimatekoja ja se vaatii

omaksi voimakseen verta. Palkkioksi se suorittaa jonkin voimateon, mutta samalla yllyttää magian harjoittajaa uusiin veritekoihin, tappamaan viattomia eläimiä. Elían tapauksessa kyseessä oleva elementtaali vaati härän lisäksi vielä neljänsadan baalin papin veren. Koko Vanha Testamentti tuoksuu eläinten verelle, mutta siitä huolimatta kristikunta uskoo, että se »Herra», joka nautti uhrialttarilta nousevasta palaneen lihan katkusta nimittäen sitä »suloiseksi tuoksuksi», on sama maailmankaikkeuden takainen taivaallinen Isä, josta Jeesus puhui. Noin pimeäksi voi uskonto mennä.

Vanha juutalaisuus oli melko raakaa, joten joudumme ihmetellen kysymään, että mikä ominaisuus Juudan kansassa teki mahdolliseksi sen, että Jeesus Kristus syntyi Juudan kansasta? Näin vuosituhansia jälkeinpäin osaamme sitä arvostella, se ominaisuus näkyy historian todistamana. Juudan kansan veressä on kyky pitää kiinni siitä uskosta, jonka se on todeksi nähnyt. Vaikka juutalaiset hajaantuivat ympäri maailman, niin he eivät ole luopuneet omasta uskonnostaan. Juutalaiset pitävät yhä kiinni omasta vakaumuksestaan. Se ei ole älyn ominaisuus, vaan se on veressä piilevä kyky. Siihen kykyyn täytyi jumalien toivon nojautua. Oli sellainen mahdollisuus, että jos Juudan kansa olisi omaksunut Jeesuksen tuoman elämänymmärryksen, niin se olisi jaksanut olla Kristuksen lipun kantajana kaikkien vaikeuksien keskellä. Juudan kansa oli odottanut Messiasta ja kun Messias tuli, niin sen kansan olisi pitänyt ottaa vastaan odottamansa opettaja. Juudan kansan olisi

silloin pitänyt luopua vertajanoavasta kansallisjumalastaan, sekä luopua ei vain eläinuhreistaan, vaan myöskin sodasta ja muusta hyväksymästään ihmis-
taposta. Silloin se kansa olisi tullut maailman valoksi. Juudan kansassa piilevä usko oman asiansa pyhyy-
teen olisi saanut sen aikaan. Juudan kansa ei kyen-
nyt tehtäväänsä suorittamaan ja sen vuoksi tämä
kristikunta on sellainen kuin se nyt on. Uskonpuh-
distusta tarvitaan ja se on nyt suoritettu täällä
Suomessa.

19

Kysymys: Kirkoissa puhutaan kuolemanjälkeisistä
olotiloista. Haluaisin kuulla, miten teosofia näitä ti-
loja ymmärtää?

Vastaus: Eiköhän kirkollinen käsitys kuoleman-
jälkeisistä tiloista ole melko hatara. Kun ajattelem-
me lutherilaista uskontoa, niin huomaamme kum-
mallisen sekasorron. — Olin kerran hautajaisissa.
Pappi puhui sangen kaunopuheisesti siitä, miten
edesmenneellä vainajalla oli niin ja niin hyviä omi-
naisuuksia, hän oli jalo ihminen ja hän on varmaan
siellä paremmassa paikassa, autuaitten joukossa.
Mutta kun hän heitti santaa arkulle, niin hän sanoi
nuo jo tutuiksi tulleet sanat: »Maasta sinä olet tullut
ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman, ja Herra sinun
Jumalasi on herättävä sinut viimeisenä päivänä». Nämä hänen puheensa ovat huutavassa ristiriidassa
keskenään. Ruumiinsiunaussanat merkitsevät kir-

jaimellisesti tulkittuina sitä, että ihminen on ruumis, hän on maasta, fyysillisistä aineksista koostunut. Ihminen ei siis ole sielu tai henki, vaan ruumis, mikä joutuu maahan kuopattavaksi. Tuo ruumis nousee joskus viimeisenä päivänä ylös haudasta, siis tähän fyysilliseen tilaan jälleen, tähän näkyväiseen maailmaan. Ylösnousemuksen jälkeinen tila ei siis ole näkymättömän maailman tila, jossa ihminen sieluna eläisi. Lisäksi yllämainitusta hautapuheesta sai sen käsityksen, että vainaja joutui autuaitten asunnoille heti kuoltuaan eikä jäänyt odottamaan ylösnousemusta. Kun siis on kysymys kuolemanjälkeisestä elämästä siinä merkityksessä, että se olisi näkymättömän maailman tila, niin kirjolliset opetukset siitä ovat kerrassaan hämäriä.

Teosofinen maailmankatsomus kertoo tietoon perustuen, mitä tapahtuu ihmisen kuollessa. Ensimmäinen vaihe on se, että fyysillisen ruumiin elämä alkaa sammua. Kuolemantila alkaa tavallisimmin jaloista ja siirtyy keskiruumiiseen. Sydän pysähtyy, mutta tietoisuus säilyy viimeksi aivoissa. Tajunta kohoo siihen tilaan, jota on nimitetty ihmisen korkeammaksi minäksi. Ihminen ei ole tämä fyysillinen ruumis eikä myöskään sielu, joka joutuu kuoleman jälkeisiin olotiloihin, vaan ihminen on iankaikkinen henki, Jumaluudesta kotoisin. Henki, modani, on aikojen kuluessa eri kehitysvaiheitten läpi käytyään pukeutunut muotoon. Se muoto on minuus, minätietoisuus. Ihmisen minällä on muoto ja se muoto on kuolematon korkeammassa maailmoissa. Siihen tilaan ihmisen päivätajunta eli persoonallinen tajunta ko-

hoaa hetkeksi kuolemassa. Ihminen arvostelee kuolinhetkellään oman Jumalansa silmillä ja valossa koko maallista elämänsä jakaen siinä olevat teot ja tapahtumat aivan puolueettomasti vasemmalle ja oikealle. Hänelle tapahtuu viimeinen tuomio. Sen päätyttyä vainaja nukahtaa herätäkseen toisenlaisessa ruumiissa. Jonkin ajan kuluttua se osa, minkä ihminen kuolinhetkellään siirsi vasemmalle, ihmisen himoluonto, joutuu kiirastuleen, astraalisille alueille. Ihmisen minätietoisuus liittyy tuohon alempaan puoleen, kärsien sitä häviön tuskaa, joka kiirastulessa on. Otamme esimerkin. Usein käytetään esimerkkinä alkoholistia, käyttäkäämme mekin nyt sellaista. Kun ihminen on käyttänyt alkoholia siinä määrin, että siitä on kasvanut himo, ei himo tietenkään ole pelkästään tässä fyysillisessä ruumiissa joskin se siinäkin on. Se elää veressä. Kaama eli himo on elämän aikana ihmisen veressä ja on muodoton voima. Mutta kuoleman jälkeen kaama, himo, saa muodon, ja se muoto on tavallisesti sen ihmisen muoto, ja siinä muodossa asuu ihmisen minä. Kiirastulessa himo elää, mutta sitä himoa ei voi tyydyttää. Se tila on silloin tavallaan helvettiä. Se helvetti ei ole Jumalan asettama, vaan se on ihmisen sisäinen sielutila. Ihmisen himoluonto palaa poroksi, koska siinä olevia alempia vaistoja ei voi tyydyttää. Mutta se tila ei suinkaan ole iankaikkinen, se kestää aikansa ja meidän jokaisen on se tila käytävä läpi siinä syvyydessä, jossa meidän kunkin sielumme elää.

Kun kiirastuliaika on loppunut, niin minätajunta siirtyy siihen korkeampaan osaan, jonka ihminen

siirsi oikealle puolelle. Siihen sisältyvät hänen hyvät tekonsa, pyrkimyksensä, toivomuksensa. Silloin vainaja on taivastilassa. Kaikki hänen unelmansa toteutuvat, sillä taivastila on ajatuksen maailmaa. Kaikki, mitä hän ajattelee toteutuvaksi, se myöskin toteutuu. Kaikki hyvät toiveet toteutuvat. Sanotaan, että taivastila on hyvin pitkä, jopa 1500 vuotta.

Aikanaan vainaja väsyä taivastilansa onneen. Silloin ihmisen minä nousee hetkeksi korkeampaan, jumalalliseen minäänsä, siihen mihin se hetkeksi kohosi fyysillisen ruumiin kuoleman hetkellä. Siinä valossa sielu näkee menneet elämänsä ja sen tulevaisuuden mikä häntä odottaa. Ilomielin sielu lähtee takaisin fyysilliseen maailmaan toteuttamaan niitä ihanteita, jotka hän jo taivastilassa näki mielikuvi- tuksen silmillä toteutuneina. Ja niin ihminen syntyy lapsena takaisin maan päälle. Mutta koska se persoonallisuus, joka hänellä uudessa jälleensyntymäs- sä on, on uusi, se ei muista mitään entisyydestään. Hyvä on , ettei muista. Jos muistaisimme kaikki rötöksemme, joita olemme vuosimiljoonien kuluessa tehneet, niin kuka meistä jaksaisi elää. Elämä on viisaudessaan järjestänyt niin, että saamme syntyä henkisesti sokeina, jotta osaisimme vapaina ihmisinä pyrkiä kohti totuuden lähteitä.

20

Kysymys: Mikä on tehtävästään tietoinen henki- nen valiojoukko?

Vastaus: Tietoisuus tehtävästä on hankittava työllä. Emme ole tietoisia henkisestä tehtävästämme, ellemmme ole paljon tutkineet ja tehneet työtä ihmisytyden puolesta. Ponnistelun seurauksena selviää vähitellen henkisen tehtävän vakavuus. Kun sellaiset vakavoituneet ihmiset muodostavat yhdessä henkisen työryhmän, niin se ryhmäkin on tehtävästään tietoinen, vastuunalainen ihmisjoukko. Teosofisessa liikkeessä on alusta asti yritetty luoda sellaista joukkoa. Kun H. P. Blavatsky aloitti sanomansa julistamisen, niin hän yritti heti alussa koota yhteen sellaisia ihmisiä, jotka harrastivat henkisiä asioita. Hän kääntyi silloisten henkisiä harrastuksia omaavien ryhmien puoleen. Sellaisia olivat mm. vapaamuurarit. Heistä hän toivoi saavansa tukea, jotta olisi muodostunut keskitetty, tehtävästään tietoinen ryhmä, joka olisi vienyt eteenpäin sitä sanomaa, jota hän julisti. H. P. B:n yritys onnistui osittain, mutta vain osittain. Eri mielisyydet hajoittivat sen ryhmän niin, että Blavatsky jäi lopulta yksin. Mutta lankeemuksesta on noustava. Yhä uudelleen on yritettävä, kunnes keran onnistutaan.

21

Kysymys: Mitä Paavali tarkoittaa sanoessaan: »Pukekaa päällenne Jumalan koko sota-asu»?

Vastaus: Paavali oli syntynyt Juudanmaan ulkopuolella juutalaisista vanhemmista. Hän ymmärsi täysin juutalaiset opinkappaleet, mutta hänellä oli pal-

jon muutakin sivistystä. Puhuessaan juutalaisille hänen täytyi puhua siten, että he häntä ymmärsivät. Juutalaisten Jumala oli Mooseksen kuvailema kiivas ja oikeudenmukainen, kostava Herra Jumala. Kun Paavali puhui omalle kansalleen Jumalan sotasusta, niin juutalaiset ymmärsivät sellaista sanontaa. Sama sääntö pitää paikkansa nykyaikanakin. Kun puhumme aikamme kasvateille näistä kristosofisista asioista, täytyy yrittää puhua niin, että ihmiset ymmärtävät. Silloin tulee käytetyksi sellaisiakin sanontoja, jotka jonkin kultivoituneen ihmisen kannalta ovat ehkä liian rajuja. Mutta kun kuulijakunnassa on ihmisiä, jotka eivät muulla tavalla osaa päästä asioihin sisälle, niin täytyy joskus sanoa suoraan. Evankeliumit kertovat Jeesuksenkin käyttäneen toisinaan kovia sanoja. Hän sanoi mm., että »teidän isänne on perkele». Jos meidän aikanamme joku sanoisi sillä tavalla, niin sellaiseen puheeseen loukkaannuttaisiin, vaikka siinä tulisikin sanotuksi totuus. Kun Paavali sanoo, että »pukekaa päällenne koko Jumalan sota-asu», niin hän jatkaa: »jotta voisitte voittaa perkeleen kavalat hyökkäykset». Tuollaiset sanat ovat vertauskuvia ja kuvaavat ihmisen suhdetta pahaan. Kun tuollaisia lauseita ei ymmärretä, niin syntyy väärinkäsityksiä. Kyllä Paavali puhuu muustakin ihmeellisestä. Hän puhuu mm. siitä, että niiden henkisten valiojoukkojen, joita hän loi, hänen seurakuntiansa, tehtävänä oli opettaa enkeleitäkin. Se Kristuksen tutkimaton rikkaus, jonka huoneen haltijaksi hän oli joutunut, tulisi seurakunnan kautta saada jumalien ja taivaallisten henkival-

tojen tietoon. — Paavali ei tohtinut sanoa suoraan kaikkea, mitä hän tiesi.

Kysymys: Miten oppisimme itseämme tuntemaan niin, ettemme olisi liian innokkaita ja toisaalta liian välinpitämättömiä kristosofisessa työssä?

Vastaus: Alkuinnostus on useassa tapauksessa luonnollista ja se tasaantuu ajan mukana joko järkevöitymisen tai väsymyksen takia. Jotta välttyttäisiin väsymiseltä, tulee oppia itseään tuntemaan. On tutkittava omia kykyjä, taipumuksia ja karmallisia mahdollisuuksia ja tehtävä niistä johtopäätöksiä. Eräs keino päästä perille luonteestaan on tutkia unia. Jos unessa menettelee jotenkin hassunkurisesti, esim. ovelasti, toisia pettäen, silloin on jokin sisäinen virhe. Se on niin syvällä, ettei se tule päivätajuntaan, mutta se kuvastuu unielämässä. Sanokaamme, että jollakulla on alitajuinen halu varastamiseen. On sellaisia ihmisiä, joilla on halu näpistää jotakin, vaikkei sitä päivätajunnassaan varastamiseksi ymmärtäisikään. Heissä on sellainen vika. Näpistelijä saattaa nähdä unta, että hän on juuri »kähveltämässä» jotakin toiselta. Samalla hetkellä katselee joku jostakin piilosta ja hän tietää, kuka se on, ja niin jää varastaminen suorittamatta. Tuo katselija on varottava omatunto, mutta se dramatisoituu unessa ihmisen muotoon. Tuollainen uni opettaa, että unen-

näkijällä on paha vika sielussa. Siellä on pyyde, joka voi olla suhteessa edellämainittuun liikainnostukseenkin aiheuttaen kiitoksen nälkää ja itsetehostuksen tarvetta. Ellei elämä anna näille tyydytystä, niin seurauksena on väsymys. Unienkin avulla voi oppia itseään tuntemaan.

Itämainen viisaus sanoo, »itsensä tuntemus on rakkaustekojen lapsi». Kun rakastaa kristosofiaa, Mestareitten sanomaa, ja tekee voitavansa sen puolesta, niin oppii tuntemaan itsensä. Teko antaa kokemusta ja seurauksena saa itsensä tuntemuksen. Se voi tulla monen tuskan ja vaivan kautta, mutta se on suorin tie totuudenetsijälle. Muut ihmiset kulkevat kiertoiteitä. Joku isänmaan rakastaja on ymmärtänyt, että tämä Suomen kansa tarvitsisi niin ja niin paljon tykkeitä ja pommeja, jotta se voisi olla mahtava kansa. Tuo kuvittelija on erittäin isänmaallinen mieltään ja hän uhraa kaikkensa ja uskoo siten tekevänsä rakkausteon kansaansa kohtaan. Sitten tulee sota ja kansansa rakastajalta menee omaisuus ja terveys. Vuosikymmenien kurjuus voi lopulta avata hänen silmänsä näkemään, ettei hänen rakkautensa ollutkaan rakkautta, vaan julmuudella kyllästettyä itsekkyyttä. Jumala on rakkaus. Jos hän uskoi Jumalan hyväksyvän hänen sotaintonsa, niin se Jumala oli hänen mielikuvituksensa luoma hirviö. Tuo ihminen sai rakkausteoillaan kokemuksen, joka järkytti häntä hänen nähdessään, että hänen rakkaustekonsa olikin rakennettu heiluville hetteille. Mutta kokemus viisastutti. Hän oppi tuntemaan itsessään virheen saadessaan käytännöllisen kokemuksen. —

Tämä elämä on sellainen koulu, että jos itse teemme rakkaustekoja mihin suuntaan tahansa ja kun teemme ne vilpittömässä mielessä, niin elämä antaa meille niin järkyttävän kokemuksen, että heräämme. Saamme tekemme palkaksi itsetuntemuksen, ja itsetuntemus sitten opettaa, millä tavalla meidän pitäisi olla aktiivisia. Jeesus sanoi: köyhät ja vaivaiset teillä aina on, mutta minua ei ole teillä aina. On kaunista tehdä ns. hyviä töitä, mutta Mestareitten sanoma on kuitenkin kaikkein heikoimmin ymmärretty. Työ Mestarin sanoman puolesta kestää ikuisuudessa. Vaikka kaikki muu menisi nurin, niin totuus jää. Kun olemme henkisen elämän puolesta yrittäneet parhaamme ja vaikka siinäkin työssä olemme saaneet raskaita kokemuksia, niin ne vain auttavat itsetuntemusta hereille.

23

Kysymys: Ihmiskunta ei salli itseään autettavan Mestareitten, siis korkeamman viisauden taholta, vaan useimmiten se vie auttajansa tavalla tai toisella ristille. Tämä toistuu usein pienemmissäkin tapauksissa. Jos joku haluaa auttaa, saa hän vihat päälleen. Ovatko tietämättömyys, itsekkyyys ja kuolema ne syyt, jotka tällaiseen menettelyyn johtavat, vai onko vielä muita syitä?

Vastaus: Tämä ihmiskunta on kovakorvainen, tosi henkinen viisaus on sille kauhistus. Mutta erikoista nykyaikalle on, että harjoitetaan paljon ns. hyvänte-

keväisyyttä. Aivan tavalliset ihmiset tuntevat tarvetta auttaa vähäosaisia ja sehän on oikein ja kaudista maailman kannalta katsottuna. Mutta siinä piilee sellainen vaara, että autettavasta tulee auttajan sa uhri. Siksi on hyvä olla varuillaan, ettei uhraisi autettavaansa.

Ottakaamme esimerkki, jotta ymmärtäisimme. Tuossa on joku sodassa silpoutunut. Hän ei ole vielä sankari, koska hän on jäänyt eloon, sillä sankari on vasta se, joka sodassa kuolee. Mutta hän on puolittain sankari; ihmiset ajattelevat, että kyllä häntä on autettava. Ja mikä on inhimillisempää kuin se, että häntä autetaan. Mutta ellei tuo sodassa silvottu ole vielä saanut sodasta kyllikseen, niin hän tuntee alemmuutta ja tahtoisii olla täyssankari. Kun sitten muut ihmiset, omaa kunnianpyydetään tehostaakseen järjestävät näyttelyn, jossa noita puolisankareita ahdetaan kuorma-autoon ja kuljetetaan ympäri kaupunkia, jotta toiset saavat katsella heidän onnettomuuttaan, niin sellainen toimenpide pettää nuo onnettomat. Auttajien antama sääli ja hyvä teko herättävät autettavissa sellaisen tunteen, että heidän sotaintonsa on hyvää ja jaloa ja että on oikein, kun uhraa itsensä rintamalla. Heistä tulee auttajiensa uhreja eivätkö he näe, etteivät he menneet sotaan uhraamaan itseään, vaan he menivät uhraamaan vihollisia. Elleivät tällaiset seikat selviä elämän aikana, niin kuolemanjälkeisessä kiirastulessa niiden on pakko selvitä; mutta se on silloin myöhäistä. Siksi auttajienkin tulee olla herkkiä, etteivät tekisi virhettä. Ei ole oikein tyrkyttää liiaksi apuaan toisille.

Mestareitten sanoma on aina ollut poljetussa asemassa, vaikka se on ainoa apu, joka poistaa tietämättömyyden, parantaa itsekkyydestä ja antaa voiton kuolemasta.

24

Kysymys: Mitä olisi odotettavissa teosofisen liikkeen johtajilta?

Vastaus: Kysymys jo edellyttää, että ko. johtajat ovat tehneet virheitä. Ja kun tarkastelemme teosofisen liikkeen menneisyyttä, niin meidän täytyy todeta, että löydämme nimenomaan liikkeen johtajien tekemän kohtalokkaan virheen siitä, että veljeysaate v. 1914 käännettiin ylösalaisin. Teosofisen liikkeen silloiset johtajat, keskeisesti tohtori Annie Besant julisti ensimmäisen maailmansodan pyhäksi. Sota pyhitettiin ja näin vietiin teosofit harhaan. On ymmärrettävissä, että jos me nyt jotakin odotamme teosofisilta johtajilta, niin meidän pitäisi odottaa, että he pyörtäisivät pyhät sanansa. Silloiset johtajat ovat tietenkin olleet ja menneet ja uudet ovat astuneet heidän tilalleen. Mutta uusien johtajien velvollisuus olisi tunnustaa edeltäjiensä erehdykset, sillä tunnustus on se portti, jonka kautta voidaan astua uuteen elämään. Kun teosofinen liike aloitettiin, niin ei sitä aloitettu sitä varten, että teosofit jakautuisivat erilaisiin ryhmäkuntiin, vaan siksi, että se edustaisi Valkoista Veljeskuntaa maan päällä, toteuttaisi niin hyvin kuin osaisi Mestarien sanomaa.

Maailman tilanne oli teosofisen liikkeen alkuaikoina toinen kuin nykyään. Silloin kirkko vangitsi ihmisiä ja tiede oli vaipunut materialismiin, niin että se nauroi kaikelle yliaistilliselle. Silloiselle ihmiskunnalle oli puhuttava hieman toisella tavalla kuin myöhemmin. Sen tähden Pekka Ervast sanoikin, että H. P. Blavatsky oli suuri tienraivaaja, esivalmistaja. Hän vetosi ihmisten järkeen. Kun tutkimme hänen »Salaista Oppiaan», niin löydämme sieltä tavattoman syvällisiä asioita. Tämä suuri teos on kirjoitettu aivan kuin tiedemiehille todistamaan heidän elämäkatsomuksensa nurinkurisuutta. Kun H. P. B. oli työnsä tehnyt, niin maailma hieman muuttui, tulivat älyllisesti väljemmät olosuhteet. Sen jälkeen voitiin asioita syventää. Myöhempää sanomaa edustaa keskeisesti Pekka Ervast. Pekka Ervasthan puhuu kirjassaan »Valoa Pohjolasta», että Valkoisen Veljeskunnan taholla oli otettu käytäntöön se työjärjestys, että vuosisadan loppupuolella annetaan vanhan liiton sysäys ja seuraavan vuosisadan alussa uuden liiton sysäys. Viimeksi mainittu perustuu edellisellä vuosisadalla annettuun ja jatkaa siitä. Näemme teosofisessa liikkeessä nämä molemmat sysäykset edustettuina, sillä Blavatskyn sanoman jatkona esiintyy Suomessa Pekka Ervastin sanoma. Pekka Ervast nojautuu filosofiassaan ja metafysiikassaan H. P. Blavatskyyn, mutta tuo samalla syvällisemmän näkemyksen Kristuksesta.

Kun kysytään, mitä olisi odotettava teosofisen liikkeen johtajilta, niin asia koskettaa meitä jokaista. Todellinen johtaja on Kristuksen Valkoinen Veljes-

kunta ja heidän sanomansa on teosofia ja myöhempi kristosofia. Ulkoinen järjestys henkisissä liikkeissä on sellainen, että joidenkin ihmisten täytyy olla siinä kuin johdossa, eikä ole varmoja takeita siitä, ovatko johtajat puhtaasti Valkoisen Veljeskunnan inspiroimia. Siksi meidän pitää tutkia itseämme, olemmeko itse oikeilla raiteilla. Olemmeko ymmärtäneet alkuperäisten opettajiemme opetukset kyllin täydellisesti, jotta emme alistuisi myöhempien johtajien tekemiin erhdyksiin. Meidän tulee itsenäistyä henkisesti niin, että kykenemme itsekkin ajattelemaan ja arvostelemaan asioita.

25

Kysymys: Kumpi on tärkeämpää: Mestarin persoonallisen suuruuden ainainen ylistäminen vaiko hänen oppinsa seuraaminen elämässä ja hänen sanomansa eteenpäin vieminen?

Vastaus: Kysymyksestä kuultaa sellainen arkuus, että joudumme asettamaan itsemme kuin maalitau-luiksi ihmisten nuolille, jos puhumme opettajista liian paljon. Tosi asia kuitenkin on: Mitä me tietäisimme teosofiasta ja kristosofiasta ilman opettajiamme? Kun ajattelemme esimerkiksi Pekka Ervastin työtä Suomessa, niin vaikka hän itse omissa opetuksissaan selvästi puhuu suuren opettajan tulosta maailmaan, eivät Pekka Ervastin ympärille kerääntyneet henkilöt ymmärtäneet, että Pekka Ervast itse

oli uuden uskonnon keskushenkilö. Emme mekään sitä ymmärtäisi, ellei J. R. Hannula olisi sitä niin selvästi ja monelta puolelta esittänyt. Näin nivoutuvat henkilöt eli esittäjät ja asiat yhteen. Jos vetäydymme kuin verhon taakse ja arkailemme puhua niistä opettajista, jotka ovat meille valon tuoneet, silloin olemme kuin salakuljettajia, jotka yrittävät kuljettaa salaa viisaiden opetuksia. Seuraava askel on se, etteivät viisaiden opetukset kelpaa sellaisinaan, vaan niihin täytyy lisätä tämän maailman viisautta. Näin madallutetaan Mestareitten sanoma. Emme voi erottaa toisistaan opettajia ja heidän opetuksiaan. Jos puhumme esim. vain Vuorisaarnasta ja jätämme kokonaan syrjään Jeesuksen, joka Vuorisaarnan antoi, silloin menettelemme samoin kuin eräät opettajat teosofisessa liikkeessäkin menettelivät: Vuorisaarnasta tehtiin myytti. Opetettiin, että Vuorisaarna on koottu toisten uskontojen opetuksista ja Jeesus on taruolento. Opettajien esittäminen ei ole ylistystä, vaan heidän työnsä tunnustamista. Jeesus sanoi: Jos te tunnustatte minut ihmisten edessä, niin minäkin tunnustan teidät Isäni edessä. Sen tähden täytyy uskaltautua maailman pilkattavaksi Mestareitten takia, jos sellainen kohtalo odottaa. Siltä pohjalta lähtee Mestarin opin käytännöllinen seuraaminen. Mestarin seuraaminen johtaa kokemuseräiseen suhteeseen Mestariin ja sitä tietä Kristuksen Valkoiseen Veljeskuntaan. Kun Pietari tunnusti Jeesuksen Kristukseksi, niin sen tunnustuksen pohjalle Jeesus lupasi rakentaa seurakuntansa.

Kysymys: Missä järjestyksessä mystillinen kuolema ja henkinen uudestisyntyminen tapahtuvat?

Vastaus: Pinnalta katsoen elämän järjestys on se, että ensin on kuolema ja sitten ylösnouseminen. Kun maanviljelijä kylvää jyviä peltoon, niin ensin jyvä kuolee ja sitten vasta kasvaa korsi. Tämä on elämän luonnollinen kulku ja kasvin kehitys näyttää tapahtuvan tuossa järjestyksessä. Kuitenkin tilanne on todellisesti se, että jyvässä herää ensin elämä, se itää. Vasta kasvun edistyessä jyvä kuolee. Sama sääntö pitää paikkansa henkisessä kasvussa. Kun me ihmiset lähdemme ihmisyyden tietä kulkemaan, emme edisty, jos ensin alamme mystillisesti kuolla ja sitten vasta pyrimme ikuiseen elämään. Tilanne on päinvastainen. Meidän tulee ottaa henkiset opetukset ojennusnuoraksemme ja yrittää seurata niitä. Tällöin herää itsessämme salassa ollut henkinen kasvunaihe, se »itää» ja alkaa kasvaa. Kun siinä kasvamisessa hiukan onnistumme, niin meissä alkaa mystillinen kuolema ja uudestisyntyminen, mutta ensin on lähdeittävä seuraamaan Mestareitten opetuksia. Näin siitä syystä, ettemme elä enää alaspäisellä kaarella vaan ylöspäisellä. Meidän tehtävänämme on pyrkiä valoa kohti ja kun sen teemme, niin vanha meissä kuolee samalla kun uutta syntyy. Molemmat tapahtuvat rinnakkain, kuolema ja elämä, mystillinen kuolema ja mystillinen uudestisyntyminen. Ne tapahtuvat asteettain ja vähitellen, kunnes aikanaan,

kun olemme tarpeeksi kypsyneet, tapahtuu se mystillis-psykologinen kokemus, jonka Paavali koki Damaskon tiellä ja jonka Stefanus koki silloin, kun hänet kivitettiin. Pekka Ervast ja J. R. Hannula kertovat kokeneensa vastaavan henkisen uudestisyntymisen.

27

Kysymys: Sanotaan, että Jumala kyllä tietää, kuinka tulemme onnellisiksi ja että meidän tulisi sanoa kärsimyksillekin: Tervetuloa vain, sinäkin kuulut onneeni. Mutta joskus, kun joudumme kärsimyksestä toiseen ja pyörimme »noidankehässämme» tulee mieleen, että onko tämäkään karman kannalta enää kehittävää, sillä väsymme niin paljon, että tuntuu kuin emme enää pystyisi vastaamaan itsestämme. Vaikka kuinka yrittäisi syventyä kristosofiseen sanomaan, ei vain tahdo löytyä tietä vapauteen. Itsekkyyden noita kiskoo alituisesti taaksepäin. Onko virhe etsiä tietä vapauteen, vai pitäisikö kiltisti pysyä vankilassaan, kunnes vapaus lahjoitetaan meille?

Vastaus: On turhaa potkia tutkainta vastaan! Kun itse olemme luvanneet tänne syntyessämme ottaa päällemme sellaisen taakan kuin meillä kullakin on, niin on parempi nöyryä. Pekka Ervast antaa sellaisen neuvon, että vaikea karma on vähitellen voitettavissa siten, että yritämme harrastaa henkisiä asioita ja tehdä, mitä osaamme ja voimme. Sillä tavalla

tulee menneisyyttä lunastetuksi henkisellä työllä ja kerran koittaa aika, jolloin vapaus tulee. Tulee niin täydellinen vapaus, ettei jää muuta työtä kuin henkinen työ. Ainakin osittaisia kokemuksia tästä voi olla yhdellä ja toisella. Kun yrittää tehdä, mitä voi ja osaa, niin vanha karma tulee voitetuksi. Kun karma on nyt siirtynyt Kristuksen käteen, niin tilanne on toisenlainen kuin ennen.

28

Kysymys: Mikä on valiojoukon yksilöiden minimivaatimus, jotta heistä olisi apua kansalle, niin ettei romahduksia pääsisi syntymään?

Vastaus: Minimivaatimus luonnollisesti on se, ettei siinä joukossa riidellä. Asiat ja eteen tulevat pulmat selvitetään neuvottelemalla, etsitään vaikeuksien syyt ja voitetaan ne. Siten saadaan pysymään työrauha.

29

Kysymys: Miksi tänne ei voi syntyä ilman karmaa, ei edes korkea Mestarikaan? Eikö koskaan tulevaisuudessaakaan voi Mestari syntyä tänne vain rakaudesta auttaakseen ihmiskuntaa?

Vastaus: Teosofia opettaa, että tässä meidän kehitysjärjestelmässämme tämä ihmiskuntakin on ol-

lut mukana alusta alkaen. Ihmiskunta on kasvanut planeetan mukana ja on karmallisesti sidottu tähän planeettaan. Ihminen on kaikissa prinssiipeissään, yksinpä fyysillisen ruumiinsakin puolesta kiinni tässä kehitysjärjestelmässä. Näin ollen ei ole sel-laista mahdollisuutta, että tänne voisi syntyä joku, jolla ei ole planeettaamme karmallisia suhteita. Pekka Ervast kertoo Jeesus Natsarenuksesta, että hän eli kolmannessa juurirodussa maan päällä ja siitä on kulunut niin pitkä aika, että tarpeellinen karmallinen side oli katkennut. Jeesuksen syntymi-nen tänne ei ollut aivan mutkatonta, vaan siinä täy-tyi olla mukana eräänlainen sijaissovitus. Jeesus otti kantaakseen toisen karmaa ja siinä karmassa piili väkivaltaisen kuoleman mahdollisuus. Mutta Jeesus oli poikkeus. Hän toi maapallolle Kristuksen. Muu ihmiskunta käy elämäntouluu täällä ja vapau-tuu aikanaan jälleensyntymisen p a k o s t a. Nyt on lisäksi kysymys kuolemattoman ruumiin rakentami-sesta, sellaisen ruumiin, joka on kaikilla elämänta-soilla herra. Jeesus Kristuksella oli ensimmäisenä sellainen ruumis, niin että hän voi esiintyä fyysi-selläkin tasolla missä ja koska tahansa. Lisäksi voimme kysyä, mistä niitä sieluja tulisi, jotka tänne ilman aihetta pyrkisivät.

30

Kysymys: a) Pekka Ervast on antanut ymmärtää, että Suomessa odottaa toteutumistaan koko kansan

aseettomuus ja henkinen mysterio-opisto fyysillisenä todellisuutena. Ovatko nämä kaksi tavoitetta riippuvaisuussuhteessa toisiinsa?

Kysymys: b) Näyttääkö Pekka Ervastin kuvailemalla kristosofisella kansanopistolla eli fyysillisen tason mysterio-opistolla olevan toteutumismahdollisuuksia lähitulevaisuudessa, sanokaamme alkaneella kymmenvuotiskaudella?

Vastaus: Kaikki edellä mainittu riippuu ihmisten kasvusta. Lähitavoite on aseeton kansa. Sen toteutumismahdollisuus oli aikanaan, mutta se tilaisuus meni ohi silloin, kun teosofinen liike Suomessa epäonnistui. Tämä kansa ei tullut itsenäiseksi siten kuin sen olisi pitänyt tulla ja siksi se ei osannut rakentaa aseetonta yhteiskuntaa. Taivasten valtakunta ei toteudu aseitten keskellä. Aseitten täytyy ensin poistua. Mysterio-opisto on henkisen työn takana ja tulevaisuus näyttää, koska se toteutuu. Mutta aika koittaa, jolloin se toteutuu.

31

Kysymys: Mitä on karmajooga?

Vastaus: Karmajoogalla tarkoitetaan sellaista henkistä treenausjärjestelmää, jossa pyritään elämään niin, ettei seuraa karmaa. Sellaisesta elämästä tulee

ensin hyviä karmallisia seurauksia, jotka antavat yhä paremman tilaisuuden joogan harjoittamiseen. Lopulta päästään siihen, että syyt kokonaan loppuvat ja silloin karmajoogi vapautuu elämästä. Sellainen pyrkimys on länsimaalaisten mielestä hieman kolkko näkökanta: lähteä pois täältä maapallolta ja jättää toiset tänne kurjuuteen. Mutta meitä ihmisiä on niin monenlaisia ja henkinen elämä on aina ollut siksi vakava kysymys, että sitä on yritetty monella tavalla toteuttaa. Koska ihminen itse on Jumalasta lähtöisin ja Jumalan poika on meissä, niin se kiihottaa etsimään Jumalaa. Jumala on ollut löydettävissä varhaisempina aikoina näkymättömillä tasoilla. Silloin Kristus ei ollut lainkaan löydettävissä täällä fyysillisellä tasolla, vaan näkymättömässä maailmassa. Siksi on ollut erilaisia menetelmiä ja teitä, joten joogamenetelmiäkin on useita. On myös alemmanlaatuista joogaa, jossa harjoitetaan vain fyysillistä ruumista.

32

Kysymys: J. R. Hannula sanoo kirjassaan »A ja O Ensimmäinen ja viimeinen» s. 50: »Hän (Pekka Ervast) ei ollut ottanut mitään teknillisiä vihkimyksiä nykyisessä ruumistuksessaan sitä ennen, kun hän koki tuon universaalisen uudestisyntymänsä, jossa hän yhtyi itse äärettömyyden Jumalaan, kaikkialliseen Isään, ja jossa Isä yhtyi häneen.»

Pekka Ervast kertoo kirjassaan »Christosophia peruskysymyksiä» II osa s. 116: »Istuin kerran lat-

tiällä leikkimässä pienen veljeni kanssa, joka oli pari kolme vuotta vanha. Siinä keskellä leikkiä huomasi katon rajassa — en minään ruumiillisena olentona, sillä leikin hän pienen veljeni kanssa lattialla — ja katselevani noita lapsia ajatellen: sepä on ihmeellistä, että minä olen kahtena lapsena, sekä toisena että toisena. Mutta samalla tiesin, että jollain salaperäisellä tavalla on se vanhempi lapsi lähempänä minua — siitä on taakkaa enemmän, jota vastoin se toinen on rakkaampi, siitä on iloa enemmän ja siitä ei ole niin paljon vastusta.» Pekka Ervast jatkaa: »ja jos en myöhemmin olisi saanut kokea, että me ihmiset olemme kaikki yhtä, sain ainakin lapsena sitä kokea.»

Vastaus: Tällainen vaatimaton kertomus Pekka Ervastilta avaa hänen henkilöllisyyttään melko syvästi. Tässä on kysymys ns. suuremmista mysteριοista. Elämässä on kahdet mysteriot, vähemmät ja suuremmat, kuoleman ja elämän mysteriot. Vähemmät mysteriot ovat helvetin ja taivaan mysteριοita, kärsimyksen ja onnen mysteριοita ja niitä koemme tässä jokapäiväisessä elämässä kärsimysten ja ilojen muodossa. Niitä koemme niin ikään kuolemanjälkeisessä elämässä, kiirastulessa ja taivaissa. Mutta Jeesuksen jälkeen ovat avautuneet myöskin Kristus-mysteriot, suuremmat mysteriot. Niiden henkiset kokemukset ovat, kuten P. E. esittää, minuuden kaikkiallisuus ja yksilöllisyyden iankaikkisuus. Pekka Ervast oli kulkenut vihkimyksen tietä ja tullut uuden liiton

mysterioitten eteen. Hän oli Kristus-syntymän kautta tullut taivasten valtakuntaan. Kristussyntymän eräs salaisuus on siinä, että ihminen sen kokemuksen jälkeen tietää minänsä olevan myöskin muissa, ts. että ihmiset ovat hengessään salaperäisellä tavalla yhtä. Se on minuuden kaikkiallisuuden läksy. Kun siis Pekka Ervast kertoo tällaista lapsuutensa kokemuksena, niin se opettaa, että P. E. oli kokenut Kristus-syntymän jo edellisissä ruumistuksissaan ja eli jo lapsena suurempia eli elämän mysterioita. Siksi P. E. saattaakin kertoa, että henkisellä tiellä ihminen joutuu mm. saarnaamaan hengille vankeudessa ja lopulta tulee siihen, että hänen persoonallisuutensa kokonaan murskautuu. Silloin hänen täytyy tunnustaa: minä en ole tuota kaikkea, minä olen minän yläpuolella. Ihmisen täytyy tunnustaa itselleen ja Jumalalleen, että minä olen se mikä minä olen. Pekka Ervast sanookin itsestään, että minä olen se mikä minä olen. Lause: minä olen se mikä minä olen, on sama kuin sana Jahve. Siis minä olen Jumala, minä olen Jumala ja sen Poika. Se on suurempien mysterioitten toinen läksy, yksilöllisyyden iankaikkisuus. P. E.:n minä oli siis Jumalassa. Pekka Ervastin opetuksissa on erikoista se, että tämä meidän minämme on tärkeä. Se on syntynyt tässä kehityskaudessa ja se on niin tärkeä, että se lopulta nousee oman Jumalan poikuutensa yläpuolelle, Isän yhteyteen. — Kun Pekka Ervast kertoo edellä mainitusta lapsuutensa kokemuksesta, se todistaa, että hän oli jo ennen kokenut suurempia mysterioita ainakin siinä mitassa, että hänessä minuuden kaikkial-

lisuus oli herännyt. Luonnollisesti sitten tapahtui hänen elämässään paljon muuta. Mutta että tällainen ilmiö tapahtui lapsena, osoittaa, että siinä syntyi sielu, jolla oli pitkä taival takanaan.

33

Kysymys: Mikä se värinä oli, jonka J. R. Hannula oli tuntenut selkärangassaan silloin tällöin lapsuudesta asti ja joka lakkasi, kun hän kohtasi Pekka Ervastin?

Vastaus: Se värinä oli buddhista tuleva virtaus ja se paljastaa J. R. Hannulan menneisyyttä. Kun korkeammasta minästä tulee värähtely alas päivä tietoisuuteen, niin se alkaa takaraivosta ja kulkee pitkin selkärankaa alaspäin. Siihen värähtelyyn sisältyy ylimaallinen, autuas tunne. Sellainen ilmiö saattaa tapahtua hetkellisesti kenelle tahansa. Sen voi herättää kaunis musiikki. Se aukaisee hetkeksi buddhisen väreilyn linjan ja ilmiö on silloin negatiivinen, se ei ole tahdonalainen, eikä sillä sellaisena ole suurta merkitystä. Mutta J. R. Hannulan tapaus oli positiivinen. — J. R. H. kertoo, että kun hän lapsena oli pitkällään sängyssä, niin näkymätön olento puhui hänelle ja mm. sanoi, että minä olen niin voimakas, että voitaa saatanankin. Samalla hän tunsi värinän selkärangassaan. Mutta se värinä ei ollut hetkellinen, se toistui joka kerta, kun hän ajatuksissaan palasi tuohon lapsuutensa tapahtumaan. Ilmiö oli hänen

kohdallaan siis tahdonalainen ja merkitsi, että J. R. Hannula eli jo lapsena positiiivisen maagillisesti korkeammassa minässään. Yhtyminen korkeampaan minään oli tapahtunut jo J. R. H:n edellisissä ruumistuksissa, joten J. R. H:n persoonallisuus oli vanha persoonallisuus. — Kun me tavalliset ihmiset kuolemme ja käymme läpi kuolemanjälkeisen elämän, meidän persoonallisuutemme haihtuu. Uuden jälleensyntymän kynnyksellä siitä on jäljellä vain tuoksu, joka yhtyy kuolemattomaan minäämme. Mutta kun ihminen on käynyt läpi mystillisen kuoleman ja uudestisyntymän, niin hänessä on tapahtunut mystillinen avioliitto. Korkeampi minuus on yhtynyt persoonallisuuden kanssa ja näin on muodostunut kuolematon persoonallisuus. Se ei häviä kuolemanjälkeisessä elämässä, vaan syntyy samana persoonallisuutena maan päälle. Utta on ainoastaan fyysillinen ruumis ja sen eetterinen kaksoispuoli. J. R. Hannula oli tuollainen vanha persoonallisuus ja koska häntä odotti tässä elämässään henkinen työskä, niin hänen vanha kokemuksensa tuli jälleensyntymismuistina uudelleen tajuntaan ja oli, kuten hän itse sanoi, kuin Betlehemin tähti, joka johdatti seimen luo. Myöhemmin hän koki uudestisyntymän, josta hän kertoo kirjassaan »Miten tulin teosofiksi?». Siinä kokemuksessa tuli esille hänen entinen uudestisyntymänsä jälleensyntymismuistina, mutta samalla se oli uuden liiton tulikaste. Se näkyy hänen elämässään siinä, että samoin kuin Jeesus kasteensa jälkeen alkoi henkisen työnsä, samoin kuin Paavali Damaskos-kokemuksensa jälkeen alkoi lähe-

tystyönsä ja samoin kuin Pekka Ervast Jordankas-
tekokemuksensa jälkeen aloitti teosofisen työnsä
Suomessa, niin samalla tavoin J. R. Hannula aloitti
kasteensa jälkeen henkisen työskentelynsä Suomes-
sa. Tämä on yleinen laki. Vaikka J. R. Hannulan
uudestisyntyminen oli syvyydeltään toisenlainen kuin
Pekka Ervastin vastaava kokemus, niin se oli laadul-
taan samanlainen. Samoin kuin Paavali aikoinaan
jakoi maailmaan sitä kosmillis-henkistä voimaa,
jonka Jeesus Kristus toi, samoin J. R. Hannula jakoi
maailmaan sitä kosmillis-henkistä voimaa, jonka
Pekka Ervast toi. Laadullisesti asiat ovat samoja,
mutta syvyydeltään erilaisia.

34

Kysymys: Mitä tarkoitetaan nimityksellä »Vuori-
saarnan Mestari»?

Vastaus: Sillä tarkoitetaan uuden liiton Mestaria,
jonka elämäkatsomus nojautuu siihen elämäny-
määräykseen, jota Vuorisaarnassa esitetään. Ei kaikki
mestarius sitä edellytä. Kun tutkimme itämaisten
Mestareitten opetuksia, esim. Viisauden Mestarien
kirjeitä, huomaamme, että niissä on toisenlainen hen-
ki. Järki on etualalla kuten Buddhallakin oli. Mestari-
kirjeistä uhkuu syvä viisaus ja sääli, mutta jäämme
kaipaamaan Kristusrakkautta. Vuorisaarnan mesta-
rius merkitsee päivätajuista yhteyttä kosmillisen
Kristuksen kanssa.

Kysymys: Mikä on aiheuttanut juutalaisten suuret kärsimykset? Jeesushan antoi anteeksi surmaajilleen, joten hänen surmaamisestaan ei olisi pitänyt tulla karmaa?

Vastaus: Eihän tehtyä tekoa saa tekemättömäksi. Jeesus antoi anteeksi, joten hänellä ei ollut korvausvaatimuksia, mutta juutalaiset eivät katuneet tekemäänsä rikosta eivätkä ryhtyneet sitä sovittamaan. Karma merkitsee tekoa, jokainen syy tuottaa kaltaisensa seurauksen. Juutalaisille on käynyt niinkuin he toivoivat huutaessaan: tulkoon hänen verensä meidän päällemme. Ei Jeesus ole juutalaisia rangaisnut vaan se karma, jonka he itse panivat alkuun. Jeesuksen kannalta asia on kuitattu anteeksiannolla. Jos siis juutalaiset olisivat teon tehtyään katuneet ja ryhtyneet korjaamaan erehdystään tunnustamalla Jeesuksen opin ja sen lisäksi alkaneet kansana levittää hänen uutta sanomaansa, niin karmalla ei olisi ollut mitään vaatimuksia.

Kysymys: Onko mahdollista löytää ryhmätyössä työmuoto, jolla voisi vaikuttaa poliittisten ryhmien toimintaan yrittäen siten edistää rauhantyyötä ja aseettomuutta?

Vastaus: Jumalan etsijöiden tehtävänä on etsiä Jumalaa, totuutta, tehdä työtä ihmisyyden puolesta ja jättää politiikka rauhaan. Maailma kyllä pitää huolen poliittisista toimenpiteistä. Poliitikotkin osavat ratkaista asioita ihmisyyden lakien mukaan, kun ensin henkisissä valiojoukoissa osataan niitä ratkaista. Totuudenetsijät ovat ihmiskunnan ajatuselämän luojia.

37

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että pitää hillitä kieltä, mutta toiselta puolen, että ajatukset ovat eläviä olentoja. Vaikka siis pitäisikin kieltä kurissa, niin saavatko nuo elävät ajatusolennot kuitenkin pahaa aikaan?

Vastaus: Luonnollisesti pahat ajatuksetkin saavat aikaan pahaa, mutta pahan puhuminen lisää niiden tehoa. Nykyisessä kehitysvaiheessamme emme vielä ole ajatustemme herroja, mutta kieli on tahtomme alainen elin. Ajatuksemme liehuvat vielä kuin lippu tuulella, mutta kieltämme voimme pitää kurissa ja siten heikentää pahan valtaa. Ajatusten hallitseminen on suuremman työn takana, mutta niitäkin on opittava hallitsemaan.

38

Kysymys: Pekka Ervast kehottaa hillitsemään kieltä ja sen tarpeellisuuden ymmärrän. Mutta kun

pitäisi jutella ihmisten kanssa eikä ole asiaa jokaiselle, niin vaitiolokin herättää pahaa mieltä kanssaveljissä. Pitäisikö alkaa kasvattaa itseään?

Vastaus: Jos haluaa henkisten asioiden parissa elää ja on sellainen kaipuu sisällä, että pitäisi tietää, mitä varten on olemassa ja Jumala täytyisi löytää, niin ainoa keino on se, että ryhtyy tekemään työtä itsensä kanssa. Vaikeata se on, sitä ei kukaan kiellä. Mutta paljon vaikeutta tuottaa se, ettei ymmärrä, millä tavalla tuo ns. itsensä kasvattaminen tapahtuu. Jos sitä tekee taistelun hengessä vanhan liiton merkeissä siten, että taistelee kaikkia itsessään olevia paheita vastaan, niin siitä taistelusta ei tule loppua. Silloin voi vielä vanhana ihmetellä, ettei ole pääsyt yhtään eteenpäin elämänsä aikana, vaikka on koko ikänsä »kasvattanut itseään». Kukaties saattaa huomata tulleen ulkokultaiseksi ja suvaitsemattomaksi. Meiltä puuttuu oikea itsekasvatustekniikka, — jooga-kasvatus tapahtui viisaan opettajan johdolla ja oikealla tekniikalla. Siinä saavutettiin ainakin sellaisia tuloksia, että ihminen löysi Kristuksen näkymättömissä maailmoissa. Uuden liiton kasvatusmenetelmä on toisenlainen, siinä ryhdytään positiivisesti pyrkimään hyvään. Vuorisaarnan käskyiläkin on positiiviset puolet: hyvyys, puhtaus, totuus, rauha ja rakkaus. Kun niitä kohti pyrkii, niin unohtuu oma huono persoonallisuus, sen pyyteet ja tarpeet. Kun lisäksi ryhtyy tekemään työtä Vuorisaarnan puolesta ja koska työ on fyysisen ruumiin käyttämistä, niin se ihanne, jota kohti pyrkii, liittyy

työnteon avulla maagillisesti ihmisen fyysilliseen olemukseen. Siitä tulee kykyjä ja taipumuksia, ihminen kasvaa sellaiseksi mitä kohti hän pyrkii. Jos ainoastaan istuu ja haaveilee hyvydestä ja puhtaudesta, ei se tuota tuloksia. Haave jää haaveeksi. Mutta työ istuttaa aatteet ihmiseen.

39

Kysymys: Kirjassaan »Kristuksen tutkimaton rikkaus» Pekka Ervast kertoo mm., kuinka kosmillinen Kristus saapuessaan astraalitasolle eli planeetta-maailmaan samalla aloitti ns. horoskooppien ajan. Nyt J. R. Hannula kirjassaan »A ja O Ensimmäinen ja viimeinen» s. 47 puhuu Eläinradan merkkien voittamisesta erikoisesti Pekka Ervastin Logos-saavutuksen kannalta. Onko siis myös tavallisen totuudenetsijän suhde horoskooppivoimiin muuttunut? Miten me voitamme Eläinradan pienemmässä mitta-kaavassa?

Vastaus: Horoskooppien alkamisella tarkoitetaan sitä, että kosmillinen Kristus oli saanut aurinkokuntamme toisissa planeetoissa sellaisen otteen, joka teki mahdolliseksi Valkoisen Veljeskunnan lähettämisen Maahan. Tällöin karma rupesi toimimaan ihmiskunnassa. Sitä ennen ihmiset olivat kuin pieniä lapsia suuren luonnon armoilla. Silloin ei toiminut karma. Mutta kun ihmiskunta vähän kasvoi ja Valkoinen Veljeskunta perustettiin, silloin karma alkoi toimia,

planeetat alkoivat vaikuttaa ihmisten elämässä. Se merkitsi toisaalta, että kosmillinen Kristus laskeu-
kui astraalitasolle, tunnetasolle. Ihmisten tunne-
elämä joutui Kristuksen puhdistavan vaikutuksen
alaiseksi. Samalla kun ihmisten tunneluonnosta al-
koi kuohua ulos kaikkea eläimellistä, samalla Val-
koinen Veljeskunta neuvoineen opetti tunnekuohuja
voittamaan. Sama ilmiö jatkuu edelleen. Tähtiasen-
not asettavat meille mm. tämän ulkonaisen elämän
rajoitukset, ne ovat karmallisia. Samoin meissä itses-
sämme on karmallisina voimina kaikki taipumuk-
semme, tottumuksemme ja tapamme. Niiden ohjaa-
miseen ja voittamiseen ei ole muuta keinoa kuin
henkinen elämä. Kun pyrkimys ihmisyyttä kohti on
kyllin voimakas, niin siitä kuohahtaa ylimääräistä
voimaa eetteriruumiiseemme, jossa tavat, tottumu-
kset ja taipumukset ovat. Silloin muuttuu jotakin al-
haista paremmaksi. Näin voi voittaa horoskooppiaan
eli omia huonoja ominaisuuksiaan. On turhaa kiinnit-
tää liiaksi huomiota heikkouksiinsa. On sellainenkin
luonnonlaki, että ponnistaessamme johonkin suun-
taan, kasvamme myös samaan suuntaan. Kun näem-
me itsessämme paljon kaikenlaista pahaa ja ryhdym-
me taistelemaan sitä pahaa vastaa, niin tajuntam-
me, ajatuselämämme askartelea aina pahan ympä-
rillä. Silloin joudutaan päinvastaiseen tulokseen,
mihin on pyritty: pahuus lisääntyy taistelun kautta.
Siksi uuden liiton henki opettaa: lopettakaa taistelu
ja pyrkikää tosi teossa ja täydellä voimalla ihmisyyt-
tä kohti. Karma pitää huolen siitä, että ihminen puh-
distuu.

Kysymys: Mikä on kristosofisen ryhmätyön tarkoitus?

Vastaus: Ryhmätyön keskeisin tarkoitus on opiskelu, se, että oppisimme ymmärtämään niitä opetuksia, joita opettajamme ovat meille opettaneet. Lisäksi sanotaan, että henkiset ryhmät ovat kansan hengityselimenä. Siriuksesta vuodatettu uusi luonnonvoima vuodatetaan näiden ryhmien kautta maailmaan. Siksi kansan karmaa voidaan lunastaa henkisten työryhmien avulla, jos ryhmät jaksavat suorittaa tehtävänsä oikein ja kauniisti.

Kysymys: Miten voi auttaa ihmistä, joka on joutunut intohimojensa uhriksi?

Vastaus: Toisen ihmisen antama apu rajoittuu opetukseen. Ihmisen on itse taltutettava omat intohimonsa. Ellei hän vapaaehtoisesti halua puhdistautua, niin elämän ankara koulu karistaa ne aikanaan pois. Pääasia ihmiselle on, että hän pyrkii ihmisyyttä kohti. Jos hän tuntee itsessään olevan vikoja ja paheita, niin luonnollisesti hän yrittää niitä pitää kohtuullisesti aisoissa. Mutta jos hän keskittyy paheisiinsa, niin että hänen elämänsä muodostuu taisteluksi pahaa vastaan, silloin hän menettelee vastoin VuoriSaarnan elämänohjeita. Pekka Ervast opetti: ei tais-

tellen vaan voittaen. Pyri ihmisyyttä kohti ja anna pahan pudota pois.

42

Kysymys: Kun kristosofisissa tilaisuuksissa pitäisi sanoa jotakin, niin jännittää tavattomasti. Millähän keinoin tästä pääsisi?

Vastaus: Omasta kokemuksestani voin sanoa, että on hyvä keino totuttautua siihen ajatukseen, ettei tästä korkealta putoa, jos ei puhuessaan hyvin onnistuisikaan. Pitää esittää asiansa niinkuin osaa. Jännittäminen johtuu kahdestakin syystä. Tavallisin syy on ns. esiintymiskuume. Se johtuu pelosta, pelkää nolaavansa itsensä toisten, arvostelijoitten, silmissä. Sellaisen pelon aiheuttaja on helpommin voitettavissa: On opittava nöyrytymään. Toinen pelon aiheuttaja on se, ettei usko osaavansa sanoa niin arvokkaasti, kuin asian pyhyys ja vakavuus vaatisi. Sanottava asia tuntuu liian pyhäältä, siihen ei uskaltaisi koskettaa. Tämän ilmiön aiheuttaja on lähinnä luottamuksen puute Mestariin. Kun sulattaa itseensä ajatuksen: Tämä on Mestareitten sanomaa, siihen pyrin syventymään ja toivon Mestarilta valoa, niin arkuus häviää vähitellen.

43

Kysymys: Pekka Ervast sanoo, ettei ihminen pelkällä järjellään pääse selvyYTEEN esim. kuolemanjäl-

keisestä elämästä, vaan että häneen täytyy tulla totuuden Pyhä Henki, joka antaa hänen vapautua järjen kahleista. Saisiko tähän lisävalaistusta?

Vastaus: Pyhä Henki, josta tässä on kysymys, on tekemisissä nimenomaan totuuden etsimisen kanssa. Kun ihminen etsii ja kysyy sekä tekee niinkuin Mes-tari neuvoo: etsikää ja kolkuttakaa, niin siinä et-sinnässä tulee valo. Pyhä Henki valaisee ymmär-rystä. Etsijä näkee intuition avulla totuuden.

44

Kysymys: Miten voisimme osaltamme auttaa Poh-jolan valkoisen valtakunnan syntymistä?

Vastaus: Ei siinä auta ryntäily, vaan hiljainen, sitkeä, peräänantamaton työ. Se kantaa hedelmää aikanaan. On tehtävä työtä sillä tähtäimellä, ettem-me ole tässä työssä mukana ensimmäistä kertaa em-mekä viimeistäkään. On tehtävä työtä niin kauan, kunnes tämä ihmiskunta löytää Kristuksen.

45

Kysymys: Karma on heittänyt ihmisen keskelle kristosofista sanomaa, mutta hän ei saa siihen kiin-teää kosketusta. Mistähän tämä johtuu?

Vastaus: Se johtuu kypsymättömyydestä, kaikki vaatii aikansa. Jeesus sanoo vertauksessaan, että kun kylväjä lähti kylvämään, niin osa siemenistä putosi kalliopohjalle, osa tienoheen lintujen syötäväksi, osa putosi orjantappuroihin ja mikä minnekin. Oraatkin tukahtuivat ja kuivettuivat. Ainoastaan osa jyvistä putosi hyvään maahan ja ne kasvoivat ja tuottivat monenkertaisen sadon. Tämä meidän työmme on samanlaista kylvöä ja meitä ihmisiä on monenlaisia. Toisissa on maaperä niinkuin kallio, jonka pinnalla on vähän multaa. Sellainen ihminen saattaa hetkeksi ihastua tällaiseen elämänymmärrykseen, mutta kun tulevat elämän ilot ja muut hovit, niin oras kuivettuu aivankuin päivänpaisteessa. Mutta ihastus ei mene kokonaan hukkaan, sillä se tulee joskus esille, ellei tässä, niin uudessa jälleensyntymässä. Siemen on kylvetty ja se etsii sellaisen ajankohdan ja sellaisen kohtalon, että oras tai kylvetty siemen, pääsee kasvamaan. Sen täytyy mennä siinä järjestyksessä, koska ihmisellä ei ole mitään muuta ratkaisua kuin Jumalan löytäminen ja kasvaminen ihmisyydessä.

46

Kysymys: Mitä Buddhan ja Jeesus Kristuksen opetuksia täytyy sulattaa ja ymmärtää voidakseen päästä sisälle Pekka Ervastian opetukseen?

Vastaus: Päästäksemme sisälle P. E:n opetukseen meidän täytyy ymmärtää Jeesus Kristuksen esittä-

mä Vuorisaarna, koska se muodostaa keskeisen moraliopin tässä kristosofisessa elämänymmärryksessä. Ellemme siis ymmärrä Jeesus Kristuksen moraalialia, emme pääse sisälle tähän kristosofiseen elämänymmärrykseen. Kun kysymme, millä tavalla pääsimme sisälle Vuorisaarnan elämänymmärrykseen, siis Jeesus Kristuksen opetukseen, niin se tapahtuu vanhan liiton opettajien opetusten kautta. Koska Buddha oli vanhan liiton opettaja, niistä korkein ja täydellisin, niin hän keskitti ja kokosi vanhan liiton profeettojen opetukset selväksi opiksi, jonka keskeisin sanoma oli sääli ja tappamattomuus. Jos siis tahdomme päästä sisälle Jeesus Kristuksen opetukseen, täytyy ensin hyväksyä ja sulattaa tappamattomuus, tunnustaa ihmisen ruumiin pyhyys. Siitä se alkaa ja syventyy suuttumattomuudeksi, joka tulee esille Jeesuksen opetuksissa. Voimme siis sanoa, että Pyhä Henki johtaa Pojan luo ja Poika Isän luo. Isän uskonnossa on kulmakivenä pahanvastustamattomuus.

47

Kysymys: Pekka Ervastilta on lause: Me hengitämme kuolleitamme. Voisiko tähän saada lisävalaistusta?

Vastaus: Mehän tavallaan elämme kuolleittemme keskellä. Koska näkymättömät maailmat ovat tässä samassa avaruuden kohdassa kuin näkyväinenkin maailma, niin kuvaannollisesti sanottuna me hen-

gitämme kuolleitamme. P. E. kuvaa tuolla lauseellaan maailmoiden paikallisuutta, koska on totuttu ajattelemaan, varsinkin tässä kristikunnassa, että helvetti on jossakin maan alla ja taivas yläilmoissa. Vanhassa Testamentissa on kertomus Baabelin tornista. Ihmiset rakensivat Baabelin tornia ja yrittivät sitä myöten päästä taivaaseen. Se on kuvaannollinen kertomus. Jos Herra Jumala suuttui siitä, että ihmiset pyrkivät tornia myöten ylös taivaaseen, niin ei Herra Jumala tuntenut maailmansa rakennetta. Taivas ei ole fyysillinen todellisuus, se on henkinen todellisuus. Lentokoneilla on käyty paljon korkeammalla kuin jokin Baabelin torni eikä sieltä ole taivasta löydetty sanan fyysillisessä merkityksessä.

48

Kysymys: Eikö se, että ihminen osaisi luopua taivaselämästä ja pääsisi heti uudelleen syntymään, edellyttä sitä, että hän on fyysillisessä elämässään ratkaissut onnen salaisuuden?

Vastaus: Sitä se luonnollisesti edellyttää, mutta onnen salaisuuden ratkaiseminen ei ole hetken asia. Mutta kerran sekin aloitetaan ja ratkaisu kypsyy aikanaan. — Eräät asiat voidaan esittää kirjoissa kaavamaisesti ja niistä voi saada epäselvän kuvan. Samoin tunnin kestävän esitelmän puitteissa esitetty asia voi aiheuttaa väärän kuvan. — Pekka Ervast kuvailee kirjassaan »Kristus meissä» niitä kokemuk-

sia, joita Jeesuksen seuraaja joutuu kokemaan omassa psykologiassaan. Niitä ovat syntymä, kaste, kirjastus ja Golgata. Kasteen jälkeen tulevat kiusaukset. Kun lukee mainitun kirjan, voi tulla siihenkin käsitykseen, että yhdessä elämässä kuka tahansa voi kokea koko sarjan. Mutta siinä kirjassa on salaperäisiä lauseita. Siellä sanotaan jostakin tapauksesta mm., että ennen koettu henkinen kokemus ei uusiinny tässä elämässä. Se merkitsee, että saattaa kulua jokin jälleensyntymä, jossa ei tapahdu mitään henkisiä kokemuksia siitä huolimatta, että on kokenut esim. kasteen edellisessä elämässä. Kasteen jälkeen tulevat kiusaukset ja näemme elävässä elämässä, että joku voi olla määrätysissä kiusauksessa. Totuudenetsijäsielu voi koko elmänsä kuluttaa jossakin noista kolmesta kiusauksesta. Joku, joka on Kristus-elämää ihastunut, voi olla niin arka kunniastaan että hänen kanssaan on vaikea tulla toimeen. Aina täytyy pelätä, ettei astuisi hänen »liikavarpaillen». Hän loukkaantuu helposti. Elämä on asettanut hänet semmoiseen asemaan aivan käytännöllisessä elämässä, aivan hänen ammatissaankin, että häntä aina poljetaan. Itse hän tietää olevansa esim. etevä josakin määrätysissä puuhassa, mutta ei kukaan anna hänelle tunnustusta. Hän on kiusauksen koulussa, kunnes hän joskus ymmärtää, että hän on ratkaissemassa sitä kiusausta, jonka Jeesus voitti, kun paholainen nosti hänet temppelin harjalle. Sama tulee psykologisena kokemuksena Jeesuksen seuraajalle ja se kokemus on venytetty koko elämän ajaksi. Ihmiselämä on koulua ja sen tarkoituksena on, että kävi-

simme läpi nuo elämän eteen heittämät kokemukset ja oppisimme ja kouliintuisimme niistä. — Onnen salaisuus löytyy vasta sitten, kun emme etsi onnea kunnian, vallasta tai rahasta. Onni tulee Jumalasta ja kun se tulee, emme kaipaa kuolemanjälkeistä taivasta. Kuolemanjälkeinen taivas on seuraus maanpäällisestä onnenkaipuusta.

49

Kysymys: Mitä tarkoitetaan »hautausmaan välillä»?

Vastaus: Vanha kansanuskomus on, että hautausmaalla on oma väkensä, joukko näkymättömän maailman olentoja. Uskomus johtuu siitä, että herkkätuntoiset ihmiset ovat hautausmaalla kulkiessaan nähneet maatuviin ruumiitten eetterisiä kaksoispuolia, jotka »uiskentelevat» hautojen yläpuolella. Sellainen ei ole mikään kaunis nähtävyys.

50

Kysymys: Matteuksen evankeliumi 8:17: Jotta toteutuisi, mikä on puhuttu Esaias-profeetan kautta, joka sanoo: »Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme»?

Vastaus: Jeesuksen kerrotaan usein vedonneen entisiin profetoihin. Tämä on ymmärretty kohtalon

uskoksi: Jeesuksen aikaisten tapahtumien täytyi toteutua, koska profeetat olivat niin ennustaneet. Mutta kun tarkasti luemme Jeesuksen omia puheita, näemme, mistä on kysymys. Juutalaiset odottivat Messiaasta. Se oli yleinen usko kaikilla juutalaisilla, niinkuin se on heillä vieläkin. He odottivat Messiaasta, ja kun Messias, Jeesus, sitten tuli, niin hän viitatessaan profeettoihin tahtoi sanoa: Nyt on tapahtunut se, josta profeetat ovat ennustaneet; se on nyt toteutunut; uskokaa siis minua. Hän vetosi profeettoihin, koska Juudan kansa uskoi profeettojen opetuksiin, vaikka kansalla olikin Messiaasta erilaisia käsityksiä. Enemmistö uskoi, että Messias on ulkonainen kansanjohtaja, ja pieni vähemmistö, että Messias on henkinen opettaja. Profeettoihin vetoamalla hän yritti herätellä kansaa ymmärtämään, että nyt on tapahtunut se, mitä profeetat ovat ennustaneet. Messias on tullut. Uskokaa. Sellainen usko oli välttämättömyys, sillä Juudan kansa oli tavallaan valittu ottamaan hänet vastaan. Juudan kansalla oli tilaisuus muuttaa uskontonsa Jeesuksen opetuksen mukaiseksi. Silloin Juudan kansa olisi suorittanut sen tehtävän, joka sille annettiin. Juudan kansa ei osannut näin menetellä, vaan se veti ristille opettajansa. Sanassa sanotaan, että hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme. Tavallaan se niinkin on, sillä itsekkyyks on suurin sairautemme. Ihmisten itsekkyydestä johtui Jeesuksen teloitukseen.

Kysymys: Mitä tapahtuu itsemurhan tekijälle kuoleman jälkeen?

Vastaus: Luonnollisesti itsemurhan tekijällä on sama tie kuin muillakin vainajilla, sillä erotuksella vain, että kun ihminen itse katkaisee oman elämänjuoksunsa, hänen eetteriruumiiseensa jää se elinvoima, jonka olisi pitänyt ylläpitää fyysillistä ruumista luonnolliseen kuolemaan asti. Ihmissielu jää kalman tilaan, kuten vanhat suomalaiset sanoisivat. Hän joutuu mielikuvituksensa vangiksi siten, että hän jatkuvasti toistaa itsemurhaansa ja kärsii tuskaa, joka ei olisi tarpeellista. Mutta minkä luonnolle mahtaa. Sillä on omat lakinsa. Sanotaan, että itsemurhan karmallinen seuraus on väkivaltainen kuolema jossakin seuraavassa ruumistuksessa.

Kysymys: Miten Kristus on nyt meitä lähempänä kuin oma korkeampi minämme? Miten tätä uutta mahdollisuutta voi käytännössä kokea, kun en ole vielä selvillä korkeammasta minästäkään muuten kuin teoriassa?

Vastaus: Tavallinen ihminen tajuaa ylemmän minänsä äänen eräänlaisena omantunnon kolkutuksena.

Se kuuluu tavallisesti moittivana, mutta ei ennakolta varoittavana. Emme yleensä saa omaltatunnoltamme neuvoa, millä tavoin meidän pitäisi elää. Vasta sitten kun olemme tehneet väärin, omatunto moittii — mikäli moittii. Tehtävänämme on jalostaa omaatuntoamme niin, että se oppisi myöskin kehottamaan eikä ainoastaan varoittamaan. Sanotaan, että omatunto on syntynyt helvetissä niistä tuskista, joita vainaja on kuolemansa jälkeen kokenut katumuksessaan. Katumuksen aiheuttaa ylemmän minän vaikutus vainajan tajunnassa. Korkeamman minän käytännöllinen ilmaus on siis perin hatara. Pekka Ervast opettaa, että Kristus on nyt lähempänä kuin oma korkeampi minämme. Miten Kristus on lähempänä? Ainakin siten, että Jeesus Kristuksen kautta annettiin käytännölliset elämän neuvot Vuorisaarnassa, siinä esitetään ihmisjärjellä käsitettävässä muodossa Isän tahto. Vuorisaarnan elämänymmärykseen tutustumalla voimme ymmärtää, mikä on elämän tahto meihin ihmisiin nähden: Älä suutu, älä ole ajatuksissasikaan epäpuhdas, älä vanho, älä ole pahaa vastaan, älä sodi vaan rakasta kaikkia ihmisiä. Tällä tavoin Kristuksen sanoma eli taivaallisen Isän sanoma on meitä ihmisiä lähellä. Se on lähempänä kuin korkeamman minän ääni, joka vain nuhtelee sisäisesti. Vuorisaarnaan saatamme tutustua ja sitä tutkia omatahtoisesti, sulattaa sen opetuksia itseemme ja siten valistaa omaatuntoamme. Ainakin Vuorisaarnassa Kristus on päivätajuntaamme lähempänä kuin korkeampi minämme.

Kysymys: Mitähän apostoli Paavali tarkoittanee sillä, kun hän sanoo vaimon pelastuvan lasten synnyttämisen kautta?

Vastaus: Paavalikin oli aikansa lapsi. Hän oli juutalainen, syntynyt juutalaisista vanhemmista. Vaikka hän oli saanut sivistystä vierailtakin kansoilta, niin kuitenkin hän omaksui juutalaisen uskonnon kaikkein tärkeimmäksi elämän opiksi ja ojennusnuoraksi. Hän puhui juutalaisille ja myös ei-juutalaisille juutalaisten tavalla. Emme ymmärrä Paavalia, elleme asetu Paavalin aikaan ja ymmärrä juutalaisten käsitystä naisen ja miehen eroavaisuudesta. Paavali puhui luonnollisesti sillä tavalla, että juutalaiset häntä ymmärsivät. Ei härkämäinen kansa ymmärrä viisaampaa opetusta, ellei vedota kansan omiin käsityksiin. Siksi Paavalin opetukset ovat antaneet myöhemmin aihetta moniin väärinymmärryksiin. Juutalaiset uskoivat mm., että Jumala on persoonallinen olento, kiivas ja kiukkuinen, jota täytyy lepyttää eläinuhreilla. Vanha Testamentti kertoo, millä tavalla piti uhrata eläimiä. Kun Paavali yritti tuoda kauniimpaa elämänymmärrystä juutalaisten keskuuteen, hänen täytyi vedota juutalaisten käsitykseen uhrista. Hän sanoi mm., ettei eläinuhria tarvita enää, koska yksi ihminen, Jeesus Kristus, on uhrattu koko ihmiskunnan takia. Sisältyyhän siihen opetukseen mystillis-okkultinen totuus, mutta kirjaimellisesti ymmärrettynä se on juovuttanut kristikunnan

Golgatan verivirroista. Pitää paikkansa Pekka Ervastin lausunto »Suuri seikkailu» -kirjassa: Paavali ei osannut eikä uskaltanut tyystin selittää kaikkea sitä, mitä hän tiesi. — Koska juutalaisten laki kielsi, ettei nainen saanut osallistua seurakuntatoimintaan samalla tavalla kuin mies, niin vaimon elämä oli paremmin turvattu, kun hän oli kotona ja kasvatti lapsia. Onhan siinä hyvä moraalinen ohje, jos sitä ymmärtää sen ajan kannalta, jolloin opetus on lausuttu. Historian kulku muuttaa ihmisten ulkonaista elämää ja yhteiskunnalliset laitkin muuttuvat. Nyt olemme aivan toisenlaisessa ajassa kuin silloin. Ihmiset ovat nyt tasa-arvoisia.

Tästäkin esimerkistä näemme, että uskonnon puitteissa esitetään asioita, joista toiset ovat ajan mukana muuttuvia ja toiset muuttumattomia. Esimerkiksi sääntö »Nainen vaietkoon seurakunnassa» menettää merkityksensä silloin, kun nainen saa tasa-arvoisen aseman miehen rinnalla, mutta sääntö »Älä suutu», ei menetä merkitystään vaikka aika muuttuu.

54

Kysymys: Tämä fyysillinen elämä on siis arvokkaampi kuin kuolemanjälkeinen, mutta mitä tehdä, kun toimeentulon hankkiminen tahtoo viedä suurimman osan voimista ja ajasta?

Vastaus: Sehän on useimpien ihmisten pulma. Mutta täytyy siitä huolimatta asettua sille kannalle,

että henkinen elämä on jokaisen ihmisen lopullinen päämäärä. Olemme karmallisten rajojen sisällä, mutta kuitenkin meidän tulisi asennoitua ihmisyyteen päin. Joskus, kun elämä näkee hyväksi ja kun itse olemme kypsiä, muuttuvat ulkonaiset olosuhteemme. Hiljaisuudessa, sisällä kasvatettu pyrkimys kypsyy ja tuottaa sadon. Kaikki se, mikä nyt tuntuu vaikeutena ja näyttää olevan esteenä tiellämme, on joskus menneisyydessä kajastanut ihanteelta. Tehdessämme sitä mikä tuntuu kaikkein vaikeimmalta, lunastamme entisiä toiveitamme.

55

Kysymys: Onko mietiskelytyö itsensä voittamista? Vaatii äärettömästi tarmoa mietiskelytilaisuuden järjestäminen aamuisin.

Vastaus: Mietiskely vaatii tarmoa. Eräs voitettava este on se, että useimmilla ihmisillä ei ole tilaisuutta rauhoittua aamuisin. Täytyy yrittää mietiskellä silloin, kun on tilaisuutta. Eihän teknillinen jooga sinään ole henkisen elämän a ja o, vaan joogan avulla voi helpommin saavuttaa sen sieluntilan, että tajunta on jatkuvasti suunnattu Jumalan etsintään, ihmisyyteen päin. Siihen olisi pyrittävä, sillä ainoastaan se tila kasvattaa ihmistä. Jooga on valmistavana asteena, jotta tuo sisäinen tila saavutettaisiin.

Kysymys: Mitähän J. R. Hannula mahtoi tarkoittaa, kun hän sanoi, että tämä työ ei ole mitään nuorisoseuratyötä?

Vastaus: Työmme ei ole nuorisoseuratyötä, jossa pohditaan kaiken maailman asioita. Opiskelu ei ole kahvipöytäjuttelua. Työmme on aikuisten työtä mm. siten, että kun menemme opiskeluun, omistamme kaksi opiskelutuntia kristosofiselle työlle. Sellainen työ on joogaa. Niin paljon pitäisi oppia elämän rytmiä, että ainakin kaksi tuntia viikossa keskitetysti uhraisimme totuuden etsinnälle.

Kysymys: Miten tulisi suhtautua mammonaan? Olen lukenut, että Pekka Ervast rukoili nuoruudessaan: Anna minun kulkea köyhyyttä kohti. Myöhemmin hän taas on lausunut: Minulle saisi tulla miljoonia, osaisin niitä käyttää.

Vastaus: Ensimmäiset kristityt ymmärsivät, että todellinen kristillisyys edellyttää ulkonaista köyhyyttä. Ensimmäinen kristillinen Jerusalemin seurakunta, jota johti apostoli Pietari ja myöhemmin Jeesuksen veli Jaakob, eli ulkonaisessa köyhyydessä. Fransiskus Assisilainen omaksui saman asenteen, hän irtautui kokonaan rahasta. Jos ajattelemme itseämme

ja nykyaikaa, niin onhan sama mahdollisuus nytkin, voi luopua omaisuudestaan ja tulla köyhäksi. Voi ottaa kulhon käteensä ja lähteä kerjäämään ruokaansa ihmisiltä. Mutta sellainen menettely ei ole yhtä helppoa esimerkiksi nykyajan Suomessa, kuin se oli kahden vuosituhannen takaisessa Palestiinassa. Lisäksi voidaan kysyä: Kumpi tapa on ihmisyyden kannalta arvokkaampi, tehdä työtä ja elää työllään vai tekeytyä »pyhäksi» ja elää kerjäten toisten kustannuksella? Viisaampi menetelmä on, että jokainen yrittää tulla omillaan toimeen, tulla taloudellisesti ja siveellisesti itsenäiseksi, kuten J. R. Hannulakin esitti. Silloin köyhyys jää sisäiseksi asiaksi, niin ettei ihminen ole sielullaan kiinni siinä, mitä hänellä on ulkonaisesti. Silloin hän on sen omaisuuden taloudenhoitaja, joka hänellä on. Taloudenhoitaja-asetus voi johtaa ihmisen siihen, että hän osaa hallita miljooniaakin, jos henkinen työ niin vaatii. Silloin hän osaa käyttää niitä oikealla tavalla henkisen elämän palvelukseen.

Pekka Ervast kirjoitti paljon kirjoja ja piti jatkuvasti esitelmiä elämän syvistä kysymyksistä. Hänen esitelmiään jäi niin paljon painamatta, että vielä vuosikymmeniä myöhemmin niistä on tehty kirjoja. Eräs syy, miksi nuo esitelmät jäivät odottamaan painatusta oli se, ettei mammona alistunut käytettäväksi. Kun ajattelemme tilannetta ihmiskunnan kannalta, ymmärrämme, että ihmiskunnalle annettiin uusi uskonto. Olisi ollut vähintään suotavaa, että Pekka Ervastilla olisi ollut miljoonia käytettävissään. Silloin tällä ihmiskunnalla olisi nyt alkuperäistä

henkistä tietoutta suunnaton määrä. Ihmisten lukumäärä maapallolla on niin valtava, että vaikka me nykyajan ihmiset emme jaksaisi sulattaa läheskään kaikkea sitä tietoutta, mitä P. E:llä oli tarjottavanaan, niin tulevien vuosisatojen ja vuosituhansien kuluessa ihmiset ovat tilaisuudessa niitä miettimään ja sulattelemaan.

58

Kysymys: Apostoli Paavali puhuu siitä, että meidän taistelumme ei ole taistelua lihaa ja verta vastaan, vaan ilmapallan hallitsijoita ja henkivaltoja vastaan. Nämä henkivallat, luciferiset, ahrimaaniset ja saatanalliset voimat hallitsevat ihmiskunnassa. Nämäkö siis muodostavat sen Saatanan suojamuurin, jonka takana vasta on rakkauden mysterio, Kristus, löydettävissä?

Vastaus: Ne muodostavat suojamuurin jokaisessa ihmisessä sisäisesti. Kyllä meissä jokaisessa on saatanana, ahriman ja lucifer ja kun alamme pyrkiä ihmisyyttä kohti, niin nuo voimat nousevat vastustamaan. Samalla ne suojaavat ihmistä, niin ettei hän pääsisi sisälle elämän mysterioon väärällä tavalla »ikkunasta» kuten varas, vaan tulisi »ovesta», kuten Jeesus sanoo. Kun jotakin tahdomme voittaa, niin »taistelumme» ei ole taistelua lihaa ja verta vastaan, ei se ole miekan heiluttamista jonkin asian puolesta toisia ihmisiä vastaan, vaan se on sisäistä kamppailua

ja voittoa. Tiedämme, ettei taivas ole tuolla ylhäällä, vaan taivasten valtakunta on sisäisesti meissä, sanoo apostolikin. Meissä itessämme ovat ne voimat, jotka meidän täytyy voittaa. Sen suojamuurin takana on taivasten valtakunta. Saatanan suojamuuri oli vanhan liiton tiellä ehdoton este, mutta nyt on Kristus lähellä ja hänen moraaliset neuvonsa ovat Vuorisaarnassa. Nyt meidän on mahdollista tutkia ja sulatella Kristusmoraalia Vuorisaarnan avulla ja siten antaa Kristukselle sijaa itessämme. Siten edellä mainittu suojamuuri »ohenee».

59

Kysymys: Pitäisikö totuudenetsijän vapauttaa itsensä turhan tietouden painolastista?

Vastaus: Turhan tietouden painolastilla rasitamme itseämme. On ihmisiä, jotka lukevat sanomalehden etusivulta takasivulle asti, ilmoitukset, kuolleet, syntyneet jne., jollaista tietoutta eivät ensinkään tarvitse. Joka päivä he lataavat itsensä tuollaisella lastilla. Maailma on täynnä turhaa tietoutta, jolla ei ole kaikille merkitystä, mutta nykyaikaiset tiedoitusvälineet tuovat sen kaiken jokaisen ulottuville. Kun maapallon toisella puolella tapahtuu jokin onnettomuus, niin jokaisella ihmisellä on tilaisuus valitella sitä ja ottaa osaa suruun, vaikkei valitus muuta vähääkään paremmaksi tilannetta. Aika kuluu vallittajaisissa ja henkiset harrastukset jäävät sivuun.

Kysymys: Onko kuolemanjälkeisessä elämässä tapahtunut muutoksia Pekka Ervastin saavutusten ansiosta? Millaisia nämä muutokset ovat, jos niitä on?

Vastaus: Pekka Ervastin elämäntyö toi taivasten valtakunnan, joka ennen oli jumalien maailmassa, tähän näkyväiseen maailmaan. Se tuli hänen opetuksissaan ja siinä Logos-temppelissä, joka tuli suomalaiselle kummulle. Ihmisten tehtävänä on nyt astua sinne sisälle. Samoin kuolemanjälkeinen elämä pyrkii fyysilliseen maailmaan siten, että ne seikat ja tapahtumat, joita ihminen joutuu kokemaan kuoleman jälkeen, ovat nyt pyrkimässä ihmiskunnan jokapäiväiseen elämään. Syy on siinä, että samoin kuin ihminen joutuu aikanaan kuoleman kynnykselle, samoin tämä ihmiskunta on nyt tullut tuomiokauteen. Ja samoin kuin ihminen joutuu kuolemanjälkeiseen elämään, samoin tätä tuomiokauden jälkeistä elämää on rinnastettava kuoleman jälkeiseen elämään. Helvetti ja kiirastuli pyrkivät nyt esille ihmiskunnassa. Se näkyy yksinpä taiteessa ja kirjallisuudessa. Militarismi uhkaa yhteistuholla. Tämä on todisteena siitä, että kuolemanjälkeinen elämä pyrkii fyysilliseen maailmaan. Ihmiskunta on joutunut kovaan kouluun. Niidenkin ihmisten, jotka eivät Jumalaa etsi, on pakko ottaa jokin asenne kaikkiin esille pyrkiviin seikkoihin. Semmoisen ilmiön näemme silmiemme edessä. Tähän aikaan viittaa Johanneskin Ilmestyskirjassaan kuvaillessaan

yllenkeli Mikaelin ja lohikäärmeen sotaa taivaissa. Hän kertoo, että pahuuden mahti heitetään maan päälle. P. E. sanoo kirjassaan »Ihmisyyden uskonto», että sellainen »sota» on nyt käyty.

61

Kysymys: Kuuluuko deevamme Väinämöinen Logoksen Poika-ryhmään kuten ihmiset? Hänhän on kuitenkin itsessään Kristuksen saavuttanut, kuten olen kirjoituksista ymmärtänyt. Olenko tämän oikein käsittänyt?

Vastaus: Ajatelkaa Väinämöisen historiaa siinä valossa, jossa Pekka Ervast on sen esittänyt. Väinämöinen on entinen ihminen. Mysterioitten avulla hän nousi aste asteelta vihkimyksissä ja siirtyi ihmisten kehityslinjalta deevojen kehityslinjalle. Tämä tapahtui aikana, jolloin yksinomaan Pyhän Hengen eli vanhan liiton mysteerit olivat käytettävissä. Niissä Väinämöinenkin vihkimyksensä otti. Tämä ja hänen myöhemmät vaiheensa viittaavat siihen, että Väinämöinen kuuluu Logoksen Pyhän Hengen ryhmään, koska hän siirtyi enkelikuntiin. Väinämöinen on poikkeustapaus eikä ole sääntöä ilman poikkeusta. Onhan sellainen mahdollisuus, että Väinämöinen ennen ihmiseksi tuloaan oli kuulunut deeva-luokkaan, deevasäteeseen. Vanhat suomalaiset puhuivat vaihdokkaista. Joku ihminen saattoi rakastua luonnonhenkeen ja luonnonhenki ihmiseen. Heistä tulee

niin hyvät ystävät, että luonnonhenki pyrkii syntymään ja syntyykin ihmislapseksi. Tällaista sanotaan vaihdokkaaksi. Vaihdokkaalla on silloin kaksi mahdollisuutta: Joko hän elää epätavallisena ihmisenä vain yhden ruumistuksen ja siirtyy jälleen omaan haltialuokkaansa, tai, jos hän jaksaa voittaa ihmiselämän vaikeudet, hän voi siirtyä ihmislinjalle jatkaen elämäänsä ihmisenä, varsinkin määrättyä elämän tarkoitusta silmälläpitäen. Kukaties Väinämöinen on tuollainen poikkeusolento. Monessa ruumistuksessa hän saattoi oppia kaiken, mitä ihmisistä oli opittavissa ja sai vielä kuulla ja tuntea Jeesuksen Autuudenjulistukset ja niiden hengen. Hän ymmärsi Jeesus Kristuksen elämänymmärryksen pohjasävelen jo ihmisenä ollessaan, näki, mikä on ihmisen päämäärä ja Suomen tehtävä. Silloin hän otti korkeita vihkimyksiä ja siirtyi takaisin deeva-luokkaan. Hänestä tuli erikoinen deeva, koska hän oli kulkenut ihmisasteen kautta. Hä osasi asettua Suomen kansan henkiseksi johtajaksi, kuten Pekka Ervast kertoo. Hänestä tuli Suomen kansallishaltia, joka hankkimansa tiedon valossa innoittaa Suomen kansaa lähestymään Kristuksen tuomaa elämänymmärrystä. — Pekka Ervast opettaa, että tavallinen ihmiskunta kuuluu Logoksen Poika-ryhmään. Aurinkokuntamme aamun sarastaessa, sen ensimmäisessä luomispäivässä, tämä nykyinen ihmiskunta oli kivikuntaa vastaavassa tilassa. Sen kolme elementaalikautta oli koettu aurinkokuntamme edellisessä jälleensyntymässä.

Kysymys: Henkisten liikkeitten historiassa pyrkii toistumaan sellainen ilmiö, että joku johtavista henkilöistä tulee jotenkin sietämättömäksi. Tämä seikka on uusiutunut myös teosofisessa liikkeessä. H. P. Blavatskykin oli monen silmissä sangen epäilyttävä henkilö. Miksi näin on? Eikö henkilöllisyys ole koskematon, vaikka asioista voidaankin olla eri mieltä? Johtuneeko tämä siitä, että ihmiset eivät tahdo tunnustaa etevämpäänsä? Totuuden auktoriteettius lie-nee vaikea sulatettavaksi.

Vastaus: Pekka Ervast sanoi, että auktoriteettiuden paljastaminen herättää demokraattisen hengen. Henkinen auktoriteettius ei sovellu demokraattiseen »tasamittaisuuteen» ja siksi se aiheuttaa vastustusta. Jeesus Kristus vedettiin ristinpuulle, sillä häntä ei siedetty. Myöhemmin kristikunnassa marttyyrien veri virtasi lakkaamatta, kunnes myöhemmin siinä suhteessa on tapahtunut muutos. Nyt ei ihmisiä suorastaan tapeta sen vuoksi, että heillä on henkistä tietoa, mutta H. P. Blavatskykin huomautti, että nyt voidaan teiltä parjauksella, tehdä henkisten työntekijöiden työ mahdottomaksi. Niin tehtiin H. P. Blavatskylle ja me näemme Pekka Ervastinkin kohdalla saman ilmiön. Ja kuitenkin tosiasia on, ettemme tietäisi mitään teosofiasta, emme tietäisi mitään todellisesta kristinuskosta, elleivät H. P. Blavatsky, Pekka Ervast ja J. R. Hannula olisi näitä asioita meille opettaneet oman tietonsa ja kokemuksensa

perusteella. Lisäksi nämä auktoriteetit nojaavat opetuksissaan mm. Buddhaan ja Jeesukseen, jotka kumpainenkin hylkäsivät sodan ja väkivallan, joiden tuomitseminen on nykyajan ihmisille arka kohta.

63

Kysymys: J. R. Hannula sanoo: » . . . ihmiskunnan keskuuteen on avattu uudistunut, täydellistynyt Paratiisi . . . Olemme kuin kokeella Paratiisissa.» — Mitä nämä kokeet ovat käytännössä?

Vastaus: Herää kysymys, millä tavoin ihmiskunnan keskuuteen on avattu uudistunut, täydellistynyt paratiisi? H. P. Blavatsky ja erikoisesti Pekka Ervast opettavat ettei tämä kosmos ole hajanainen ilmenys maailmankaikkeudessa, vaan hyvin järjestynyt. Elämä on koulu ja maapallokin liittyy jäsenenä suurempaan elämänkouluun, aurinkokuntaan. Samoin kuin tätä maapalloamme johtaa ja ohjaa eräs näkymätön henkiolento, jota on nimitetty Saatanaksi ja joka on saanut tehtäväkseen ylläpitää tällaista tuskallisten ponnistusten koulua, niin myös aurinkokunta kokonaisuudessaan on Logoksen johdon alainen. Aurinkokuntamme on myös suuremman kokonaisuuden osa. Se on monien toisten aurinkokuntien kanssa yhteydessä ns. keskusaurinko Siriukseen. Täten koko kosmos on suunnattoman suuri koulurakennelma, jossa enemmän kehittyneet olennot auttavat vähemmän kehittyneitä. Auttamistar-

koituksessa on tänne maapallollekin annettu apua ihmiskunnan aamunkoitosta asti ja jo ammoin tänne siirtyi opettajia aurinkokuntamme toisilta planeetoilta. Mutta kun ihmiskunta oli kasvanut lapsuudentilastaan lähelle täysi-ikäisyyttä, tuli aika, jolloin apua piti lisätä. Auttavan käden ojensi Logos-hierarkia, josta tuli apua Jeesus Kristuksen kautta ja nyt meidän aikaamme Pekka Ervastin kautta. Tämän avun aikaansaannosta on kristosofinen elämänymmärrys. Apua annettiin kyllä jo ennen Jeesus Kristustakin valmistavana työnä. Avunantoa on jatkunut koko kristikunnan ajan pienemmissä puitteissa siten, että Valkoinen Veljeskunta on lähettänyt joka vuosisata tänne länsimaille lähettiläitään, jotka ovat yrittäneet elvyttää henkistä elämää, koska Jeesuksenkin opetus on ihmisten käsissä vääristynyt. Mutta jälleen tuli suuremman avun aika, jolloin Pekka Ervast syntyi täällä Suomessa ja julisti sanomansa. Hänen avullaan muodostui tänne Suomeen henkinen temppeli näkymättömään maailmaan ja siinä on täydellistyneen paratiisin alku. Ei se paratiisi vielä ole Suomessa toteutunut, mutta siemen on istutettu ja siitä se kasvaa. Se kasvaa henkisen työn kautta, niiden ihmisten työn kautta, jotka antautuvat tämän sanoman työntekijöiksi. Koska annettu apu on kosmillis-henkinen, niin ei se koske ainoastaan Suomen kansaa, vaan koko ihmiskuntaa. Ihmiskunta on joutunut kuin vaakalaudalle siksi, että Saatanan valta on jo luhistunut näkymättömässä maailmassa ja uhkaa nyt luhistua myös fyysisessä maailmassa. Sota on paisunut yli siedettävyyden rajojen. Olemme

saapuneet siihen ajankohtaan, johon Jeesuskin viittasi puheillaan lopun ajasta. Vuosimiljoonia kestänyt väkivaltainen elämäkäsitys, joka on ohjannut ihmisten elämää, on saavuttanut huippunsa. Tästä ei päästä vanhan elämäntavan turvin eteenpäin, vaan se vie yhteiseen tuhoon. Nyt täytyy tapahtua käännöksen ylöspäin, käännöksen kohti kadotettua paratiisia. Pekka Ervast huomauttaakin, että kansoilta kysytään, tahdotteko elää vai kuolla. Ei ainoastaan ihmisyksilöitä ole asetettu väkivalta- ja sotakysymystä ratkaisemaan, vaan kansojenkin on se ratkaistava. Nykyistä tilannetta voidaan hyvällä syyllä nimittää maailmanlopuksi, sillä se on vanhan maailman, entisen elämäntavan loppu, sen joka nojautuu väkivaltaan, sotaan ja hävitykseen. Ihmiskunta on nyt asetettu kokeelle, miten se ratkaisee tämän kysymyksen. Mutta samalla on julistettu Pekka Ervastin selventämää Vuorisaarnaan nojautuva kristosofinen sanoma ja siinä on täydellistyneen paratiisin synty-sanat.

64

Kysymys: Keskittyminen on kovin vaikeaa. Saisinko lisäselvitystä Pekka Ervastin opetukseen: » — — älkää antako minkään fantasian ohjata teitä, vaan pysykää valveilla, etteivät eetteriaivot ota teitä valtoihinsa».

Vastaus: Asurat antoivat ihmisten ajatuselämälle logiikan lait. Siksi ajatukset pyrkivät rengastumaan

toisiinsa, jolloin muodostuu ajatussarjoja. Jos ajatus saa toimia ilman tahdon ohjausta, muodostuu fantasia, haave, satu. Mielikuvituksen lentoa johtaa tällöin pyyde ja fantasia seuraa pyydettä. Kun tahto ottaa mielikuvituksen hallintaansa, silloin muodostuu toisiinsa rengastuneita ajatuksia, joissa on logiikkaa, järkevyyttä ja johdonmukaisuutta, joilla ratkotaan pulmia. Jooga on ajatuselämän tietoista ravitsemista ja hallintaa.

Olemme tottuneet ravitsemaan fyysillistä ja fyysillis-eetteristä ruumistamme hyvän- ja pahantahdon puun hedelmillä kokemalla hyvää ja pahaa. Sen seurauksena meistä on kasvanut tällaisia persoonallisia minäolentoja. Kun tästä tilasta lähdemme nousemaan, meitä odottavat uudet tehtävät. Eetteriruumistamme pitää ryhtyä ravitsemaan toisenlaisella ravinnolla, jotta se oppisi Isän tahdon mukaista elämäntaitoa. Sellaista ravintoa on mm. kristosofinen kirjallisuus. Kun sitä luemme ja tutkimme, niin eetteriaivomme asennoituvat uudella tavalla elämään nähden. Keskitymme henkiseen elämänskatsomukseen. Saamme elämäntahdon mukaista ravintoa. Vastaanottokyvystämme riippuen saamme siitä joko »maitoa» tai »vahvaa ruokaa». Sanoihan Paavalikin, että toisia on ruokittava maidolla ja toisia vahvemalla ruualla. Kun aikanaan ryhdymme tekemään henkistä työtä, pitää eetteriaivojenkin oppia tottelemaan tahtoa. Tulee oppia keskittymisen taito. Siinä on omat vaikeutensa, mutta työ tekijäänsä neuvoo. Henkinen kasvu on pitkällisen työn takana.

Kysymys: Pekka Ervast puhuu olemisen taidosta. Mitä se on henkiseltä kannalta katsoen?

Vastaus: Oleminen on toisenlaista kuin esim. puhuminen tai työskenteleminen. Oleminen on sisäinen perusasenne, se ei ole teennäistä, ei näyttelemistä. Kun esim. Vuorisaarnan kolmas käsky on kasvanut ihmisen luonteeksi, niin ihminen seisoo toisuuden kalliossa ilman valoja ja vakuutuksia.

Kysymys: Eräs vanhempi veli sanoi, että jos ryhmässä on yksikin heikko työntekijä, niin koko ryhmän työ menee hukkaan. Pyytäisin tähän enemmän valaistusta.

Vastaus: Voiko joku sanoa, kuka työntekijä on vahva ja kuka heikko? Kristosofinen elämä on olemista ennenkaikkea muuta. Kysymyshän on siitä, minkä verran olemme sulattaneet annettuja opetuksia ja se on sisäinen asia, sitä ei voi toinen nähdä. Joku hiljainen saattaa näyttää saamattomalta, vaikka hän on sisäisesti niin varmallalla perustuksella, että hän seisoo kuin kalliolla, jota eivät tuulet eivätkä myrskyt horjuta. Siksi on arvelluttavaa arvostella ketään, onko hän heikko vai vahva. Itseämme vain olemme velvolliset arvostelemaan. Ulospäin näky-

vä henkisen työn runsaus ei aina ole näyte ihmisen sisäisestä kasvusta. Henkisessä työssä on suurempi arvo laadulla kuin laajuudella.

67

Kysymys: Miten totuudenetsijän tulisi toteuttaa Mestarin neuvoa: »Eläkää tässä maailmassa, mutta ei tästä maailmasta?»

Vastaus: Kun me elämme tästä maailmasta, niin silloin elämme vain tämän maailman puuhissa. Silloin on tärkeätä kaikki se, mitä tämä maailma antaa: hyvät ja loistavat olosuhteet ja virkapaikat, suuri palkka ja kaikki muu, mikä mielestämme tuottaa onnea. Niitähän ihmiset yleensä tavoittelevat. Mutta jos otamme oppia tuosta Mestarin sanasta: eläkää tässä maailmassa, mutta ei tästä maailmasta, silloin elämme tässä maailmassa tavallisina ihmisinä, mutta otamme hengenravintoa hengen maailmasta, ravitsemme itseämme Mestarin opilla ja siten kasvatamme itsessämme kuolemattomuutta.

68

Kysymys: Mitä on mestarius?

Vastaus: Mestari on ihminen, joka on ratkaissut elämänpulmat ja kulkenut henkisen tien ihmistäy-

dellisyYTEEN. Mutta mestarius ei näy aina ulospäin. Kun katselemme historiallisia Mestareita, esim. Jeesus Kristusta, huomaamme, etteivät häntä hänen aikalaisensa ymmärtäneet. Eivät ne juutalaiset, joiden keskellä hän liikkui, pitäneet häntä Mestarina. Evankeliumissa kerrotaan juutalaisten sanoneen, että hänhän oli Joosefin poika Natsaretista, he tunsivat hänen isänsä ja äitinsä ja hänellä oli veljiä. Ei hän sen kummempi ollut kuin muutkaan ihmiset. Mestarius ei näkynyt ulospäin. Jeesusta pidettiin ihmisten villitsijänä ja rikollisena, koska hän puhui sellaista, mitä vallitseva yhteiskuntamoraali ei hyväksynyt. Siksi hänet teloitettiin. Jeesuksen mestarius näkyi hänen opetuksissaan. Niissä tuli esille se jumalallinen viisaus, joka todistaa, mitä hän sisäisesti oli. Meillä on samanlaisia kokemuksia. Pekka Ervastin tunsimme henkilökohtaisesti. Hän oli kuten kuka tahansa hyvä ihminen, lasketteli vitsejä ja oli leikkisä. Hän söi ja joi ja puhui »syntisten» kanssa. Ei hänessä näkynyt mestarius ulkonaisesti. Mutta kun hän meni puhumaan ja opettamaan, kirjoitti kirjoja, niin niissä näkyi, kuka hän oli. Ja kun katselemme hänen käytännöllistä elämäänsä, millä tavalla hän osasi ratkaista eteen tulevat pulmat, niin siinä näkyi Mestari.

Kysymys: Pekka Ervast on sanonut: »voidaan yhdessä minuutissa lunastaa 10,000:n vuoden karma».

Miten tämän oikein ymmärtäisin? Voisiko siihen saada lisää valaistusta?

Vastaus: Karma merkitsee tekoa, jokainen teko tuottaa kaltaisensa seurauksen. Jos joku olisi elämäkoulussa kasvanut niin voimakkaaksi, että hän osaisi yhdessä minuutissa suorittaa sellaisen työn, josta olisi ihmiskunnalle paljon iloa ja hyötyä ja nostaisi sitä hivenen ylöspäin, niin syyn ja seurauksen lain mukaan sellainen teko lunastaisi paljon vanhaa karmaa. Ajatelkaamme vain aivan yksinkertaista asiaa. Mikä teko olisi kaikkein välttämättömin ihmisille, sellainen teko, joka nostaisi ihmiskuntaa pois tästä väkivaltaisesta elämäkäsituksesta, jonka kurimuksessa ihmiskunta nyt on? Sellainen teko on henkimmäisen elämänymmärryksen levittäminen. Se todella nostaa ihmiskuntaa. Jos saamme myydyksi kristosofisen kirjan ja ostaja lukee sen, niin hän valistuu vähän. Ehkä hän miettii lukemaansa. Ehkä se saa hänessä aikaan mielenmuutoksen, hän jättää vanhan elämänymmärryksensä ja omaksuu uuden. Hän toteuttaa Kristusmoraalia ja nousee ihmisyyttä kohti. Hänestä tulee työntekijä Herran viinimäessä ja hän saattaa valistaa joukon ihmisiä, joista vuorostaan tulee aikanaan uusia työntekijöitä. Se karmallinen vyöry, joka tuollaisesta pienestä teosta voi lähteä liikkeelle, on määräämättömän suuri. Tällaisestakin tapauksesta voidaan sanoa, että minuutin teko lunastaa paljon karmaa. Tämä on pieni esimerkki siitä, miten syyn ja seurauksen laki vaikuttaa vanhan

karman muuttumiseen. Henkinen työ, työ ihmisyyden puolesta, se on kaikkein tärkeintä.

70

Kysymys: Ihmisen maanpäällistä vaellusta sanotaan elämänkouluksi. Mutta sanotaan myöskin, että tuonelaelämäkin on koulua. Minkälainen ero on näillä kouluilla?

Vastaus: Kuolemanjälkeinen elämä on purkautumista ja maanpäällinen elämä on rakentamista. Kuolemanjälkeinen elämä tapahtuu luonnon pakosta, vain fyysillisessä elämässä olemme vapaita. Olemme vapaita sillä tavalla, että tämän fyysisen ruumiin kautta tulee esille koko ihminen niin täydellisesti kuin se voi tulla. Meissä on kaikenlaisia vaistoja, tottumuksia, haluja, himoja, jotka tulevat esiin tämän ruumiin kautta. Mutta aineellisen ruumiin kautta tulee myös esiin kaikkein jumalallisin ihanteellisuus. Ihminen on niin merkillinen, että vaikka hänen jalkansa ovat maassa kiinni, niin hän voi kohottaa kätensä taivaisiin. Mutta kuoleman jälkeen tilanne on toisin. Tämä fyysillinen ruumis jää pois ja ihminen joutuu omien tuntemuksiensa ja ajatusensa valtaan. Silloin alkaa purkautuminen, sielu hajoaa vähitellen alkuosiinsa tuonelassa ja taivaissa. Kyllä siitäkin elämänkoulusta jotakin jää, sanotaanhan, että omatunto on syntynyt helvetissä. Kun ihmisen kasvattama himoluonto kuoleman jälkeen pur-

kautuu, niin se kokemus ei mene hukkaan, vaan siitä jää varoittava omatunto. Kun ihminen syntyy takaisin maan päälle, on hän vähän herkempi ja varovaisempi. Omatunto on alussa negatiivinen, se ei osaa kehottaa, vaan ainoastaan varoittaa. Mutta me ihmiset olemme Jumalan poikia, meidän tehtävämme on kasvattaa omaatuntoamme sellaiseksi, että se voi myöskin kehottaa hyvään. Se on koulutuksen tulos. Omatunto syntyi alunperin helvetissä, mutta meidän ihmisten täytyy kasvattaa siitä Jumalan ääni itsensäme.

71

Kysymys: Miksi ns. »uskovaisilla» on yleensä sellainen harhauttava käsitys, että he ovat oikeassa ja voi niitä, jotka eivät usko samalla tavalla kuin he?

Vastaus: Sellainen oikeaoppisuus esiintyy etenkin tässä kristikunnassa ja sen monissa lahkoutumissa. Kristilliset kirkot olivat aikoinaan niin oikeassa, että jos joku esiintyy »vääräoppisena», niin hänen ruumiinsa täytyi elävänä polttaa, jotta hänen sielunsa pelastuisi. Kristuksen lippua kantava kirkko teki Jumalastaan pahan hengen, joka tunsu nautintoa palaneen lihan kärystä. Kun Jumala kuviteltiin näin julmaksi, niin millainen mahtoikaan olla perkele. Tämä on merkillinen nurinkääntymä järjestölle, jonka alkusyy oli Jeesus Kristuksessa, joka itse opetti elämään inhimillistä elämää.

Tällaisen ilmiön esiintyminen henkisessä liikkeessä todistaa, että sen alkuperäisessä sanomassa on jo-

kin ehdoton totuus. Siksi kristittyjen olisi pitänyt uppoutua Jeesus Kristuksen opetuksiin niin syväälle, ettei kirkolle olisi tullut tällaisia kompastumisia väkivaltaan. Sitä ne eivät ole osanneet. Kirkot luopuivat Mestarista opettajana ja sen vuoksi niistä tuli matalikolle ajautuneita laivahylkyjä, joilla tuskin on mitään pelastusta. Henkisille liikkeille on tällainen tieltä suistuminen tavallinen ilmiö ja niiden sammuminen tapahtuu kahdella tavalla. Ne sammuvat omaan mahdottomuuteensa, mikäli ne rappeutuessaan eivät suistu väkivallan käyttöön. Ne pääsevät karmansa ansiosta hiljaisen kuoleman kautta pois maailmasta. Mutta jos henkinen liike on suistunut väkivaltaan, niinkuin kirkot ovat suistuneet niin siitä liikkeestä ei tulekaan suoralta kädeltä hylky, sillä sen ruumis jää eläväksi, koska sillä on keinohekoinen sielu. Mutta henki on siitä kadonnut, ja siksi siitä tulee kuin vampyyri, joka jatkuvasti imee niitä, jotka sitä kannattavat. Näin eläen se saa paljon paha aikaan. Sivistyskansojen keskellä eläen se ei itse mene sisälle taivasten valtakuntaan eikä salli toistenkaan menevän. Se elää kuitenkin karman lainalaisena ja sen on aikanaan tuskalla korjattava aikaansaannoksensa.

72

Kysymys: Mitä tarkoittaa sana aura?

Vastaus: Aura-sanalla ymmärretään teosofiassa sitä, että ihmisen ympärillä on näkymätön ilmakehä

eli aura, jossa herkkätuntoinen ihminen näkee tunteet ja ajatukset väreinä. Mutta näkijän oma sielun-
asenne saattaa noita värejä muuttaa. Väriaura on
ihmisen näkymättömien periaatteiden ilmaus. Väri-
ilmiön takana on tunne, joka värin synnyttää.

73

Kysymys: Jeesus sanoo: »Ei hiuskarvaakaan putoa
päästänne Isänne sallimatta», ja kun sanotaan, että
meille voi tulla ns. »ansaitsemattomiakin» kärsimyks-
iä, niin kysyisin, salliiko Isä nämäkin ja mikä mer-
kitys niillä on elämässämme?

Vastaus: Isä sallii meidän elää vapaasti, mutta an-
taa karman mitata meille tekojemme mukaan. Sa-
malla voimme ymmärtää, ettei jokainen askelemme
ole seuraus menneisyydestä. Jos näin olisi, olisimme
orjia emmekä vapaita. Silloin puuttuisi tahdon va-
paus. Meillä on kuitenkin tahto ja siitä johtuu, että
saatamme panna alkuun syitä, joista tulee seurauk-
sia. Kun ihmiset ryhtyivät keksimään konetta, jolla
päästäisiin ilmaan, niin eihän se keksintö heti on-
nistunut. Tapahtui kaikenlaisia onnettomuuksia. Ne
ihmiset, jotka lähtivät lentämään, saattoivat pudota
ja vaikka kuolla. Se oli silloin ansaitsematon kärsi-
mys. Mutta koska elämä on syyn ja seurauksen lain
alainen, niin luonnollisesti se ansaitsematon kärsi-
mys tulee aikanaan hyvitettyksi toisessa ruumistuk-
sessa, koska se ei enää tässä ruumistuksessa ole mah-
dollista.

Kysymys: Pahan vastustamattomuus on alkaneen kehityskauden kulmakivi. Pekka Ervast ja J. R. Han-nula sanovat: kaikki tulee kaatumaan, ellei se ole perustettu Vuorisaarnan neljännen käskyn periaat-teelle. Jos saisi lisäselvitystä, miten se sopii yleisek-si elämänohjeeksi nykyaikana?

Vastaus: Ei pahanvastustamattomuus sovi yleisek-si elämänohjeeksi siitä syystä, että ihmiset eivät siitä välitä. Se sopii elämänohjeeksi vain ns. valituille. Jeesuskin huomauttaa, että valittujen tähden tuskan aika lyhennetään. Tässä vedotaan ihmisyksilöihin, niihin ihmisiin, jotka heräävät kuuntelemaan Mes-tareitten sanomaa ja sitten lähtevät seuraamaan Mestaria ja tekemään työtä Mestarin sanoman pu-olesta ansaitakseen sen henkisen ruuan, joka kasvat-taa heissä kuolemattomuutta. Niille ihmisille sopii pahanvastustamattomuus heidän temppeleinsä kul-makiveksi. Suuri ihmiskunta elää vielä kaukana tästä saavutuksesta, se ei ymmärrä pahanvastustamatto-muutta. Mutta järjen tasolla se kykenee toimimaan. Jos maailman kansat heräävät ymmärtämään, ettei väkivalta enää kykene ratkaisemaan kansojenvälisiä riitoja, niin ne voivat ratkoa niitä neuvottelupöytien ääressä. Ne kykenevät luopumaan sodasta harkinnan avulla käyttämällä tervettä järkeä. Siihen suuntaan kansat ovat viime vuosikymmeninä pyrkinetkin, joskin toistaiseksi laihoiin tuloksiin, ja sellainen pyr-kimys on askel kohti pahanvastustamattomuutta. Pa-

hanvastustamattomuuden ongelma on niin syvä, että siihen pääsee sisälle vain henkiseen elämään sisältyvien käytännöllisten kokemusten avulla. Niitä kokee vain henkistä elämää elävä yksityinen ihminen. Jokapäiväinen käytännöllinen elämä asettaa ihmisen tilanteisiin, joissa hän voi oikaista itseään Vuorisaarnan henkeen. Näin tehden hänessä kasvaa kuolemattomuus, sillä pahanvastustamattomuuden toteuttaminen aiheuttaa muutoksia ihmisen sieluruumiissa.

75

Kysymys: Itsenäisyyspäivän sotaisia sankarimuis-toja tehostetaan edelleen. Miten totuudenetsijän tulisi tähän suhtautua?

Vastaus: Meille kuuluu tämä kristosofinen työ. Tämä työ ei ole samanluontoista kuin ihmisten yleiset puuhut. Emme ryhdy käännättämään ihmisiä »oikeaan uskoon», siitä huolehtivat ns. kristityt sa-toine lahkoineen. Käännästäisten tekeminen on saman luontoista puuhaa kuin veden kantaminen tyhjään kaivoon: maa imee veden ja kaivo kuivuu. Oikea menettelytapa ihmisten valistamiseksi on niiden valaiseminen. Jeesus Kristus kehoitti käyttämään sitä tapaa sanoessaan, ettei kynttilää sytytetä ja aseteta vakan alle, vaan se asetetaan pöydälle, josta se valaisee kaikkia huoneessa olevia. Niin ikään hän nimitti oppilaitaan maailman valoksi. Kristosofia on

valoa joka valaisee ihmisten henkistä pimeyttä. Valon levittäminen ei ole taistelua, joten siinä toteutuu pahanvastustamattomuus.

76

Kysymys: Vanhan liiton totuudenetsijä saavutti tietoa siten, että hän herätti ponnisteluillaan eetteriruumiin voimakemukset eli tshakrat. Siten hän löysi näkymättömässä maailmassa Kristuksen. Tällainen oli minäkeskeistä ponnistelua. Tshakroja on seitsemän, joista seitsemäs on pään yläosa. Uuden tien erikoisuus on siinä, ettei pyrkijän tule herättää eetteriruumiinsa voimakeskus minäkeskeisen ponnistelun avulla. Ainoastaan viimeinen tshakra eli pään yläosassa oleva voimakeskus, on tärkeätä saada viritetyksi, sillä se aukaisee kanavan henkiseen Isään. Näin sanoo Väinö Lehtonen kirjassaan »Vanha ja uusi ihminen» s. 105. — Voisiko tästä pään yläosassa olevasta tshakrasta, sen virittämisestä ja toiminnasta saada lisäselvitystä?

Vastaus: Uuden liiton tie on »teknillisesti» tavallaan päinvastainen kuin vanhan liiton tie. Uudella tiellä ei kuljeta moninaisuudesta ykseyteen päin, vaan ykseydestä moninaisuuteen päin. Ihmisen tehtävänä on ensin löytää Jumala, maailmankaikkeuden näkymätön Isä. Henkiset ponnistelut tulee tähdätä Jumalan löytämiseen. Näin menetteli Pekka Ervast, hän kertoo siitä mm. teosofisissa muistelmissaan. Hä-

nellä oli kyllä yliaistillisia kokemuksia jo aivan lapsesta lähtien, mutta hän piti niitä vähäpätöisinä. Hän tahtoi vain tietää, oliko Jumala olemassa. Vasta siten kun hän ponnistuksissaan joutui sellaiseen ahdinkotilaan, että Jumala paljasti hänelle salaisuutensa, hän tuli sieltä ykseydestä alas tähän moninaisuuksien maailmaan ja ryhtyi tutkimaan mm. näkymättömiä maailmoita ja tätä näkyväistä maailmaa. Sillä tavoin hän osasi nähdä Jumalkokemuksensa valossa kaikki asiat oikein. Jos etsimme totuutta kulkemalla moninaisuudesta ykseyteen päin, kuten vanhan liiton tiellä oli pakko tehdä, silloin pitää herätellä kaikkia voimakeskuksia itsessään ja päästä ensin näkymättömään maailmaan ja tutkia siellä vainajien elämää. Silloin kasaantuu paljon kaikenlaista tietoa, jonka takaa on vaikea löytää Kristus. Tällaisesta tutkimustavasta näemme esimerkin nykyaikaisessa tieteellisessä tutkimustyössä. Näemme, miten tutkitaan ilmiömaailman eri puolia. On monenlaisia luonnontieteitä. Mutta näiden eri tieteidenkin täytyy specialisoitua yhä pienempiin ja pienempiin yksityiskohtiin, sillä yksi ihminen ei voi hallita kaikkea tietomäärää. Ihminen aivankuin hukkuu tietämyksen paljouteen.

Vuorisaarnan moraaliohjeet avaavat tien Kristuksen päivä tietoiseen yhteyteen. Luonnollisesti tällöin heräävät myös eräät ruumiissamme olevat voimakeskukset, tshakrat, varsinkin sydämen ja pääläen tshakrat. Mutta ne heräävät Kristuksen avulla, mikäli Kristus meissä kasvaa.

Kysymys: Mitä olisi henkinen itsenäisyys yksilön ja kansan kohdalla?

Vastaus: Ajatelkaamme Suomen kansan elämää. Siinä on tapahtunut useammanlaista itsenäistymistä, esimerkiksi taloudellinen ja poliittinen itsenäistyminen. Taloudellinen itsenäistyminen tarkoittaa sitä, että kansa kykenee elämään omin voimin, — tietenkin toisten kansojen myötävaikutuksella, sillä eihän nykyaikana mikään kansa tule omillaan toimeen. Se on taloudellisen itsenäisyyden näyte. Poliittinen itsenäisyys näkyy siinä, että kansa on itsenäinen valtio, yhteiskunta, joka osaa hallita itseään omien kansalaistensa avulla. Sitten tulee kysymykseen henkinen itsenäisyys. Se on niin korkea asia, ettemme näe sellaista vielä missään kansassa. Pekka Ervast siitä unelmoi. Hänhän kertoi näkemyksistään: Suomen kansassa piilee mahdollisuus tulla kansana kuolemattomaksi. Tämä on, kuten P. E. sanoo, niin korkea asia, ettei sellaista ole vielä koskaan tapahtunut. Se edellyttäisi, että tässä kansassa tapahtuisi uudestisyntymisprosessi, ts., että Suomen kansalaiset joukoin kiinnostuisivat kristosofiseen elämänymmärykseen ja tekisivät siitä totta, että tapahtuisi henkinen uudestisyntyminen suurissa kansanosissa. Silloin olisi mahdollista, että kansa heittäisi armeijansa, tulisi aseettomaksi kansaksi ja aseettomana kansana voisi hyväksyä keskuudessaan sellaisen henkisen mysterio-opiston, josta Pekka Ervast unelmoi.

Sellainen koulu voisi muodostua tänne fyysilliselle tasolle Suomen kansan keskuuteen. Siinä koulussa olisi Suomen kansan henkisen yksilöllisyyden tuki. Milloin sellainen tapahtuu, se on toinen asia, mutta sen puolesta tässä on yritetty työtä tehdä. — Henkinen itsenäistyminen merkitsee yksilölle Kristussyntymää ja kansalle kansan hyväksymää ja kannattamaa tietoista yhteyttä Kristuksen Valkoiseen Veljekuntaan.

78

Kysymys: J. R. Hannula puhui kesäkurseilla v. 1955 (»Kristosofiset kesäkurssit 1955», s. 188) mm. näin: »Vaikka P. E. sanoo, että Jeesus Kristus ei enää tule eikä Buddha, ei se estä, etteikö Jeesus voisi olla ruumiillisesti mukana, ei se estä. Siinä on nyt sellainen mysterio. Mutta pääasia on, että kun Logos, kosmillinen Logos, Jumalan Poika, kerran ruumistui, niin se on nyt tässä elävänä voimana eikä enää ruumistuu». Olen ymmärtänyt, etteivät henkiset opettajat Jeesus Kristus ja Pekka Ervast enää ruumistuu, ts. jälleensynny, mutta voivat silti olla läsnä rakentamassaan kuolemattomassa eetteriruumiissaan. Voisinko saada asiaan lisävalaistusta?

Vastaus: Tietäjässä 1913 Pekka Ervast kirjoittaa, että Buddha ei synny uudestaan, ei liioin Jeesus. He olivat jo täysiä hedelmiä. Mutta Jumala voi ilmentyä tavalla, jolla hän ei ole ennen ilmennyt. Se merkitsee P. E:n sanomana sitä, että Buddhan

elämäntyö oli kokonaisuus sinään. Hänhän toi Logoksen Pyhänä Henkenä tänne maailmaan. Pekka Ervast puhui Jeesus Kristuksesta, että hän oli Logoksen Poika-ryhmän johtaja ja että hänen työnsä oli erikoinen, omaa luokkaansa. Jeesusta oli vuosimiljoonien kuluessa valmistettu näkymättömissä maailmoissa sitä tehtävää varten, että kun hän aikanaan ruumistuu maailmaan, niin kosmillinen Kristus voi ottaa hänet kokonaan haltuunsa päästen täydelleen esiin fyysillisen ihmisen tajunnassa. Tämä oli ainutlaatuinen tapahtuma Jeesuksen kohdalla. Pekka Ervastissa inkarnoitui aurinkokuntamme Logoksen Isä-ryhmän johtaja, hän toi Logoksen Isä-voimana fyysilliseen maailmaan. Nämä kolme tapahtumaa inkarnoivat Logoksen ihmiskunnassa, ne olivat kerta kaikkisia tapahtumia. Mutta eihän tämä silti merkitse, etteikö kuolemattomaan ruumiiseen pukeutunut ihminen voisi jatkaa työtään siten kuin se on mahdollista. Pekka Ervast sanoi kerran, ettei mikään estä Jeesusta tulemasta tilapäisesti johonkin kokoukseen, jos se kokous, ihmisryhmä, on sillä tavalla viritetty, että sellainen tuleminen on mahdollista. Hän tulee siten kuin evankeliumissa kerrotaan tapahtuneen alkukristillisellä ajalla ja myös Paavalinkin seurakunnissa. Kun joukko oli kokoontunut täysin pyhässä yhteisymmärryksessä Mestarinsa asian ympärille, niin Jeesus Kristus itse saattoi tulla siihen ja jakaa leipää ja viiniä.

Jeesus Kristuksen ajan ja nykyajan välillä huomaamme suunnattoman eron. Silloin ei ollut sitä viisautta ja tietoa kaikkien ihmisten saatavissa, joka

meillä nyt on esimerkiksi kristosofisessa kirjallisuudessa. Kun silloin tapahtui edellä kuvattuja »ihmeitä», niin se oli välttämätöntä Jeesuksen työnkin kannalta. Nykyaikana työ voi mennä eteenpäin ilman senkin tietouden valossa, joka meille on annettu. Meidän täytyy vain nöyrästi ajatella näitä asioita ja yrittää toivoa, että jos pyhät mysteerit syntyvät Suomessa joskus, saisimme olla niissä mukana.

Olin kerran Pekka Ervastin esitelmässä Helsingissä, Kulmakoululla. Hän kosketteli puheessaan tulevaa uskontoa. Istuin jossakin nurkassa ja hänen puhuessaan minussa heräsi ihmeellinen kaiho jostakin sielun syvyydestä: »Kun ei tässä mihinkään kykene». Ja ihme ja kumma: P. E. puhuessaan kesken kaiken katsoi minuun päin ja sanoi: »Jos se tapahtuu nyt tai toisten, niin te saatte olla siinä mukana». Se oli hieman ällistyttävä lause, mutta samalla se oli uskoa herättävä. Ei tämä elämä ole niin lyhytniitistä kuin miltä se näyttää.

79

Kysymys: Miten ymmärtäisimme sitä Versailleslinna, josta Pekka Ervast kertoo kirjassaan »Suuri seikkailu»?

Vastaus: »Suuren Seikkailun» Versailles-linnassa on kaksi puolta: ulkonainen linna ja luola näkymättömässä maailmassa. Fyysillinen linna on loistelas, mutta eetterinen luola on yksinkertainen ja koruton.

Molemmat ovat samassa avaruuden kohdassa. Linnan asukkaat olivat kaikki salaperäisen veljeskunnan jäseniä, olivatpa he linnassa palvelijoina tai muuna henkilökuntana. Eetterisessä luolassa toimeenpantiin istunto, jolloin neljäkymmentä »munkkia» istui kivikuutioilla ja mietiskeli Suomen henkistä tehtävää. He olivat Versailles-linnan asukkaita.

Kirja on muotoiltu romaaniksi ja siksi se on vertauskuvallinen. Vertauskuvat kaipaavat avaimia, ja sellaisiakin kirjasta löytyy. Kirjan tekijä esittää tohtori Kotkan osaa. (Pekka Ervast kirjoitti v. 1918 kirjan »Eversti Ansamaa» käyttäen tekijänimeä: Pietari Kotka). Kotka oli Amerikan matkalla uskonpuhdistuksen asialla ja Pekka Ervast puhuikin ennen Amerikan matkaansa, että hänen on kirjoitettava kirja, joka piirtää tulevan uskonpuhdistuksen suuntaviivat.

Yksilön kannalta katsottuna uskonpuhdistus tapahtuu ihmisessä itsessään. Kaikki ulkoinen uskonpuhdistus tähtää siihen, että ihmiset ottaisivat vastaan uudistetun elämänymmärryksen ja puhdistaisivat sillä oman uskonsa. Ulkoinen uskonpuhdistus on turha, ellei se kasva hedelmäksi ihmisessä. Näin olen jokaisen ihmisen ulkonaisen elämän tulisi muodostua »versailleksi» siinä merkityksessä, että ihmiset itsenäistyisivät ja pyrkisivät tulemaan toimeen omalla työllään. Tähän viittaa se, ettei kirjan kuvailemaa Versaillessta ole rakennettu ihmisten hiellä kootulla kullalla. Eetterinen luola ja siellä toimeenpantu istunto kuvaavat ihmisyyteen pyrkivän ihmisen mietiskelytilaa, jossa pyritään sisäisen uskon

puhdistukseen eli syventymään Vuorisaarnan elämänymmärrykseen. Kivikuutio, jolla istutaan, »on se kivi, jonka rakentajat ennen hylkäsivät». Se on pahanvastustamattomuus. Se on kulmakivi, sanotaan kirjassa.

Mutta »Suuri seikkailu» tähtää vielä enemmän kristinuskossa tapahtuvaan reformationiin. Entä kuka on reformation toimeenpanija? Tohtori Kotka kirjoittaa »puolisolleen» Suomeen ja ihailee kirjeessään »poikaansa» Ilmaria: »Ille faciet, ajattelen aina hänestä, kun muistan omaa heikkouttasi ja kykenemättömyyttäni . . . » (Kaarle IX:n kerrotaan sanoneen pojastaan Kustaa II Aadolfista: Ille faciet, »Hän on sen tekevä»). Kotkan »äiti» ja »poika» jäivät Suomeen Kotkan matkustaessa Amerikkaan ja »poika» uskotaan Kotkan työn jatkajaksi. Jatkaja on Suomi-äidin poika, Suomi-äidin ja »isän», eli Mes-tarin kasvattama, ja voisimme lisätä: taivaallisen Isän kasvattama, Isästä tietoinen ihminen. (Sanat »ille faciet» avaavat jälleensyntymisen mysteriota). Ilmari on aito kalevalainen nimi, Ilmari oli ennenkin »taivaan kantta kalkutellut», siksi hän pätee nytkin uuden uskonpuhdistuksen jatkajaksi, luomaan uusia taivaita ja uutta maata.

Tältä kannalta katsottuna Versailles-linna loistossaan kuvaa rahan mahdin alistamista uskonpuhdistuksen työhön. Versailles onkin Amerikassa, jossa raha on valtaa. — Eetterinen luola kirjan esittämässä muodossa on tarkoituksellinen mahdottomuus, jotta löytäisimme siitä avaimen. Kotka kysyy: »olitteko kaikki eetteriruumiissanne mukana ko-

kouksessa?», johon Carignan vastaa: »Ei kukaan meistä, ainoastaan te, herra tohtori. Me olimme kaikki karkeassa fyysillisessä ruumiissa». Avain on se, että uskonpuhdistuksen asian hyväksi työskentelevät tavalliset ihmiset. Kun he kokoontuvat yhdessä työskentelemään, mietiskelemään ja tutkimaan uuden uskonnon sanomaa ja sen sisältöä, niin he kohoavat ajatuksissaan ja koko olemuksessaan **korkeampaan päivätajuntaan**, keskittyvät Jumalan etsintään. Silloin he ovat »luolassa» siten, että ulkomaailma on jäänyt syrjään. Silloin tutkitaan sellaista Suomea, jonka »kartan» tohtori Kotka eli Pekka Ervast on piirtänyt sielunsa silmien eteen. Sellainen »kartta» on mm. »Uudestisyntyvä Suomi»-kirja. Siinä esitetään Suomen tulevaisuus. Uskonpuhdistustyötä tehtäessä Kotka eli Pekka Ervast yksin on näkymättömässä eetteriruumiissaan, so., ei ole fyysillisessä ruumiissaan enää. Ja kuitenkin hän on mukana uskonpuhdistuksen työssä.

80

Kysymys: Kristikunta puhuu sielun lunastuksesta, joka tapahtui Jeesus Kristuksen kautta. Miten tämä lunastus on ymmärrettävissä?

Vastaus: Sieluksemme tunnemme päivätajuisen minämme, johon liittyy sekava vyyhti ajatuksia, tunnelmia, haluja ym. Tällaisen sielun kuolemantaisesta elämästä nähtävästi on kysymys, kun puhu-

taan sielun lunastuksesta. Sanon nähtävästi, sillä ruumiin ylösnousemusteoria kaataa tämän käsityksen. Jumaluusoppineet eivät selitä, onko sielu aineellinen vai aineeton. Aineellinen ruumis haudataan maahan. Jos sielu on aineeton, niin mitä se silloin on? Kaikki selitykset sielusta jäävät »uskon» varaan, Jumalan ihmeiksi, joita ei pidä tutkia. Uskotaan vain, että Jumalan rinnalla hallitsee tasaveroisena Paha Henki, ja kysymys ihmisen sielusta kytkeytyy siihen, kumpi noista mahdeista saa sieluparan omakseen. Sanotaan, että ratkaisuvalta on jätetty ihmiselle, sillä sielun tulevaisuus riippuu ihmisen uskosta. Todellinen ratkaisuvalta on kuitenkin kirkolla tai tuhansilla kristillisperäisillä lahkoilla, sillä nämä ovat keksineet erilaisia apumenetelmiä, sakramentteja uskon lisäksi. Niiden sanotaan olevan uskon vahvistuksia, mutta ainakaan lapsikaste ei uskon vahvistukseksi tehoa, sillä lapsi ei tiedä mitään kastetoimituksesta eikä liioin siitä, että Jumala lähetti Poikansa ihmisten tapettavaksi. Nykyaikaisen kristillisen uskon täytyynee siis olla erilaisten todistamattomien asioiden totenapitämistä, ja tällaisesta uskosta tai uskomattomuudesta riippuu ihmissielun kuoleman jälkeinen tila.

Jeesus Kristus neuvoo kuitenkin, ettei ihmisen pitä huolehtia sielunsa pelastuksesta: Joka tahtoo sielunsa pelastaa, hän se kadottaa, mutta joka sielunsa kadottaa minun tähteni, hän sen pelastaa. Sielun kadottaminen on minuutensa tärkeyden ja mahdollisuuden unohtamista ja kun se tapahtuu Kristuksen tähden, niin silloinhan Kristuksen opetukset,

Vuorisaarnan siveysohjeet, ovat tärkeämmät kuin oman persoonallisuutensa palvonta.

81

Kysymys: Mitä tarkoitetaan sydämen tiellä?

Vastaus: Sydämen tietä voisi katsella useammalta-kin näkökulmalta, mutta voisimme myös ajatella ihmistä, joka ei ole vaivannut päätään metafysiisillä ja filosofisilla kysymyksillä, mutta on luonnostaan hyvä. Hänellä on sellainen luonne, että hän on aina auttavainen ja hyvä kaikkia kohtaan. Hän seuraa oman valistuneen sydämensä ääntä ja toteuttaa sen neuvoja ja kehotuksia. Hän kulkee kieltämättä sydämen tiellä.

Sydämen tiestä kerrotaan mm. H. P. Blavatskyn »Hiljaisuuden Äänessä». Itämaisissa uskonnoissa ainakin Buddhan jälkeen ymmärretään, että on kaksi tietä. Buddha oli melko lähellä Kristuksen opettamaa elämänyymmärrystä, hänhän puhui säälistä ja häntä on nimitettykin säälin Herraksi. Niinpä »Hiljaisuuden Äänessä» puhutaan kahdesta tiestä eli kahdesta opista, silmän opista ja sydämen opista. Näillä tarkoitetaan, että ihmisen pyrkimyksellä voi olla kaksi päämäärää. On olemassa yksi tie, mutta sillä on kaksi tähtäintä, kaksi päätekohtaa, joita kohti voidaan pyrkiä. Ensimmäinen, lähin tavoite sillä tiellä on arhatus. Arhatiuden ihanne on siinä, että ihminen pyrkii puhtaaksi, sanoisimmeko persoonalliseen täydellisyyteen. Hän näkee ihanteen:

Pitäisi aina olla puhdas, hyvä ja jalo. Sillä tiellä kul-
kien hän tulee kuin hieman kylmäksi. Arha-
tiutta kohti kulkemista on kuvattukin kiipeämiseksi
lumihuippuisille vuorille. Se on kuitenkin henkisen
tien eräs kohta, sillä sen takana, kauempana on
Boodhisattvan ihanne, joka perustuu sääliin ollen
melko lähellä rakkautta. Ihminen, joka lähtee ih-
misyyden tielle, voi ottaa jommankumman pääte-
kohdatakseen, joko persoonallisen täydellisyyden eli
arhatiuden tai kaukaisen Boodhisattvan ihanteen.
Näillä ihanteilla ymmärretään kahta tietä. Pitkää
tietä, Boodhisattvan tietä nimitetäänkin sydämen
tieksi eli sydämen opiksi, koska se vie siihen, että
ihminen uhraa itsensä ihmiskunnan puolesta. Arha-
tius merkitsee vapautumista jälleensyntymisen pa-
kosta. Kristikunta on sijaissovitusoppeineen omak-
sunut arhatiuden nurinkääntymän. Se toivoo ikuista
autuutta, mutta uskoo saavuttavansa sen ilman pon-
nistuksia, ilman omaa ansiotaan. Kristityksi itseään
nimittävä voi elää elämänsä miten julmasti tahansa,
hän saa kavaltaa, ryöstää, käydä sotia . . . kun hän
vain uskoo, että Jumalan Poika tapettiin hänenkin
konnuutensa sovitukseksi. Todellinen arhatius sen
sijaan edellyttää, että Tielle pyrkijä kieltäytyy alhai-
sesta elämästä, ettei hän tapa yhtään elävää olentoa
eikä aiheuta kenellekään kärsimyksiä.

Kysymys: Aurinkokunnan Kuninkaallisen Neu-
voston koulu on avattu maapallollamme. Lisäksi on

opetettu, etteivät totuudenetsijät enää pakene tavallista elämää, koska itse elämä on suuri mysteriokoulu. Pyytäisin lisävalaistusta näiden kahden koulun suhteesta: elämän ja kristosofisen työn.

Vastaus: Vaikka elämme tässä maailmassa, niin emme elä tästä maailmasta. Ihmisellä tulisi olla henkinen kohde ja päämäärä, vaikka on välttämätöntä elää tässä maailmassa. Emmehän pääse irti tästä maailmasta. Alkukristillisessä seurakunnassa, jota alussa johti Pietari ja myöhemmin Jeesuksen veli Jaakob, elettiin eräänlaista kommunistista yhteiselämää. Jokainen, joka siihen tuli, toi kaiken omaisuutensa apostoleille. Apostolit käyttivät sitä niin, ettei kukaan kärsinyt puutetta. Mutta siinä yrityksessä oli se heikko kohta, että elettiin vanhalla pääomalla ja koska uutta ei tullut, vanha pääoma loppui. Paavalinkin täytyi kerätä almuja ensimmäiselle seurakunnalle, Jerusalemin köyhille. Siinä seurakunnassa toteutettiin periaatetta elää tässä maailmassa, mutta ei tästä maailmasta.

Olemme ymmärtäneet, ettei henkinen elämä ainaakaan enää ole vain olemista ja tunteilua, vaan se on tosi työtä ihmisyyden puolesta. Siinä on mukana myös käytäntö. Käytännöllisen työn avulla on siirtyminen kuoleman mysterioista elämän mysterioihin mahdollista. Siihen pyrki myös Jeesus Kristus lähettäessään oppilaitaan puhumaan uudesta sanomasta, mutta kaikki eivät ymmärtäneet hänen tarkoituksiaan. — Pekka Ervast ja J. R. Hannula opettavat lisäksi, että jos itse löytää jotakin henkisessä mer-

kityksessä, siitä on myös puhuttava toisille. Jos löytö jää omaan sieluun käyttämättömäksi, se ei vie eteenpäin. Ihmisen sielu on kuin juokseva virta eikä niinkuin seisova lätäkkö, joka täyttyy omasta ihanteestaan ja löydöstään. Aina kun ihminen puhuu löydöstään toisille, kuulijat tulevat siitä osallisiksi ja silloin sielu on kuin virtaava vesi. Siten ihminen etenee omien löytöjensäkin avulla ihmisyyttä kohti. Yhden voitto tulee kaikkien voitoksi.

83

Kysymys: Mitä on henkinen itsenäisyys? Opettajamme Pekka Ervast mainitsee, että vain itsenäinen ihminen osaa olla veli.

Vastaus: On opetettu, että pitäisi tulla siveellisesti ja taloudellisesti itsenäisiksi. Taloudellinen itsenäisyys on mm. sitä, että yrittää tulla toimeen omalla työllään. Terveelle ja työkykyiselle se on mahdollista. Siten hän seisoo omilla jaloillaan. Siveellinen itsenäistyminen on sitä, että löytää sellaisen elämänymmärryksen, jonka puolesta voi elää. Sellainen elämänymmärrys on Vuorisaarnajohtoinen elämänymmärrys. Henkinen itsenäistyminen on jo vähän enemmän. Se edellyttää varmaa pohjaa, työllä ja kokemuksella hankittua sisäistä varmuutta siitä, että totuus on löydetty eikä enää ole peräytymisen mahdollisuutta. Todellinen henkinen itsenäisyys saavutetaan Kristussyntymässä. Pekka Ervast kertoo myös siitä, että kansakin voi saavuttaa henkisen itsenäisyyden.

Sellaista hän toivoi Suomen kansasta ja se merkitsisi sitä, että Suomeen syntyisi mysterio-opisto.

84

Kysymys: Näin itsenäisyyspäivänä tekee mieli kysyä: Miten voisin yksilönä kasvaa itsenäiseksi?

Vastaus: Itsenäistyminen merkitsee irtautumista laumahengestä ja lieneekö siihen muuta keinoa kuin jooga, raadsha jooga, josta teosofiassa on puhuttu alusta asti. Sillä tarkoitetaan säännöllistä, joka päivä toistuvaa moraalisten asioiden mietiskelyä. Ei mikään mietiskely tahansa kasvata ihmistä ihmisenä. Ihmistä kasvattaa ihmisenä vain se, että hän mietiskelyn avulla upottaa itseensä Vuorisaarnan viiden käskyn moraalin, niin että niiden henki tulee osaksi häntä itseään. Se on tosi itsenäistymistä. Joku on hyvä ihminen, luonnostaan hyvä. Hän on tullut hyväksi siten, että hän on ennen pyrkinyt hyvyyttä kohti, ja kun hän on syntynyt uudelleen maailmaan, hänen pyrkimyksensä on toteutunut, hyvyys on kasvanut hänen luonteekseen. Meissä on epäitsenäisyyttä, laumahenkeä, niin että menemme joukkojen perässä. Laumahengestäkään emme pääse irti, muuten kuin perusteellisen itsekasvatuksen kautta. Täytyy tehdä tahtoperäistä työtä ja joka-aamuinen mietiskely on annettu ohjeeksi. Mietiskelyn tulee tapahtua nöyrässä hengessä, ei siinä hengessä, että »minun pitäisi tulla joksikin». Siitä ei ole kysymys, vaan siitä, että moraalitappaudukseni vereemme.

Kysymys: Mitä on palveleminen ja auttaminen kristosofisesti käsitettynä?

Vastaus: Mestareitten sanoma on ollut kaikkein huonoimmassa asemassa. Kaikki muu tässä maailmassa menestyy, mutta Mestareitten sanoma ei tahdo menestyä. Se kaipaa palvelevaa ja auttavaa kättä, työntekijöitä Mestareitten sanoman puolesta.

Kysymys: Kristosofisessa ryhmätyössä saatamme joskus todeta, että henkilökohtaiset sympatiat ja antipatiat vaikuttavat omalla ikävällä tavallaan toimintaan. Kuinka tällaiseen tulee suhtautua ja mitenkä sen voisi voittaa?

Vastaus: Pahanvastustamattomuus on henkisen elämän kulmakivi. Kun asetumme pahanvastustamattomuuden kannalle, niin jonkun meitä syyttäessä ja loukatessa kysymme, onko meidän pakko menettellä samalla tavalla. Siihen ei pakota muu kuin sisäinen eläin, joka nousee ja sähähtää. Pahanvastustamattomuuden kannalta voi ymmärtää, että jokainen ihminen on kaltaisensa ja menettelee niin kuin menettelee, mutta meidän ei ole pakko menetellä samalla tavalla. Silloin tulee itsestään rauha. Pahanvastustamattomuuden käskyyn sisältyy positiivisena

puolena rauha, sanoo Pekka Ervast. Se käsky kuuluu sanatarkasti: Älä ole pahaa vastaan. Oleminen on sielun sisäinen perusasento, johon tulee pyrkiä, se on aina oleva tila. Oleminen on okkultista työtä. Ihminen voi opettaa enkeleitäkin vain olemalla jotakin, saarnat eivät heihin tehoa.

87

Kysymys: Pekka Ervast, valaistessaan teosofisen liikkeen historiaa sanoo, että totuudenetsijän eteen asetetaan kysymys siitä, missä määrin hän osaa ymmärtää ja seurata totuuden Pyhää Henkeä. Tässä on avain kaikkien vaikeuksien voittamiseksi sekä oman karman puitteissa että ryhmätyössä. Mutta miten opimme seuraamaan itse totuuden Pyhää Henkeä elämämme vaikeuksissa?

Vastaus: Sanotaan ettei syntiä Pyhää Henkeä vastaan anneta anteeksi. Kun on ymmärtänyt esimerkiksi Vuorisaarnan elämänymmärryksen totuudeksi, mutta jostain syystä kieltää tämän löytämänsä totuuden tai kääntää sen palvelemaan omia pyyteitään, tekee syntiä totuuden Pyhää Henkeä vastaan. Nurinkäännetty totuus johtaa vastaavanlaiseen käytäntöön, se vie nurinkääntyneisiin tekoihin. Tekoja ei voi kukaan antaa anteeksi, niistä tulevat karmalliset seuraukset. Kristus kehotti luopumaan vihasta. Uskovainen voi kuvitella, että pitää olla täynnä pyhää vihaa kaikkea syntiä vastaan. Tällainen nurin-

kääntynyt käsitys aiheuttaa suvaitsemattomuutta ja ihminen tulee tehneeksi pahoja tekoja. Niistä tuleva karma hänen täytyy joskus lunastaa, koska jokainen syy tuottaa kaltaisensa seurauksen. Teosofit tunnustavat veljeyden totuudeksi. Jos he kieltävät veljeyden, se johtaa epäveljellisiin tekoihin.

88

Kysymys: Sanotaan, ettei kaksi ilman kolmatta. Kesäkursseilla 1952 J. R. Hannula puhui päiväkouksessa kuinka ensimmäinen vaihe oli, kun Pekka Ervast pani maailmanuskonnon työn alkuun. Toinen vaihe oli, kun henkisestä seurasta erotettiin pieni joukko ihmisiä, kristosofinen kantajoukko, joka katsoi viisaammaksi olla perustamatta seuraa, jolloin kukaan ei voi ketään ottaa eikä ajaa pois mistään ryhmittymästä, vaan jokainen saa itse valita itsensä ja erottaa pois henkisestä liikkeestä jos niin tahtoo. Mikä on mahdollinen kolmas vaihe?

Vastaus: Jos uskomme että epäonnistuminen on välttämättömyys henkisissä liikkeissä, ei mainittu toinenkaan vaihe onnistu. Mutta eihän ollut välttämätöntä, että henkinen järjestö erotti keskuudestaan jäseniä. Se tuli mahdolliseksi vain sentähden, että siinä järjestössä oli ihmisiä, jotka toimivat niin kuin toimivat, erottivat toisia pois. Sama seikka pitää paikkansa, vaikka ei olisi minkäänlaista järjestöä, sillä enemmistön suhtautuminen johonkin määrät-

tyyn henkilöön aiheuttaa aivan samanlaisen tilanteen. Silloin yksilö, joka joutuu syystä tai toisesta painostuksen alaiseksi, lopulta väsyä, hänen on poistuttava. Eihän järjestömuoto sinään edellyttänyt, että täytyi toisia erottaa. Erottaminen oli seuraus ihmisten sisäisestä asenteesta. Kun niin viisaat ihmiset kuin H. P. Blavatsky ja Pekka Ervast perustivat järjestöjä, niin kyllä heidän tiedossaan oli, että sellaiset ryhmittymät voivat onnistuakin. Eivät he sitä varten seuroja perustaneet, että ne epäonnistuisivat, vaan sitä varten, että ne onnistuisivat. Kyllä henkisen työn onnistuminen riippuu meistä ihmisistä. Olipa työmuoto mikä tahansa, ei se muoto meitä pelasta, ellemmme itse ratko asioitamme niin selviksi, että osaamme suhtautua toinen toisiimme veljeyden hengen mukaisesti.

89

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että nöyrytyminen on tarpeen, jotta osaisimme noudattaa Vuorisaarnan ensimmäistä käskyä. Kun omistusoikeuttamme loukataan, niin olemme taipuvaisia suuttumaan. Eiköhän nöyrytyminen auttaisi toisenkin käskyn kohdalla, ettemme ulottaisi omistusoikeuttamme toiseen ihmiseen. Voiko nöyryytymistä soveltaa muidenkin käskyjen kohdalle?

Vastaus: Miehen ja naisen keskinäinen suhde oli aikaisemmin sellainen, että mies oli luomakunnan kruunu ja nainen oli hänen alamaisensa. Tilanne on

paljon muuttunut. Ei yleinen mielipidekään hyväksy tuollaista asennetta ainakaan täällä länsimailla. Ei omistusoikeus saisi tulla kysymykseen, kun kaksi ihmistä menee avioliittoon, vaan keskinäinen rakkaus. Vaatimuksen tilalle nöyryys.

90

Kysymys: Mitä tarkoittaa Jumalan pojan syntyminen ihmisessä? Onko se jokin vihkimyksistä? Taapahtuuko Jumalan pojan synnyttäminen ihmisen omin ponnistuksin vaiko Jumalan avulla?

Vastaus: Pekka Ervastian opetuksista ymmärrämme, ettei Jumalan pojan syntyminen ihmisessä ole päämäärä, vaan Kristussyntymästä vasta alkaa kristityn tie, se on kristityn ensimmäinen sinetti. Kun tutkimme Paavalin, Hannulan ja Ervastian autobiografioita ne osoittavat, että jokainen heistä oli etsinyt totuutta, niin että siitä oli tullut heidän elämänsä keskeisin asia. Niinpä Paavali kertoo olleensa äärimmäinen fariseus ja pitäneensä Mooseksen lakeja kaikkein täydellisimpänä elämänymmärryksenä. Hän uskoi niihin toden teolla, sillä hän näki, että ne olivat tosia. Juutalaisten Jumala oli ainoa totinen jumala. Kun hän oli niin tosissaan uskossaan ja teossaan, se vei hänet lopulta sellaisiinkin tekoihin, että hän rupesi vainoamaan kristittyjä, koska hän ymmärsi, että kristityt olivat lahkolaisia, jotka tahtoivat häiritä juutalaisten uskonnollista rauhaa. Paavali oli

oman elämänkatsomuksensa puolesta ja Jumalan et-
sinnässään niin totta täynnä, että se vei hänet lo-
pulta Damaskon tiellä henkiseen kokemukseen, jolloin
Kristus hänessä syntyi. Siitä kokemuksesta vasta al-
koi hänen varsinainen elämäntyönsä. Sauluksesta
tuli Paavali. Hän teki elämänsä loppuun saakka työ-
tä Kristuksen sanoman puolesta, ponnisti kaikki voi-
mansa. Samoista asioista puhuivat J. R. Hannula ja
Pekka Ervast ja ymmärrämme, että ennen Kristus-
syntymää on paljon tehtävää. Kristussyntymä tulee
sitten lahjana ylhäältä, jos sitä tarvitaan työssä.
Nyky aika on aivan toisenlainen kuin oli Paavalin
aika. Silloin ei ollut tarjolla valistusta järjelle eikä
sydämelle samalla tavalla kuin nyt on kristosofisesta
kirjallisuudesta. Nyt ovat aivan toiset mahdollisuu-
det. On aivan kuin kiusaisi Jumalaa, kun ajattelee,
että pitäisi saada jokin henkinen kokemus. Tulee
kysyneeksi itseltään: Onkohan tullut kaikkea saatua
opetusta viedyksi käytäntöön? Eikö ole parempi
nöyrytyä elämän edessä ja ajatella, että on sentään
hyvä, kun saa olla aivan tavallinen ihminen ja saa
pyrkiä niin hyvin kuin osaa, jotta kypsyisi ja valmis-
tuisi johonkin parempaan tehtävään. — Pekka
Ervast ei puhu paljon vihkimyksistä uuden liiton
yhteydessä, vaan hän puhuu henkisistä kokemuk-
sista. Vihkimykset vanhassa merkityksessä tarkoit-
tivat näkymättömässä maailmassa tapahtuvia vas-
taanottotilaisuuksia siellä oleviin veljeskuntiin.
Uuden tien avauduttua Jeesus Kristuksessa tuli van-
ha tie puhdistuksen tieksi siten, että sillä tiellä esiin-
tyviä voitettavia seikkoja voidaan nyt suorittaa tässä

tavallisessa, jokapäiväisessä elämässä. Ne koetukset ja niissä saavutetut voitot keskittyvät veljeyteen, sukupuolisuuteen ja kunniaan. Niiden voitot johtavat persoonallisuuden kuolemaan. Sitä seuraa Kristus-syntymä, joka siis on varsinaisesti ensimmäinen vihkimys uudella tiellä vastaten vanhan tien neljättä vihkimystä. Uudella tiellä tapahtuvat kaikki kokemukset päivätajuisesti eivätkä unitilassa, kuten vanhalla tiellä. — Kristussyntymä tekee ihmisestä tavastan valtakunnan kansalaisen ja ihminen on »pelastettu» siten, että hän tietää ja tuntee Jumalan kokemuksestaan.

Huomaamme, että koska puhdistuksen tie on kuljettavissa tässä tavallisessa elämäntilassa, siinä ei olla sidottuja menettelytapoihin. Elämäntilassa menettelytavat ovat jokaiselle yksilöllisiä ja ihmiseltä odotetaan vain, että hänellä on Vuorisäärnan elämäntilassa veressään ja että hän sillä oikaisee itseään jokaisessa elämän tilanteessa. Siten tehden hänen tajuntansa vähitellen keskittyy kuin yhtämittäiseen rukoukseen ja Isän tahdon noudattamiseen tulee hänen elämänsä keskukseksi. Tämä on persoonallisuuden kuolemaa ja samalla valmistumista edessä olevia tehtäviä varten. Esimerkkeinä siitä, mikä on ihmisen varsinainen ja henkinen tehtävä, ovat ne edelläkulkijat, jotka ovat meille tien viitoittaneet. Heidän tehtävänsä on Isän tahdon täyttäminen, Isän valtakunnan rakentaminen maankin päälle. Se on myös meidän edessäoleva tehtävämme. Osataksemme täyttää sen tehtävän tarvitsemme valmistusta, jota on nimitetty puhdistuksen tieksi.

Kysymys: Pekka Ervast kertoo astraalisista kuorista, joista sielu on siirtynyt taivastilaan, mutta nämä kuoret elävät. Voivatko ne vaikuttaa ihmiskunnan kohtaloihin jotenkin?

Vastaus: Tuskinpa kuoret enää vaikuttavat, sillä nehän ovat samanlaisia kuin esimerkiksi fyysilliseen hautaan kuopattu ruumis, josta jo koko elämä on kadonnut. Sellainen kuori on jo astraalinen ruumis. Siihen voi tosin liittyä välivaiheitakin. Materialisti voi olla niin tyystin kiintynyt omaan persoonalliseen elämäänsä, ettei hän kiirastulijajan loppuessa kykenekään tajuntana kokonaan irtautumaan kaamasta eli astraaliprinsiipistä. Silloin hänen minuutensa menee kuin kahtia, niin että osa minuudesta jää toistaiseksi astraaliprinsiippiin, vaikka hän siirtyykin jo taivasmaailmoihin, persoonalliseen taivaaseen. Silloin astraaliprinsiippiä nimitetään haamuksi, joka ei vielä ole varsinainen kuori. Näillä haamuilla on jonkin verran järkeäkin ja ne voivat tietenkin vaikuttaa ainakin spiritistisissä istunnoissa siten, että ne lukevat läsnäolevien toiveita heidän aivoistaan ja esiintyvät edesmenneinä ystävinä.

Kuori on persoonallisuuden alemman osan kaiku. Siitä on kiirastulessa palanut pois himo- ja haluelämä. Kuori hajoaa aikanaan. Persoonallisuuden ylempi puoli, se, joka sisältää inhimilliset ominaisuudet, siirtyy persoonalliseen taivastilaan kerraten siellä

menneen elämänsä minäkeskeiset onnentilat. Vastan loputtua alkaa varsinainen taivastila, deevakhaani.

92

Kysymys: Onko kuolema olemassa? Jos ihminen ei pelastu, häviääkö hän?

Vastaus: Teoreettinen mahdollisuus tietenkin on, että se vuosimiljoonia kestänyt kehitystaival, jonka kuluessa monaadi on aineellisuuden haudan kautta kulkién kasvattanut ihmistä, katkeaa ja ihminen joutuu häviöön. Tämä on mahdollinen siksi, että ihminen voi vapaatahtoisena nousta elämän tahtoa vastaan ja syöksyä mustaan magiaan. Siitä alkaa häviön tie. Aikanaan monaadi saa taas alkuun. Mutta elämäkoulu on niin armottoman ankara silloin, kun ihminen itse antaa sille tilaisuuden olemalla itsetietoisesti kiinni pahassa. Se ravistaa ihmisen hereille. Sanotaan olevan perin harvinaista, että ihminen jaksaisi menettää ihmisyytensä. Muuta kadotusta ei ole. Jokaista ihmistä, joka ei löydä Kristusta, kohtaa persoonallisuuden kuolema ja uusi jälleensyntyminen uutena persoonallisuutena. Se on elämän laki. Vasta sitten, kun ihminen jossakin jälleensyntymässään yhtyy Kristukseen, tulee se persoonallisuus kuolemattomaksi ja ihminen voi syntyä uudelleen samana persoonallisuutena tekemään työtä Isän tahdon toteuttamiseksi.

Kysymys: Pekka Ervast opettaa: »Yhteistyön perusta on siinä, ettei meillä ole vihollisia». Kun elämä syvimmältään on käytäntöä ja yhteistoimintaa, niin mitä tulee ottaa huomioon, ettei kääntäisi selkäänsä yhdellekään veljelle?

Vastaus: Sitä seikkaa, että henkisellä liikkeellä tai henkisellä ihmisellä on vihollisia ulkomaailmassa, ei voi muuttaa, koska kaikki ihmiset ovat vapaita. Kaikenlaiset elämänkatsomukselliset ristiriidat saattavat kärjistyä hyökkääviksi henkistä yhtymää vastaan ja ne on koetettava kestää. Se on samalla henkiselle liikkeelle tai yhtymälle koe. Henkisen liikkeen täytyy tunnustella itseään, onko yhteistyö rakennettu kalliolle vai juoksevalle hiekalle. Näyttää siltä, että nykyään hajoittavat voimat nousevat useimmiten henkisten liikkeitten sisältä. Tällöin kysytään keskinäistä luottamusta ja anteeksiantoa. Joka seisoo, katsokoon, ettei lankea, ettei ryhdy vaatimaan itselleen luottamusta. Luottamus on kuin taiwaan lahja, se tulee jos on tullakseen. Vaatimalla saavutettu luottamus perustuu sokeaan uskoon; sellaista on mm. kristikunnan luottamus kirkollisiin auktoriteetteihin, jotka ovat auktoriteetteja virkansa vuoksi. Henkiset auktoriteetit ovat kokemusperäisessä kosketuksessa Jumalaan, joten heille annettu luottamus tulee näkevästä uskosta, rakkaudesta.

Kysymys: Miten meidän tulisi kristosofisessa ryhmätyössä herätellä itseämme aktiivisuuteen yhteisessä työssä ja ponnistuksessa?

Vastaus: Ryntäilyäkin on yritetty ja onhan lupa yrittää. Jos joku keksii jonkin erikoisen menetelmän, jolla voisi toisia herätellä, niin asettaessaan yrityksen kokeelle hän näkee, onko siinä yrityksessä siunaus mukana. Olemme vapaita ihmisiä ja olemme vapaaehtoisesti mukana tällaisessa työssä. Jos tähän työhön tulee joltakin taholta pakko, niin se häätää ihmisen pois aktiivisuudesta. Aktiivisuus syntyy rakkaudesta työhön. Mitä rakastaa, sitä jaksaa, oli J. R. Hannulan tapana sanoa. Teosofisen liikkeen aikana on yritetty monenlaisia keinoja sanoman leviämisen edistämiseksi. Kuitenkin on todettava, etteivät Pekka Ervast eikä J. R. Hannula keksineet muita keinoja ulospäiseen toimintaan kuin esitelmätyö, kirjallisuus ja aikakauslehti. Näiden sisällön hedelmällisyys on riippuvainen siitä tutkimustyöstä, jota asianharrastajat tekevät sekä yksikseen että yhteisesti.

Kysymys: Onko yleismaailmallinen sota vältettävissä? Jos on, niin silloin olisi kuoleman usko poistunut ja uusi aika todella alkanut.

Vastaus: Sota on ihmisten aiheuttama, mutta rauhantilan mahdollisuuksia voimme aina etsiä. — Varhaiskristityt, gnostikot, määrittelivät ihmiset kolmenlaatuisiksi. Ihmiskunnan kehityksen kulku on aiheuttanut, että ihmisiä on sisäiseltä rakenteeltaan kolmenlaisia gnostikkojen mukaan: hylikoi-, psykhhikoi- ja pneumathikoi-ihmisiä. Hylikoi-ihmisten perusasenne on kiinni aineessa. He ymmärtävät elämää etupäässä aineellisuuden kannalta. Raha, valta, kunnia, kaikki hyvinvointi, mitä maailma tarjoaa, on tärkeitä. Nämä ihmiset muodostavat ihmiskunnan tässä vaiheessa enemmistön. Psykkiset ihmiset ovat kiinnostuneita myös Jumalasta ja henkimaailmasta. Kirkkouskovaiset, psyykkisten tutkijain harrastajat, spiritistit ja monet muut harrastavat enemmän tai vähemmän tarmokkaasti henkisiä asioita, mutta toinen silmä ja korva on tähdätty aineellisuuteen päin. He pitävät aineellisuudesta kiinni siten, ettei henkisyteen pyrkiminen saa häiritä aineellista hyvinvointia. He ovat samanlaisessa sielutilassa kuin Uudessa Testamentissa kuvattu rikas nuorukainen. Kolmannen ryhmän, pneumaatikkojen sieluissa on kuin Kainin merkki, heidän täytyy aina vain kysyä ja etsiä.

Eri ihmislaatuisten sieluntila paljastaa heidän mahdollisuutensa ymmärtää ihmiskunnan kokonaisuutta. Hylikoit, aineellisuuteen taipuvat ihmiset, eivät osaa ymmärtää ihmisyyttä muuten kuin korkeintaan järkensä avulla. Jos heille tosiasiat paljastavat sen, että pahan karkein ilmennysmuoto, väkivalta, vääräryys, sota, tekee lopun heidän omastakin elämä-

tään ja jos maailman mahtimiehille, jotka ovat valtioiden johdossa, selviää kokemuksien kautta, että sota on käynyt kelpaamattomaksi kansojen välisiä asioita ratkaistaessa, he hieman nousevat hylrikhoitilastaan ja voivat tehdä perusteellisen ratkaisun. He voivat yhteistuhon pelosta järjeään käyttäen estää maailmanpalon. Heitä on enemmistö, mutta heidän pohjavirityksensä on materialistinen. Psykikoit ymmärtävät elämää hieman syvemmin. He ymmärtävät jotakin rakkaudestakin, veljeydestä, ihmisyydestä. Heiltä voisi toivoa oikeampaa asennoitumista elämään, koska he uskovat Jumalaan. Entä mistä he saisivat tiedon välähdyksen ja tahdon, että osaisivat luopua sokeasta uskostaan ja ryhtyisivät etsimään totuutta? Totuutta etsiessään heille selviäisi, ettei Jumala voi olla sodan puolustaja. Tämä muutos on riippuvainen pneumatikoista, henkisistä ihmisistä, heidän aktiivisuudestaan, heidän työstään. Jeesuksen sanat oppilailleen: »Te olette maan suola ja te olette maailman valo», pitävät paikkansa. Jos suola käy mauttomaksi, niin millä sitten maustetaan, tai jos kynttilä pannaan vakan alle, niin eihän se valaise ketään. Henkisten ihmisten pitää aina valaista maailmaa ja olla suolana kansoissa. Siinä on pelastus. Henkisten ihmisten ajatukset ovat niitä ajatuksia, joiden varaan ihmiskunnan tulevaisuus rakentuu. Niitä ajatuksia, joita pneumatikoit, henkiset ihmiset, ajattelevat, ottavat vastaan sekä psykikoit että ne hylrikhoitkin, jotka toistaiseksi ovat vallassa ja määräävät kansojen elämästä. Kaikki riippuu siitä, miten voimakkaasti henkinen

valiojoukko elää kansojen keskellä. Henkiseen valiojoukkoon kuuluvia ihmisiä on, kuten Pekka Ervast opettaa, rajoitettu joukko. Mutta mikään kansa ei voi elää, ellei sen keskellä ole henkisiä ihmisiä. Vaikkeivät pneumathikoit tuntisi toinen toisiaan ja vaikkei heillä olisi mitään henkistä yhteistyötä, he ovat kuitenkin siinä kansassa maan suola ja maailman valo. He edustavat henkisyttä kansassa, jotta kansan ruumis pysyy myrkyttömänä.. Silloin kansa elää. Henkisiä ihmisiä on vähän ja siksi heidän tulisi kovasti ponnistaa, jotta ihmiset heräisivät näkemään sodan kamottavuuden. Jotkut psykikoistakin silloin heräävät näkemään Kristusrakkautta. Kaikki on työn takana. — Kun teosofista liikettä suunniteltiin Suomeen, niin noin 600 sielua lupautui syntymään Suomeen. Se oli alkujoukko, alussa mukana ollut joukko. Mutta aikanaan ne sielut joutuivat kokeisiin. Elämä asettaa kokeita ja kysyy: Oletteko tosissanne? Käy kuin myrskytuuli henkisen liikkeen yli. Siinä kokeessa jotkut epäröivät ja jäävät tiepuoleen. Voima heikkenee, niin että täytyy ottaa aivan kuin reservit mukaan. Pekka Ervast kertoo tästä kirjansa »Laki vaiko evankeliumi?» lopussa: Pelastus on niissä sieluissa, jotka olivat mukana alkukristillisellä ajalla. Kun he syntyvät uudelleen, niin he tuovat tullessaan sen siemenen, mikä silloin kylvettiin. Jo viime vuosisadan loppupuolelta lähtien on niitä ihmisiä syntynyt maailmaan ja yhä uusia tulee syntymään. Heissä on pelastus. Pelastus on niissä ihmisissä, jotka jo syntyessään ovat tuoneet mukanaan semmoisen

ihmisyyden idun, että kun he panevat sen siemenen kasvamaan ja yhteistyössä ponnistavat, niin se voima on herättävä ihmisyyttä edellä mainituissa kahdessa muussa ihmisryhmässä. Jumalanetsijäin työ on kuin öljyä, jota heitetään aalloille, kun ne riehuvat. Tästä meillä on kokemuksiakin. Maailmassa on tuskaa, mutta Jeesus Kristus sanoi: Valittujen tähden tuskan aika lyhenee.

96

Kysymys: Ymmärrän, että ilman J. R. Hannulan elämäntyötä nyt syntynyt maailmanuskonto olisi jäänyt aivan kuin riippumaan ilmaan. Onko niin, ettemme ymmärrä syntynyttä maailmanuskontoa, ellemmme ota vastaan Pekka Ervastin lisäksi J. R. Hannulaa?

Vastaus: Pekka Ervast opetti sekä puheissaan että kirjoituksissaan uuden uskonnon tulosta. Hän selitti useassa yhteydessä sen tuoman maailmankatsoimuksen, elämänymmärryksen, jumalanpalveluksen sekä uuden uskonnon aiheuttaman tulevan sivistyksen sisällön ja saavutukset. Vieläpä hän sanoi jo vuosisatamme alkupuolella, että ehkä jotkut meistä saavat nähdä uuden Opettajan, siis uuden uskonnon julistajan, ja uuden uskonnon syntyvän. Kysymys ei siis ollut kaukaisesta tulevaisuudesta vaan nykyajasta. Jokainen tutkija, jos hän vain on ennakkoluuloton, saattaa P. E:n omien opetusten valossa ymmärtää, että Pekka Ervast itse oli uuden uskonnon

keskushenkilö. Mutta käytäntö todistaa, etteivät ihmiset sitä ilman muuta ymmärrä. J. R. Hannula avasi ymmärryksemme. Hän selittää opetuksissaan Pekka Ervastin henkisen ja okkultisen aseman Valkoisessa Veljeskunnassa ja ilmoittaa että hän oli uuden uskonnon keskushenkilö. Tämä on nyt historiallinen tosiasia ja siksi J. R. Hannulan opetukset ovat välttämättömiä, jotta pääsemme sisälle Pekka Ervastin todelliseen sanomaan. Vasta J. R. Hannulan avulla saatamme ymmärtää sellaisiakin Pekka Ervastin lausuntoja kuin, että uusi uskonto on tarkoitettu koko ihmiskunnalle ja että sen sanoma on niin syvä, että siihen sisältyvät kaikki entisetkin uskonnot. Uuden uskonnon sanoman syvyys pohjautuu sen sanoman alkulähteeseen, joka on Auringon Kuninkaallinen Neuvosto, Logoksen Isä-hierarkia.

97

Kysymys: Mikä on vanhan ja uuden liiton ero?

Vastaus: Mooseksen lain kunnioittajille Mestari sanoi: Te saitte lain enkeleiltä. Tämä lause on viittaus siihen, että aurinkokuntamme johtava hierarkia on kolmiasteinen, siinä on Pyhän Hengen, Pojan eli Kristuksen ja Isän hierarkiat. Ihmiskunta nousee ihmisyyteen näiden Logos-hierarkioiden kasvattamana. Ensin lähetti tänne apuaan Pyhän Hengen hierarkia vanhan liiton uskontojen muodossa. Myöhemmin

tuli apu Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, sen Poika-hierarkiasta Jeesus Kristuksen kautta ja meidän ajallamme tuli kolmas apu eli vuodatus Logoksen Isä-ryhmästä Pekka Ervastian kautta. Näiden uskontojen välillä on syvyyseroja, jotka johtuvat Kristuksen suhteesta ihmiskuntaan. Syvyyserot näkyvät uskontojen opetuksissa, mutta ne tulevat esille myöskin tavassa, jolla Jumalaa etsitään ja saavutuksissa, kun Jumala löydetään. Katselemme tätä kysymystä nyt Jumalanetsijän kannalta.

Ihmissielun pyyde- eli himoluonto on peräisin edellisestä luomispäivästä, jolloin olimme eläinkuntana. Ihmissielussa on siltä ajalta jäännöksenä sielullinen eläintarha. Vanhan liiton aikana Kristus, eli ihmisyyden perikuva, oli vielä kaukana näkymättömässä maailmassa niillä tasoilla, joilla on ihmisen kuolematon eli ylempi minä. Ihmisen henkinen kasvu merkitsee päivätajuisen minän yhtymistä tuohon ylempään minään ja samalla Kristuksen yhteyteen. Vanhan liiton aikana ihmisen oli nujerrettava sielunsa eläintarha ja siten valmistettava itselleen sellainen sieluruumis, jossa hän saattoi olla itsetietoinen ruumiinsa ulkopuolella ja näkymättömässä maailmassa nousta ylempään minänsä ja siellä olevan Kristuksen yhteyteen. Ihminen saattoi siten tulla jumalaksi, mutta jumala ei voinut tulla hänessä ihmiseksi.

Jeesus Kristuksen kautta Kristus tuli maapallon eetteritasolle ja ihmisten päivätajunnan taakse. Kristus tuli ihmistä lähelle, mutta ihmisen ylempi minä on yhäti älyn maailmassa. Nyt on Kristus lä-

hempänä ihmistä kuin ihmisen ylempi minä, joten tilanne on toinen kuin vanhan liiton aikana. Nyt ihmisen on vedettävä ylempi minänsä tähän päivä-tajuntaan ja eetterimaailmassa olevan Kristuksen yhteyteen. Kun se työ on suoritettu, niin ylempi minä on silloin sama kuin päivätajuinen minä, joten ei ole enää kahta minää. Sellaisia ihmisiä olivat mm. Paavali Damaskoskokemuksen jälkeen, Stefanus ennen marttyyrikuolemaansa, J. R. Hannula ja tietenkin, joskin suurella syvyysserolla Jeesus Kristus ja Pekka Ervast. — Uuden tien ihmisen suhde sielunsa eläintarhaan on toinen kuin ennen. Hän ei tuhoa eläintarhaansa, vaan kesyyttää eläimensä pahanvastustamattomuudella ja tekee niistä työjuhtia asettaen ne palvelemaan henkistä elämää. Tätä prosessia Pekka Ervast tarkoittaa puhuessaan mm. siitä, että älyllis-seremoniallisen eli maagillisen elämän tarkoituksena on herättää ihmisessä hänen korkeampi minänsä.

Korkeampi minä sisältää ihmisen kaikki entiset persoonallisuudet kirkastettuina, joten edellämäinitun mystillisen avioliiton läpikäynyt ihminen on päivätajunnassaan kokonainen. Hänellä on käytettävissään satojen persoonallisuuksien voima. Tästä saamme avaimen siihen, miksi harvat oikeamieliset pelastavat kansan ja ihmiskunnan. Henkinen työ kaikissa muodoissaan vetää ylemmän minän tajuntaa päivätajunnan yhteyteen Kristuksen avulla, joten kymmenen oikeamielistä työskentelee satojen persoonallisuuksien hyvyyden voimilla.

Kysymys: Kysymysillassa 3. 5. 1910 Pekka Ervast antaa mielestäni, hänen muihin opetuksiinsa verraten, tavallaan oudon selityksen Kristuksen ja Buddhan vihkimyksistä. Hän sanoo, että kun ihminen on tullut buddhaksi, se on, kun hän on ottanut sen vihkimyksen, jota sanotaan buddhavihkimykseksi, niin hän on sitä ennen ollut Boodhisattvana eli Kristuksena hyvin pitkiä aikoja. Satojatuhansia vuosia hän on ollut koko ihmiskunnan henkisenä opettajana eli Kristuksena; hän on johtanut ihmiskuntaa ja vastannut Jumalan edessä sen henkisestä kehityksestä. Kun hän on tehnyt sitä kauan, niin sitten hänen toimensa päättyy ja tulee toinen Boodhisattva, joka ottaa hänen tehtävänsä. Niin kävi silloinkin, kun tämä ns. neljäs Boodhisattva lopetti toimensa ja antoi virkansa viidennelle Boodhisattvalle, jonka me tunnemme Kristuksena. Ja tämä neljäs Boodhisattva oli juuri se jonka me tunnemme nimellä Gautama Buddha. Se oli hänen viimeinen ruumistuksensa, ja silloin hän jätti toimensa Kristukselle.

Mitä tässä tarkoitetaan Kristuksella? Ei P. E. suinkaan tarkoittane kosmillista Kristusta, Johanneksen evankeliumin Kristusta, Sanaa, Logosta, jonka kautta kaikki on tehty?

Vastaus: Pekka Ervast samastaa tässä nimet Boodhisattva ja Kristus. — Sanat Kumaaran eli Melkisedekin koulussa on kaksi tavoitetta. Ensimmäinen ta-

voite, jonka tielleastuja voi ottaa kohteekseen on arhatius eli neljäs vihkimys. Toinen tavoite, johon voi suunnata kulkunsa alusta asti on boodhisattva-vihkimys. Se on seitsemäs vihkimys, jossa kosmillinen Kristus on niin personifioitunut, että Boodhisattva on ottanut ihmiskunnan sydämeensä. Hän vastaa, kuten P. E. sanoo, Jumalan edessä ihmiskunnan henkisestä kehityksestä. Siksi Boodhisattvaa nimitetään Kristukseksi. Kristus merkitsee voideltu, se on arvonimi. Melkisedekin järjestelmän mukaan Buddha on korkein, joka on ihmiskunnasta noussut. Buddha on kahdeksannessa vihkimyksessä ja hänen alapuolellaan seitsemännessä vihkimyksessä ovat Kristukseksi nimitetyt Mestarien Mestarit, kuten Boodhisattvat, Manut ja Mahatshoohanit. Yhdeksännessä vihkimyksessä ovat seitsemän Venuksesta tullutta Kumaaraa, joista Maailman Herra eli Sanat Kumaara eli Melkisedek on korkein.

Tämän vihkimysportaikun yläpuolella on Logoksen alue, Logoshierarkiat, jossa ihmisten monaadit ovat kuin kosmillisen Kristuksen ruumiina. Sitä nimitetään Melkisedekin järjestelmässä Suureksi Uhriksi. Hebrealaiskirjeessä sanotaan, että Jeesus Kristus tuli ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestelmän mukaan. Hän oli käynyt Melkisedekin koulua, siis kulkenut vihkimysten tietä ja saavuttanut siinä korkeimman asteen, jota sanat »ylimmäinen pappi» kuvaavat. Pekka Ervastilta saamme ymmärrettävän selityksen tähänkin kysymykseen. Hän sanoo, ettei Jeesus Kristus ottanut **palestiinalaisessa ruumistuksessaan** tavanomaisia vihkimyksiä, sillä hän oli

uuden tien avaaja. Hän riisti entiset vihkimyksensä päivätaajuntaansa ja teki suurrynnistyksen saavuttaen päivätaajuisen yhteyden Suureen Uhriin eli kosmilliseen Kristukseen, siis Logokseen. Kosmellinen Kristus tuli Jeesuksen päivätaajunnassa personifoiduksi ja se voitto avasi kaikille ihmisille suoran tien Kristuksen yhteyteen.

Kysymys: Mitä tarkoitetaan maagikolla?

Vastaus: Maagikko on ihminen joka käyttää yliaistillisia kykyjä. Yliaistilliset kyvyt ovat useimmiten synnynnäisiä ja kulkevat perintönä muutamissa suvuissa. Allekirjoittanut tunsi kansanparantajasu-vun, jossa parantavat kyvyt olivat esiintyneet kolmessa sukupolvessa. Näille parantajille oli ominaista selvänäköisyyskyky, joka tarvittaessa herätettiin katsomalla viinapikariin. Eräs toinen kansanparantaja näki unessa etukäteen tulossa olevan potilaan ja tiesi hänen vaivansa. Tällaisia pikkutietäjiä on Suomessa ollut paljon ja tiedetään, että heillä on yleensä heikko moraalitaju. Sama tietäjä saattaa parantaa sairaita mutta myöskin kostaa. Magiassa eroitetaan useita laatuja, sekä valkoisia että värillisiä. Rasputinia on nimitetty punaiseksi maagikoksi. Benvenuto Cellini, maailmankuulu kultaseppä ja kuvanveistäjä kertoo mielenkiintoisen omakohtaisen kokemuksensa nekromantiasta eli henkienmanauksesta.

Kysymys: Pekka Ervast sanoo taivaasta: Taivas ei olisi onnea, autuutta, ellei se olisi yhdessäoloa monen kanssa. Todellinen yhdessäolo tapahtuu kuitenkin vain muutamille valituille. Miten tämän ymmärrämme?

Vastaus: Jos on paljon vieraita ihmisiä yhdessä, niin tuskinpa heidän yhdessäolonsa on erikoisen viehättävää. Ystävien yhdessäolo sen sijaan on aivan toista, heitä yhdistää yhteiset harrastukset. Kuolemanjälkeinen elämä taivaissa on ystävien yhdessäoloa siksi, että vainajien mielikuvitus liittää sieluja yhteen. Jokainen uskonlahko luo kaltaisensa taivaan, jossa heidän kuvittelemansa Mestari esiintyy ja puhuu juuri siten, kuin he toivovat hänen puhuvan ja esiintyvän. Siksi jokaisen taivas on autuutta siitä huolimatta, että sellainen taivas on maanpäällisen elämän varjo.

Pekka Ervast kertoo myöskin Kristuksen taivaasta joka ei ole muodostunut vainajien mielikuvituksesta. Se taivas on todellisuus, se on ääretön avaruus. Sinne tulevat vain harvat valitut. Heitä tulee muutamia kristittyjenkin taivaista, mutta enemmän heitä tulee sinne »pakanoitten» keskuudesta, etenkin itämailta, joissa uskonnollinen elämä on vakavampaa ja käytäntöön sovellettua. Näille kaikille on yhteistä Mestarien opetusten käytännöllinen seuraaminen ja siksi he ovat lähellä Kristusta ja erikoisen lähellä toisiaan. He ovat valittuja.

Kysymys: Paavali seurasi Jeesus Kristusta Damas-kuskokemuksensa opastamana ja valittaa sitä erehdystään, että hän tuli vainonneeksi kristittyjä ja teki heille väkivaltaa. Täten hän oli oppositiossa Rooman esivaltaa ja sen väkivaltaisuutta kohtaan. Kuitenkin kirjeessään roomalaisille, 13 luvussa hän sanoo näin: »Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta. Sentähden joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säättämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion». Mitenkä tämä on käsitettävissä? Näyttää siltä kuin Paavalin käytäntö olisi ristiriidassa näitten hänen lausuntojensa kanssa.

Vastaus: Pekka Ervast antaa sellaisen opetuksen, että tällaisia pulmakysymyksiä tulisi katsella silloisen ajan näkökulmasta, tulisi asettua siihen ajankohtaan, jolloin nämä opetukset on lausuttu. Paavalin kirjeistä löydämme useita merkillisiä opetuksia, jotka eivät sovellu nykyaikaan. Siellä on opetuksia pitkästä ja lyhyestä tukasta ja naista kehoitetaan vaike-nemaan seurakunnassa jne. Meidän aikamme kannalta tuollaiset opetukset tuntuvat ontuvan. Eihän meitä muuta sieluiltamme toisenlaisiksi se, onko meillä pitkä taikka lyhyt tukka vai olemmeko lakki päässä tai ilman lakkia. Mutta ne sanathan lausuttiin silloiselle juutalaiselle kansalle, jolla oli omat piintyneet ja vakiintuneet tapansa. Rauhan säilyttämisek-

si ja jotta henkinen työnteko olisi mahdollista, oli oikein ja sopivaa elää maassa maan tavalla. Sellainen on tavallista yhteiskuntamoraalia. Näin säilyi ulkonainen rauha. Mutta noilla tavoilla ei ollut mitään tekemistä Paavalin henkisen sanoman kanssa.

Rauhan säilyminen oli siihen aikaan epävarmaa. Kun luemme Vanhaa Testamenttia, näemme elämän olleen sellaista, että jos joku sanoi vastoin yleistä käsitystä, ihmiset kokosivat kiviä maasta kivittääkseen tuollaisen ihmisen. Sama henki oli kansalla Paavalinkin aikana. Paavali kertoo, miten hänen elämänsä oli vaikeaa. Hän kärsi vieraitten ja omainsa keskellä ja vaara uhkasi häntä milloin missäkin. Elämä oli surkeata, mutta siihen täytyi jotenkin suhtautua, jotta yleensä Kristuksen sanoman julistaminen olisi ollut mahdollista. Näin ollen voi ymmärtää, että rauhan säilyttämisen kannalta oli parempi, ettei hänen seurakuntansa asettunut suoraan esivaltaa vastaan, jos siten oli mahdollista välttää julkista ristiriitaa. Paavali sanoo opetuksissaan suoraan, ettei meidän taistelumme ole taistelua verta ja lihaa vastaan, ei se ole miekan heiluttamista. Meidän taistelumme on sisäistä, se on taistelua henkivaltoja vastaan taivaan avaruudessa. Hän käyttää sellaista vertauskuvakieltä kuin taistelu ja sota. Hän sanoo oppilailleen mm., että puhekaa päällenne Jumalan koko sota-asu, jotta voisitte välttää perkeleen kavalat hyökkäykset. Hän puhui aikalaisilleen ja käytti kuvakieltä, että häntä paremmin ymmärrettiin. Tällaisista puheista johtuu paljon väärinkäsityksiä, kun niitä ajatellaan nykyajan kannalta. Mutta kun pi-

dämme kiinni siitä moraalista, jota Paavali on esittänyt, niin se on varmin tae. Lisäksi on huomattava, ettei Paavali itse ole kaikkea kirjoittanut. Se selviää meille, jos tarkasti luemme Paavalin kirjeitä. Usein toiset kirjoittivat ja Paavali vain lähetti terveisiä seurakunnille. Lisäksi saamme sen opin, että Paavalin vähäinen kompromissi tämän maailman moraalin kanssa ei pelastanut häntä vainoilta, sillä sama esivalta, jota hän kehotti kunnioittamaan, teilasi lopulta hänet.

102

Kysymys: Pyytäisin selittämään sympatioiden ja antipatioiden syitä ja tshittaa.

Vastaus: Erästä prinssiippiämme, joka toimii tunteittemme ja ajatustemme kehtona on nimitetty tshittaksi. Sillä tarkoitetaan mielikuvitusta. Ajatellaamme hengen laskeutumista aineeseen. Kun monaadi laskeutuu aineeseen, niin se laskeutuu elementaalikuntien kautta fyysillistä elämää kohti. Näkymättömillä elämäntasoilla on kolme elementaalikuntaa, kaksi ajatusmaailmassa ja kolmas tunnemaailmassa. Niitä sanotaan mm. elementaaliseksi elonaineeksi ja enkelivoimaksi, sillä elonaine on elävää voimaa, vaikka se on muodotonta eikä toimi omasta aloitteestaan. Mm. ihmisten ajatukset ja tunteet saavat sen liikkeelle. Tshitta on koostunut elementaalisesta elonaineesta. Se on siis toisten luonnonvaltakuntien »ruumista» samoin kuin fyy-

sillinen ruumiimme on kivikunnan »ruumista». Kun ajattelemme, niin ajatuksillamme luomme tshittaaan elämää, meidän tshittassamme, mielikuvitusruumiissamme, syntyy kuva, muoto, keinotekoinen olen- to, joka liittää kohti sitä kohdetta, jota olemme aja- telleet. Mielikuvitusolento elää niin kauan kuin sille antamamme ajatus- ja tunnevoima pitää sitä koossa. Kun sen olennon voima loppuu, se hajoaa. Tshittalla, mielikuvitusvoimalla, on sellainen luonne, että se värähtää ja luo muotoja heti, kun annamme sille jonkin ärsykkeen. Jokainen ärsyke luo mielikuvi- tuksessamme miljoonittain erilaisia kuvia ja selityk- siä, niin että muodostuu luonnollinen, rengastettu tajunnan ketju. Tshitta on alituisessa liikkeessä, sillä jokainen aistimuksemme vaikuttaa siihen. Meissä on navan kohdalla eräs aisti, tshakra, hermokimppu. Tietämättämme se ottaa vastaan kaikenlaisia vaikut- teita. Tapaamme esim. jonkun henkilön. Hänen läs- näolonsa vaikuttaa meihin, saamme häneen mieltymyksen tai vastenmielisyyden tunteen. Tunteen ai- heuttaa tshakran aistimus ja tshitta loihtii kuvia sen mukaan. Samoin näköaistimme näkee ulkoista maail- maa ja saamme siitä sellaisen kuvan, millaiseksi sil- mämme ulkomaailman näkee. Se kuva ei täysin vas- taa todellisuutta. Niinpä esim. tuoli on erinäköinen eri näkökulmista katsottuna. Samoin, kun saamme jonkin aistimuksen toisesta ihmisestä tshakramme kautta, ei sen tarvitse olla aivan tosi. Mielikuvitus- voima loihtii kaikenlaisia kuvia tuosta toisesta ih- misestä saamansa ärsykkeen mukaan ja itse saamme päättää, ovatko kuvat oikeita vai vääriä. Siksi kysy-

tään itsekasvatustamme, jotta saisimme vallan tshittan yli. Mielikuvat pitää saada järjen ohjaksiin, se on veljeyden ehto. Veljeys ei toteudu, ennenkuin saamme valtaa itsemme yli, niin ettei tshittamme meitä petä.

103

Kysymys: Pekka Ervast puhuu uskosta, joka valloittaa yhä uusia puolia ihmisessä, kuten ajatus- ja tunneruumiin laskeutuen fyysilliseen ruumiiseen. Miten usko on ymmärrettävä käytännön kannalta?

Vastaus: Pekka Ervast opettaa, ettei usko ole jonkin asian totena pitämistä, vaan usko on voimailmenys. Jeesus sanoo, että usko siirtää vuoria. Usko on voima meissä, tahto, joka saa jotakin aikaan myös fyysillisessä maailmassa. P. E. opettaa, että tahto herää, kun on saavutettu sopusointu järjen ja tunteen välillä. Voimme ymmärtää sen tilan sillä tavalla, ettei järkemme hyväksy epäinhimillisiä tunteita eikä tunteemme suvaitse raakoja järkipäätelmiä. Järkemme ja tunteemme ovat keskenään sopusoinnussa. Kun rakastamme esim. kristosofista elämänymmärrystä, ei rakkautemme ole ainoastaan tunteessa, vaan järkemmekin hyväksyy sen, että tämä maailmankatosomus on totta. Silloin on sopusointu tunteen ja järjen välillä saavutettu ja sellainen sieluntila kannustaa työhön kristosofian puolesta. Se on tahtoa ja toimintaa, sillä usko vie työhön asian puolesta.

Kysymys: Pekka Ervast mainitsee »seremoniallisen elämän». Mitä seremoniat ovat ja mikä on niiden merkitys ja sisältö?

Vastaus: Seremonioilla ymmärretään vertauskuvallista toimintaa, sellaisia ovat mm. kirkolliset seremoniat. Seremoniassa tehdään määrätyn järjestelmän mukaan jotakin, jolla ei ole varsinaista käytännöllistä merkitystä. Seremonioilla yritetään vertauskuvallisesti esittää henkisiä asioita. Se on seremonioitten alkuperäistarkoitus ja niitä käytettiin mm. Paavalin seurakunnissa. Paavali oli oppinut seremoniallista elämää mm. niissä maissa, joissa hän oli saanut kasvatuksensa, sillä seremonioita on käytetty useissa uskonnoissa. Kristityt omaksuivat kaasteen ja ehtoollisaterian ja nimittivät niitä sakramenteiksi. Kun aterian toimeenpanijat olivat henkisesti valistuneita ja tiesivät, että syöminen oli vertauskuva kirkastetun ruumiin ravitsemisesta, sellainen ateria tuli maagilliseksi ja kohotti osanottajien mielentilaa. Seremonia muuttui siinä magiaksi kausiilla, ylevällä tavalla. — Seremoniallinen magia saa aikaan jotain näkymättömissä maailmoissa.

Kysymys: Miksi meillä on useasti tapana nähdä vastoin käymiset suurempina kuin ne todellisuudessa ovat?

Vastaus: Kärsimyksen pelko ärsyttää tshittaa ja se loihtii vääriä kuvia ja me uskomme ne kuvat tosiksi. Mitättömätkin asiat saattavat näyttää ylivoimaisilta.

106

Kysymys: Mitä merkitsee totuudenetsijälle joulu?

Vastaus: Totuudenetsijän joulu on silloin kun Kristus hänessä syntyy. Kristuksen syntymä ilmissielussa on seuraus siitä, että ihminen kulkee Vuorisaaunan viitoittamaa tietä, siis noudattaa Jeesus Kristuksen opetuksia, joissa pahanvastustamattomuus on kulmakivi. Kristikunta väkivaltaisuuksiin ja sodan puoltamisineen todistaa, ettei Kristuksen syntymä Betlehemissä merkitse mitään, ellei Kristus synny meidän sielussamme. Elämme uuden liiton ajassa, jolloin kosmillis-mystillinen Kristus on jokaisessa ihmisessä aivankuin sikiötilassa, se ei vielä ole meissä syntynyt. Kristuksen syntymä meissä merkitsee sitä, että korkeampi olemuspuolemme, jumalallinen järki, rakkaus ja tahto, yhtyvät tähän persoonallisuuteen, jolloin tapahtuu ylemmän ja alemman minän yhtyminen. Se tapahtuu Kristuksen avulla. Personallisuutemme on altis palvelemaan kaamaa, himoluontoa, mutta Kristuksen syntymän eli joulun jälkeen minän painopiste siirtyy järkeen ja rakkauteen ja henkinen elämä valtaa ihmisen tietoisuuden. Tätä tapahtumaa ennustaa se, että talvipäivän seisauksen aikana henkinen voima on luonnossa

suurimmillaan, joten ihminenkin on silloin alttiimpi hartaudelle.

107

Kysymys: Voiko kristosofiaan perehtymätön henkilö olla mukana opiskelukokouksessa?

Vastaus: Jokainen on ollut kristosofiaan perehtymätön ennenkuin on siihen perehtynyt. Olemme kaikki olleet samassa asemassa. Kristosofia on uusi sanoma, johon voi tutustua. Kaikki olemme kutsutut kasvamaan ihmisyydessä, mutta jokaisen on itse antauduttava totuutta etsimään. Jotta pääsisi nopeammin asioihin sisälle, olisi parempi ensin kuunnella Mestarin viisautta, lukea ja mietiskellä. Silloin asiat selviävät. Jokainen on varastoinut itseensä kaiken maailman viisautta ja se aivankuin pursuaa esille alussa. Tuntuu kuin täytyisi purkaa koko sie-lunsa ja viisautensa toisten kuultavaksi. Se on luonnollinen reaktio alussa. Mutta opiskelutilaisuuksissa olisi syvennyttävä siihen mistä siellä keskustellaan. Siten asiat selviävät.

108

Kysymys: Miksi on niin vaikea tunnustaa erehtyneensä?

Vastaus: Tosiaan. Henkilökohtaisten erehdyksen puolustaminen voidaan asettaa ylpeyden ja omahy-

141

väisyyden tiliin. Mutta miksi puolustetaan kirkkojen ja henkisten liikkeiden tekemiä erehdyksiä? Miksi yritetään peittää se erehdys, että kirkko kirosi jälleensyntymisopin, että sama kirkko on vienyt Kristuksen sotakentille murhaajia puolustamaan ja että on kumottu Kristuksen käytännöllinen siveysoppi? Näitä erehdyksiä yhä puolustetaan. Sama ilmiö näkyy teosofisessa liikkeessä. Kun teosofinen liike lankei sodan puolustajaksi, niin sitä erehdyistä näyttää olevan vaikea tunnustaa. Tunnustamattomuus ja erehdysten puolustaminen on sitä syntiä totuuden Pyhää Henkeä vastaan, jota ei anneta anteeksi, sillä siitä tulee karmaa, joka on aikanaan lunastettava.

109

Kysymys: Miten olisi ymmärrettävä Pekka Ervastin opetus siitä, että egyptiläinen mysterioviisaus pyrkii jälleensyntymään Suomessa?

Vastaus: Koko elämä on jälleensyntymisen lain alainen. Talvea seuraa kesä ja kesää talvi, yötä seuraa päivä ja päivää yö. Luonto jälleensyntyä jatkuvasti ja myöskin ihminen on jälleensyntymän alainen, samoin kansat ja sivistyskaudet. Ihminen on jälleensyntyessään tavallaan entinen ihminen, mutta kuitenkin hän on uusi persoonallisuus, sillä kehitys menee eteenpäin. Samaten on ymmärrettävissä, ettei sivistyskausiakaan jälleensynny entisenkaltaisena, vaan »uutena persoonallisuutena», jolla on entisestä jälleensyntymästä vain keskeisiä perusominaisuuksia.

142

Pekka Ervast puhui mm. »jälleensyntyivistä Egyptin pyramiideista» tarkoittaen hyvin vanhaa egyptiläistä sivistyskautta. Tästä sivistyskaudesta kertoo H. P. Blavatsky »Salaisessa Opissaan» ja sanoo, että vanhin pyramiideista on noin 30.000 vuotta vanha ja se on ollut jo neljä kertaa vedenpaisumuksen alla. Se pyramiidi kuuluu ensimmäiseen sivistyskauteen, joka muodostui uudelle mantereelle Atlantiksen uppoamisen jälkeen. Ennen Atlantismantereen uppoamista siirtyi sieltä osa ihmisten parhaimmistosta nykyisen Egyptin tienoille ja he loivat siellä sivistyksen, joka oli kuin pienoismalli tulevasta viidennestä juurirodusta. Se sivistyskausi rakensi ensimmäiset pyramiidit Valkoisen Veljeskunnan kouluiksi. Valkoinen Veljeskunta perustettiin jo Atlantiksella ja sen jäsenet tulivat Venuksesta Maan ihmiskuntaa auttamaan ja ohjaamaan. — Näin vanhan sivistyskauden jälleensyntyä on kysymys. Samoin kuin muinainen-egyptiläinen sivistyskausi oli tällä nykyisellä mantereellamme ensimmäinen »mallikappale» on luonnollista, että myös sen Suomessa nouseva jälleensyntyä on tulevan kuudennen juurirodun »mallikappale», samoin kuin rakennuksestakin voidaan tehdä pienoismalli ennen rakentamista. Näin on uudella sivistyksellä vanha pohja, mutta uusi sisältö. Tämä merkitsee sitä, että se viisaus, joka tuli muinaisegyptiläiseen sivistykseen tämän aurinkokunnan muista planeetoista, edusti vanhan liiton elämänsäksitystä, vanhan liiton tietä ihmisyyttä kohti, ja sitä tietä jaksoivat vain harvat ihmiset kulkea. Mutta uusi sivistys on tarkoitettu koko ihmiskunnalle ja

sen alku on Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta. Tästä johtuu uudestisyntyneen sivistyksen syvyys.

110

Kysymys: Pekka Ervast puhui Logoksen temppelin laskeutumisesta maan päälle. Miten tämä ilmenee?

Vastaus: Henkinen työ on Jumalanpalvelusta, joten temppeli on työn keskus. Pekka Ervast puhui siitä, että tänne Suomeen on rakennettu eetteritasolle temppeli, jossa kaikki Mestarit ovat kotonaan. Se temppeli ilmenee tässä näkyväisessäkin maailmassa niiden ihmisten kautta, jotka tekevät työtä Mestarien sanoman puolesta. Tämä kristosofinen elämänymmärrys edustaa sitä maailmankatsomusta ja elämänymmärrystä, jota Pekka Ervast, tuon temppelin rakentaja, esitti. Jotta totuuden, Logoksen temppeli, saisi todella fyysillisen muodon, se asettaa joitakin edellytyksiä myös kansalle. Kansan täytyy kasvaa sellaiseksi, että se hyväksyy Logos-temppelin keskuudessaan. Ensimmäinen ehto on, että kansa luopuu armeijastaan, aseistaan, niin että siitä tulee todella rauhaa rakastava ja rauhaa rakentava kansa. Silloin se voi suvaita keskellään henkisen temppelin, kuten se nyt suvaitsee kirkon. Tämä on vakava kysymys. Suomen kansa sai itsenäisyyden suurta henkistä tehtävää varten ja ellei se aikanaan herää sitä tehtävänsä suorittamaan, sen armonaika loppuu. Näim-

me jo viime sotien aikana, että jos vieras kansa olisi halunnut tallata Suomen, se olisi tallannut eikä Suomen armeija olisi kyennyt sitä estämään. Jokin muu syy esti, ettei Suomi menettänyt itsenäisyyttään. Syy oli se, että täällä Suomessa on tehty kristosofista työtä. Ja vaikka tämä työ ei ole saavuttanut lopullisia tuloksia, se on kuitenkin ollut kuin öljyä, jota on heitetty myrskyäville laineille ja ne laineet ovat tyyntyneet.

111

Kysymys: Mitä ymmärretään passiivisella vastarinnalla? Milloin se on oikeutettua ja välttämätöntä?

Vastaus: Passiivisen vastarinnan näyte oli mm. vuoden 1905 suurlakko. Suomen kansa asettui passiiviseen vastarintaan mahtavaa Venäjää vastaan ja voitti. Se oli voimannäyte. Suurlakon onnistuminen johtui siitä, että Suomessa oli tehty teosofista työtä ja sillä saatu voimaa sen Mestarin käteen, jonka ansiosta Suomi tuli itsenäiseksi. Pekka Ervast sanoi, että jos suurlakko olisi onnistunut niin, ettei yhtään verta olisi vuodatettu, Suomi olisi tullut itsenäiseksi heti. Vuoden 1905 suurlakko oli elämän taholta järjestetty tilaisuus. Kapteeni Kock, joka oli silloin punakaartin päällikkönä, oli vanha tietäjäsielu. Hän osasi, kuten Pekka Ervast kertoo, näkymättömässä maailmassa ottaa vastaan sellaisen inspiration, että hän oman henkensä uhalla oli estävä verenvuodatuksen Suomessa. Hän onnistui melko hyvin. Kuitenkin vuodatettiin vähän verta. Pekka Ervast pu-

huikin kohta jälkeinpäin teosofisissa ryhmissä pitämissään puheissa, että Suomen itsenäisyys siirtyi nyt, todennäköisesti vuoteen 1912. Mutta jälleen tuli joi-takin esteitä väliin, niin että Suomen itsenäistyminen lykkäytyi vuoteen 1917. Mutta veljessota pilasi kaiken, niin että Suomesta tuli sotilasvaltio ja Suomen henkinen tehtävä, jonka se voisi kansana suorittaa, siirtyi tulevaisuuteen. Passiivinen vastarinta on olemista, se on uskoa hyvän voimaan, se on henkisen tahdon toimintaa.

112

Kysymys: Kuinka voisi ymmärtää lauseen: »Ei taistellen, vaan voittaen»?

Vastaus: On totuttu ajattelemaan, että vain taistelulla saavutetaan voitto. Sodan aate on pesiytynyt melkein kaikkeen toimintaan. Ymmärretään, että kun vahvempi osapuoli voittaa heikomman, saavutetaan voitto. Mutta miettikäämme. Taistelemallako sivistyksiä rakennetaan? Ei. Niitä hävitetään taisteluilla, mutta työllä niitä rakennetaan. On tehty äärettömän paljon ja monitahoista työtä, jotta on saatu rakennetuksi yhteiskunta. Eteentulleita esteitä on voitettu työllä, voitto on työn saavutus.

113

Kysymys: Minkälaatuisiin vaikeuksiin henkiset liikkeet ovat pääasiallisesti kompastuneet?

Vastaus: Vaikeuksia on ollut sekä ulkoisia että sisäisiä. Kristillisen liikkeen vaikeudet olivat alussa ulkonaisia. Kristityt toteuttivat Mestarinsa opetusta ja kieltäytyivät valtion ylläpitämästä sotapuuhasta. Siitä syystä valtiovalta vainosi kristittyjä. Vainot loppuivat, kun kristityt tekivät liiton valtion kanssa, mutta se oli kristikunnan suuri lankeemus, josta se ei ole vielääkään päässyt nousemaan. Tosi kristillisyyys katosi ja muutokristillisyyys sai vallan. Myöhemmin alkoivat vaikeudet kirkkojen sisällä, oppiriidat ja valtataistelut.

Teosofisen liikkeen vaikeudet ovat olleet pääasiassa sisäisiä. Niistä tekee selkoa Pekka Ervast kirjasaan »Ihmisyuden uskonto». Vaikeuksien pohjimmainen syy on ollut veljeyshengen puute, ihmisälyn rajoittuneisuus ja sokea usko. Inhimillinen luottamus on sellaisenaan kaunis, mutta kun se siirretään aatteiden tasolle, älyn rajoittuneisuus tulee ansaksi. Tunnumme luottamusta johonkin ihmiseen ja kun tuo ihminen esittää näkemyksiään totuudesta, ulotamme luottamuksemme sangen helposti myöskin hänen totuudennäkemykseensä ja teemme sen ilman omaa tutkisteluamme. Siten saa alkunsa sokea usko toisen ihmisen henkiseen auktoriteettiuteen. Auktoriteettimme opettaa vaikkapa veljeyden nimessä, että sota on Jumalan asettama ja siksi se on pyhä rituaali. Tällöin joudumme sokean uskomme talutettavaksi ja tulemme palvomaan Jumalanamme murhan henkeä. Tällaisissa tilanteissa olisi pelastus riittävän voimakkaassa veljeyden hengessä siten, että ryhdyttäisiin veljellisesti tutkimaan kysymystä. Yhteisissä tutki-

muksissa selviäisi, että totuus on korkeampi kaikkia uskontoja ja uskomuksia, joten totuuden nimessä on tutkittava, mitä ihmiskunnan suuret Opettajat ovat opettaneet tällaisista kysymyksistä, mitä opetti esim. Buddha ja Jeesus, Blavatsky ja Pekka Ervast. Jos he opettavat kiistanalaisesta kysymyksestä toisin kuin kunnioittamamme auktoriteetti, näemme oman erehdyksemme ja myöskin auktoriteettimme erehdyksen.

Tämän kysymyksen yhteydessä lienee paikallaan toistaa, mitä Mestari Koot-Hoomi kirjoitti. (Katso »Viisaudenmestarien kirjeitä I» sivu 107—8.) » . . . mainitsen suurimman, tärkeimmän syyn miltei kahden kolmasosaan kaikesta pahasta, joka on ahdistanut ihmiskuntaa aina siitä saakka kun tästä syystä tuli voima. Se on uskonto jokaisessa muodossa ja jokaisessa merkityksessä. Se on papillinen kasti, pappiskunta ja kirkot. Näistä harhoista, joita ihminen on pitänyt pyhinä, on etsittävä kaiken sen pahan lähde, josta on muodostunut ihmiskunnan kiros ja joka melkein on upottanut sen alleen. Tietämättömyys loi Jumalat ja viekkaus käytti tilaisuutta hyväkseen. Katsokaa Intiaa ja katsokaa kristikuntaa. Katsokaa Islamia ja juutalaisuutta ja katsokaa fetishinpalvelijoita. Papit ovat viekkaudella tehneet Jumalasta ihmiskunnan kauhun; uskonto tekee hänestä sen itsekkään ja ulkokullatun kiihkoilijan, joka vihaa omaan lahkoonsa kuuluvaa ihmiskuntaa tekemättä sitä sen paremmaksi ja siveellisemmäksi. Usko Jumalaan ja Jumaliin tekee ihmiskunnan kahdesta kolmasosasta orjia muutamien

käsiin, jotka pettävät heitä ja uskottelevat voivansa pelastaa heidät. Onhan ihminen aina valmis tekemään mitä pahaa tahansa, jos vaan sanotaan, että hänen Jumalansa vaatii tätä rikosta. He ovat kuvitellun Jumalan vapaaehtoisia uhreja, hänen voimakaitten pappiensa kurjia orjia. Irlantilainen, italialainen ja slavonialainen talonpoika näkee itse nälkää ja antaa perheensä nähdä nälkää ja vilua voidakseen ravita ja vaatettaa padrea tai pooppia. Kaksituhatta vuotta on Intia valittanut kastien painon alla ja vain brahmiinit ravitsevat itseään maan antimilla ja tänä päivänä Kristuksen ja Muhamedin seuraajat leikkaavat kaulat toisiltaan vastaavien taruhenkilöittä nimessä ja heidän kirkastamiseksi. Muistakaa, ettei ihmiskunnan kurjuus koskaan vähene, ellei tule päivä, jolloin ihmisten parhaimmisto totuuden, siiveellisyyden ja kaikkiallisen armeliaisuuden nimessä hävittää väärin Jumalien alttarit».

Edelläsanotusta saatamme vain todeta, että niin kristityt kuin muidenkin uskontojen palvojat palvoivat **vääriä, keksittyjä Jumalia**. Jeesus Kristuksen »rakas taivaallinen Isä» ei ole persoonallinen **olento** eikä »ihmiskunnan kauhu», mutta kristityt ovat **tehneet** siitä ihmiskunnan kauhun, ikuisen helvetin ylläpitäjän ja sotien puolustajan, joten he palvovat »väärin Jumalien alttareita».

Kysymys: Miksi ihmisten persoonallisuudelle annetaan perin vähän arvoa? Yleensä puhutaan vain ihmisen jumalanpoikuudesta.

Vastaus: Eiköhän tilanne ole päin vastoin, sillä yhteiskunnissamme annetaan arvoa nimenomaan persoonallisuuksille. Ne ihmiset, jotka ovat tuoneet esille jumalanpoikuuttaan, ovat joutuneet yhteiskuntien toimesta marttyyreiksi. Näin kävi Jeesus Kristukselle ja hänen opetuksiaan seuraaville alkukristityille, he joutuivat marttyyreiksi. Sama ilmiö on yhäti jatkunut. Verimarttyyrius on tosin vähentynyt, mutta todelliset Kristuksen opetusten seuraajat ovat yhäti yhteiskuntien taholta tulevan painostuksen alaisia.

KRISTOSOFINEN KIRJALLISUUSSEURA

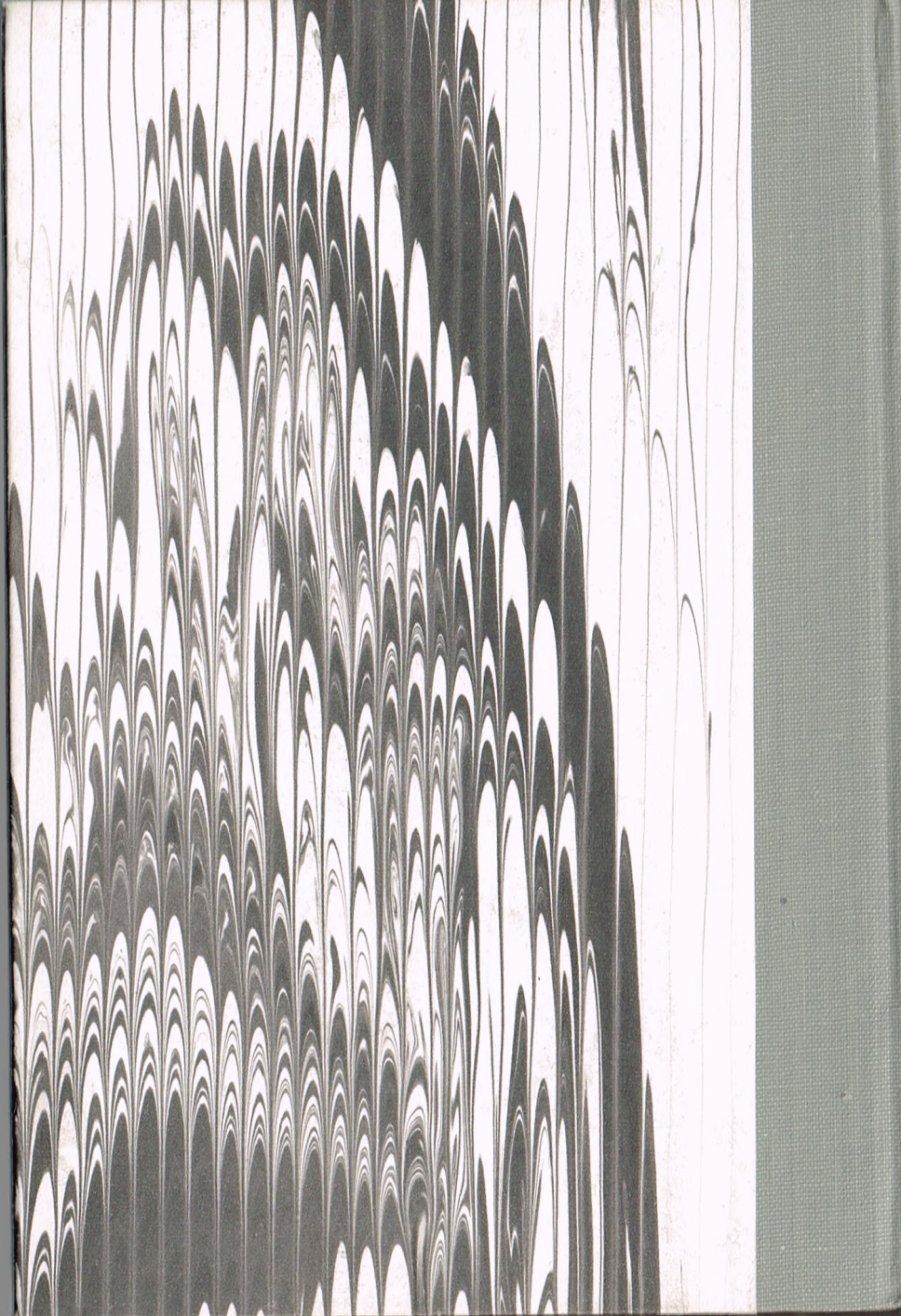
Väinö Lehtonen:

	Nid.	Sid.
Miten ymmärrän elämän koulun	1,11	—
Uuden ajan työsaralta	1,11	1,67
Kansallinen uudestisyntyminen	0,33	—
Rauhan temppeleli	1,11	1,67
Elämän arvoitus	1,67	2,22
Vanajavuoren taru	3,34	4,23
Matkalla Temppeleliin	1,67	2,22
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet	1,45	—
Danielin kirja	2,22	3,11
Liitto	2,45	3,34
Kun aika on täyttynyt	2,22	3,11
Vanha ja uusi ihminen	3,34	4,23
Vuosijuhlien satoa	1,67	—
Aikamme avain	—	2,22
Tulkoon valkeus	1,11	—
Ihmisyiden puutarha	—	3,34
Mitä on kristosofia	—	2,78
Kaksi maailmaa	—	5,56
Tietäjien todistus	—	4,45
Erämaan tietäjä	—	3,89
Vaeltajan Viesti	—	10,01
Matka tuntemattomaan	—	4,45
Tie ihmisyyteen	—	3,34
Vaeltaja	1,67	—
Ongelmien seurassa I—III	—	4,45
Kirjat avattiin	—	4,45
Ihmisyiden puolesta	—	4,45
Ongelmien seurassa IV	—	5,00
Hengen ykseytelämä	—	4,50
Ongelmien seurassa V	—	5,00

Tilataan osoitteella: **Laina Nurmi**, Tampere,
Pirkankatu 24 C 10.

Kirjat lähetetään postivapaasti, kun hinta
seuraa tilausta.

HINTA 5,00